1939
ΕΤΟΣ
ΟΝ
Η Νεολαία
ΡΙΘΜΟΣ
ΛΛΟΥ 12
ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ
1939_ΕΤΟΣ Δ'

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ ΜΑΣ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ: Μία ἐπιτυχὴς φωτο - σύνθεσις τοῦ καλλιτεχνικοῦ συνεργάτου μας συμβολίζουσα τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν, ἡ ὁποία ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ Νέου Ἔτους ἀτενίζει μὲ ἐμπιστοσύνην τὸ μέλλον.

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ: Ἡ φωτογραφία ἑνὸς μικροῦ Φαλαγγίτου σὲ μιὰ χαρακτηριστικὴ στάσι χαιρετισμοῦ.

Ἡ Νεολαία

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ

Αὐτὰς τὰς ἡμέρας, συγκεκριμένως εἰς τὰς 31 Δεκεμβρίου ἀκριβῶς, κλείει ἕνας χρόνος ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἔκαμε τὴν πρώτην του δημοσίαν ἐμφάνισιν εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ πρῶτον συντεταγμένο τμῆμα τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας. Ἦτο ἡ ἡμέρα τῆς ὁρκωμοσίας τῆς πρώτης χιλιάδος τῶν φαλαγγιτῶν, ποὺ ἔγινεν εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων. Πρὸ τῆς ἡμερομηνίας αὐτῆς δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν Πρωτεύουσαν οὔτε μία διμοιρία, οὔτε μία ἑνωμοτία, οὔτε ἕνας Φαλαγγίτης. Ὑπῆρχον μόνον μερικὰ ἰδιοτύπως συγκροτημένα τμήματα εἰς ὡρισμένας ἐπαρχιακὰς πόλεις, ὅπως λ. χ. εἰς τὰς Πάτρας, εἰς τὴν Φλώριναν, εἰς τὴν Κοζάνην καὶ ἄλλοῦ, αὐτοτελῆ ἐντελῶς, χωρὶς δηλαδὴ καμμίαν σύνδεσιν ἀναμεταξύ των, χωρὶς καμμίαν ἑνότητα μορφῆς καὶ ὀργανώσεως, χωρὶς σαφῶς καθωρισμένους σκοπούς.

Τὸ σκόρπιο αὐτὸ καὶ τὸ ἀσύνδετο τὸ διέκρινε κανεὶς καθαρὰ ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν τῶν τοπικῶν αὐτῶν σχηματισμῶν. Εἰς τὴν ἱεραρχικὴν συγκρότησιν, εἰς τοὺς διοικητικοὺς ὀργανισμούς, εἰς τὰς στολάς. Αὐτὸ δὲν τὸ ἀναφέρομε βέβαια σήμερον οὔτε διὰ νὰ ἐπικρίνωμε κανένα, οὔτε, πολὺ ὀλιγώτερον, διὰ νὰ μειώσωμε τὴν ἀξίαν τῆς ἐργασίας ποὺ προηγήθη ἀπὸ μεμονωμένα δυναμικὰ ἄτομα, πρὶν τὸ Κράτος ἀναλάβῃ αὐτὸ ὑπευθύνως τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἑλληνικῆς νεότητος. Ἀπ' ἐναντίας, κατὰ τὴν ἐπίσημον αὐτὴν ὥραν χαίρομεν διότι μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπαινέσωμεν τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ὁρμή, ποὺ καρπός της ἦτο ἐκείνη ἡ κίνησις, ἡ ὁποία ἀποδεικνύει καὶ κάτι ἄλλο, ὄχι ἀσήμαντον. Ἀποδεικνύει ὅτι ὅλο αὐτὸ τὸ ρωμαλέον κίνημα τῆς ἑλληνικῆς νεότητος, πολὺ πρὶν τὸ υἱοθετήσῃ ὁ Ἀρχηγὸς καὶ πρὶν ἀποφασίσῃ τὴν πλαισίωσίν του μέσα εἰς τὴν ἀναγεννητικήν του προσπάθειαν, ἐξεδηλώθη μόνον του, αὐθορμήτως, ὡς αἴτημα τῶν πλέον ζωντανῶν στοιχείων τῆς ἑλληνικῆς νεότητος, ὡς ὑγιὴς ἀντίδρασις ἐναντίον τῆς παρακμῆς.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν τοῦ ἀπολογισμοῦ ἠμποροῦμε ἀληθινὰ νὰ ὁμιλοῦμε μὲ ὑπερήφανον ἐγκαύχησιν δι' ὅλα ὅσα ἔχουν πραγματοποιηθῆ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους. Ἀπὸ τὰς μικρὰς νησίδας τῶν δέκα συντεταγμένων καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν τμημάτων, μὲ τὰς 19.000 τῶν Φαλαγγιτῶν, ποὺ παρέλαβε πρὸ ἑνὸς ἔτους ἡ Ὀργάνωσις, ἔφθασεν αὐτὴν τὴν στιγμὴν ν' ἀριθμῇ 500.000 Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς τῶν δύο φύλων εἰς τὰς 40 Περιφερειακὰς Διοικήσεις τῶν ἀρρένων καὶ τὰς 39 τῶν θηλέων. Εἰς ἄλλην σελίδα τοῦ παρόντος

τεύχους οἱ ἀναγνῶσται θὰ εὕρουν ἀναλυτικώτερον, εἰς καταπλήσσοντας ἀριθμούς, τὴν πραγματικὰ γιγαντιαίαν ὀργανωτικὴν προσπάθειαν ποὺ ἔγινε μέσα σ' ἕνα χρόνο, καὶ θὰ θαυμάσουν περισσότερον ἀπὸ τὰς ὑλικὰς εἰσφορὰς ἰδιωτῶν καὶ δημοσίων ὀργανισμῶν, τὴν κολοσσιαίαν ἐργασίαν ποὺ ἔγινε καὶ πού, κατὰ τὸ μέγιστον αὐτῆς μέρος, κατεβλήθη ἀπὸ νέους καὶ ἀπὸ παιδιά. Θὰ ἐκτιμήσουν τὸν ὄγκον αὐτῆς τῆς ἐργασίας εἰς τ' ἀποτελέσματά της, εἰς τὴν εὐρεῖαν ποικιλίαν τῶν τομέων της, εἰς τὸν μορφωτικόν, εἰς τὸν ἀθλητικόν, εἰς τὸν γυμναστικόν, εἰς τὰ κοινωφελῆ ἔργα, εἰς τὴν ἀνεμοπορίαν, εἰς τὴν ἀντιαεροπορικὴν ἄμυναν.

Ἀπὸ τὸν ἀδρὸν αὐτὸν ἀπολογισμὸν τοῦ πρώτου ἔτους θὰ δυνηθοῦν, χωρὶς πολλὴν φαντασίαν, ν' ἀναμετρήσουν καὶ νὰ ἐκτιμήσουν τὰς ἀπεριορίστους δυνατότητας κοινωνικῶς καὶ ἐθνικῶς χρησίμων ἔργων, ποὺ ἐγκλείει ἡ Ε.Ο.Ν. ὡς κίνημα τῆς νέας γενεᾶς τῶν Ἑλλήνων, ποὺ ἔρχεται νὰ προσφέρῃ συντεταγμένην καὶ στοργικὰ καθωδηγημένην τὴν ὁρμητικὴν καὶ πλουσίαν συμβολήν της εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀνόρθωσιν. Δὲν πρόκειται αὐτὴν τὴν στιγμὴν ν' ἀναπολήσωμεν τὴν εἰκόνα ποὺ παρουσίαζε πρὸ ὀλίγου ἀκόμη χρόνου ἡ ἑλληνικὴ νεότης, παραμελημένη, ἀσύντακτος, χωρὶς ἀνοικτοὺς δρόμους, χωρὶς ὄνειρα, χωρὶς ἰδεώδη, ἐγκαταλελειμμένη εἰς ὅλους τοὺς κινδύνους καὶ εἰς ὅλας τὰς ἑκτροπάς. Εἶναι τόσον ἐφιαλτικὴ αὐτὴ ἡ εἰκών. Ἄλλως τε τὴν ἔχομε περιγράψει ἀρκετά. Ἀλλὰ καὶ χωρὶς τὴν ἰδικήν μας περιγραφήν, ἡ μελαγχολική της ἀνάμνησις εἶναι ἀρκετὰ ζωντανὴ εἰς ὅλα τὰ μάτια, ποὺ δὲν τὰ ἐτύφλωσε τὸ πάθος, εἰς ὅλας τὰς συνειδήσεις, ποὺ ἡ φαυλότης τοῦ καταλυθέντος παρελθόντος δὲν τὰς ἐπώρωσεν. Ἀλλ' ὅσον πεπωρωμένη καὶ ὅσον τυφλὴ καὶ ἂν εἶναι ἀπὸ τὴν θλιβερὰν μοῖραν της ἡ ἀντίδρασις, καὶ αὐτὴ ἀκόμη δὲν θὰ ἐνθυμῆται χωρὶς κάποιο ὑπόλειμμα ἐντροπῆς οὔτε τοὺς ἀπεργοῦντας γυμνασιόπαιδας, οὔτε τὰ παιδιὰ τῶν δημοτικῶν σχολείων μὲ τοὺς σφιγμένους γρόνθους εἰς τοὺς δρόμους, οὔτε τοὺς ξεμαλλιασμένους ὄχλους τῶν φοιτητῶν, ποὺ ἐξεχύνοντο εἰς τὰ πεζοδρόμια διὰ νὰ διαμαρτύρωνται κατὰ τῶν ἐργαστηριακῶν ἀσκήσεων καὶ τῶν φροντιστηριακῶν μαθημάτων καὶ ν' ἀπαιτοῦν, περίπου, νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ διπλώματα χωρὶς νὰ μελετοῦν.

Ἂς τὴν ἐνθυμοῦνται αὐτὴν τὴν εἰκόνα ποὺ καίει, δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ καίῃ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πλέον ἀδιάντροπα καὶ τὰ πλέον πεπωρωμένα ἡ ἀνάμνησίς της. Ἂς τὴν ἀναπολήσουν ὀλίγον, διὰ μίαν ἔστω στιγμήν, καὶ ἂς τολμήσουν ἔπειτα, ἂν ἠμποροῦν, νὰ τὴν συγκρίνουν μὲ τὸ σημερινὸν θέαμα τῆς στρατιᾶς τῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀγοριῶν καὶ κοριτσιῶν τῆς Ἑλλάδος, ποὺ τὸ σεμνόν, εὔτακτον καὶ πειθαρχημένον πέρασμά των εἰς τὰς συγκεντρώσεις καὶ τὰς πλατείας τῶν χωρίων καὶ τῶν πόλεων ὑποβάλλει μόνον του τὴν ἱστορικὴν μεταβολὴν ποὺ συνετελέσθη εἰς αὐτὸν τὸν Τόπον. Ἂς ἀναπολήσουν καὶ ἂς συγκρίνουν τὰς δύο εἰκόνας καὶ ἂν τολμοῦν ἔπειτα ἂς πλησιάσουν τὸν περαστικὸν πολίτην, διὰ νὰ ψιθυρίσουν εἰς τὸ αὐτί του τὰς μωρὰς διαδόσεις καὶ τὰς μωροτέρας συκοφαντίας των. Θὰ ἔλθῃ ὥρα, καὶ ἦλθεν ἤδη, ὅτε δὲν θὰ ὑπάρχουν πλέον τοιοῦτοι τολμητίαι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Δὲν θὰ ὑπάρχουν διότι, ἁπλούστατα, δὲν θὰ εἶναι τὸ τόλμημά των ἀκίνδυνον.

Ἑνὸς χρόνου προσπάθεια — καὶ τί μικρὸς εἶναι ὁ ὄγκος ἑνὸς χρόνου εἰς τὴν ζωὴν ἑνὸς λαοῦ! — ἑνὸς χρόνου ἐργασία καὶ ἡ παλαιὰ στάχτη ποὺ εἶχε σκεπάσει τὴν ἐγκαταλελειμμένην νεότητα τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἐλπίδα καὶ τὸ μέλλον της, φυσημένη ἀπὸ τὴν πνοὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἔφυγε διὰ ν' ἀποκαλύψῃ ὅλην τὴν δυνατήν της φλόγα, ὅλην τὴν ἐνθουσιαστικήν της ὁρμήν. Ἂς εἶναι εὐλογημένη αὐτὴ ἡ πνοή. Μᾶς ἔδωσε πάλιν ἀκεραίαν τὴν βεβαιότητα τῆς αὔριον, ἔδωσεν εἰς τὴν γενεὰν ποὺ παρέρχεται τὴν βεβαιότητα τῆς συνεχείας καὶ εἰς τὴν γενεὰν ποὺ ἔρχεται τὸ θάρρος, τὴν αὐτοπεποίθησιν, τὴν ὁρμὴν τῆς δημιουργικῆς ζωῆς. Ἂν αὐτὸ καὶ μόνον, καὶ χωρὶς ὅλα τ' ἄλλα, τὰ ἄπειρα, καὶ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι σκοπὸς τῶν γραμμῶν αὐτῶν ἡ ἀπαρίθμησις, δὲν εἶναι ἔργον ἄξιον νὰ δικαιώσῃ τὴν αὐγουστιανὴν ἐπανάστασιν εἰς τὴν συνείδησιν τῆς ἱστορίας, τότε κριτήριον τῆς ἱστορίας θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ὁ πλέον στυγνὸς μηδενισμός. Δὲν εἶναι ὅμως, δὲν ἦτο ποτέ, οὔτε θὰ εἶναι. Αὐτὸ τὸ αἰσθάνεται καλύτερα, εἰς πεῖσμα τοῦ γηρασμένου σκεπτικισμοῦ τῆς ἐποχῆς καὶ εἰς πεῖσμα τῶν γηρασμένων ἰδικῶν μας σκεπτικιστῶν, ἡ νεότης τοῦ Ἔθνους καὶ τὸ ἐκδηλώνει καὶ τὸ διαλαλεῖ κάθε φορὰν ποὺ ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν Ἀρχηγόν. Καὶ εἶναι ὁ ἰδικός της θερμὸς ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ λυτρωτικὴ χαρὰ ἡ ἰδική της ἔμπνευσις καὶ παρόρμησις δι' ἐκεῖνον εἰς τὸν βαρὺν καὶ ἀδιάκοπον μόχθον του. Εἶναι πηγὴ ἀπὸ τὴν ὁποίαν κάθε τόσον ἀνανεώνει τὸ θάρρος του διὰ νὰ συνεχίζῃ τὸ ἔργον. Τὸ ἔργον ποὺ αὐτὸς ἤρχισε καὶ πού, ἂν δὲν φθάνῃ μία μόνη ζωὴ διὰ νὰ τὸ τελειώσῃ, ὑπάρχει πλέον ἡ βεβαιότης ὅτι ἡ συνέχεια καὶ ἡ ὁλοκλήρωσίς του εἶναι ἡγγυημένη καὶ ἀσφαλής, ἀφοῦ γύρω ἀπὸ τὸ ἔργον αὐτὸ συνεχισταὶ πάντολμοι συνετάχθησαν καὶ συντάσσονται αἱ νέαι γενεαὶ τῶν Ἑλλήνων.

Κδς

"ΕΜΠΡΟΣ ΠΑΙΔΙΑ!,,

(ΤΗΝ ΕΣΠΕΡΑΝ ΤΗΣ 27-12-38 ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΞΕΦΩΝΗΣΕ ΤΟΝ ΚΑΤΩΘΙ ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟΝ ΛΟΓΟΝ).

ΗΛΘΑ μὲ μεγάλη μου εὐχαρίστησι νὰ ἑορτάσω ἀπόψε τὴν ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων μαζύ σας, μαζὶ μὲ τὴν νεότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Ὁ Χριστός, τοῦ ὁποίου τὴν γέννησιν ἑορτάζομεν, ὑπῆρξεν ὁ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς ταπεινώσεως. Ὑπῆρξεν ὅμως συγχρόνως καὶ ὁ Θεὸς τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς μάχης, ὁ ὁποῖος εἶπεν, ὅταν ἄνθρωποι μικροὶ τὸν ἐπίεσαν καὶ προσεπάθησαν νὰ τοῦ ἀνακόψουν τὸ ἔργον: «Οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν», μάχαιραν δηλαδὴ μεταξὺ σάπιου καὶ ὑγιοῦς, παρελθόντος καὶ μέλλοντος, κακοῦ καὶ καλοῦ. Ἀπόψε διπλὰ ἑορτάζετε τὸν Χριστόν, ὡς Θεόν μας, ὡς Θεὸν τῆς Ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ ὡς Σύμβολον γιὰ τὸν ἀγῶνα ποὺ εἴσθε προωρισμένοι σεῖς, ἡ Ἑλληνικὴ Νεότης.

Ὅταν ἔκαμα τὴν 4ην Αὐγούστου μαζὶ μὲ τὸν Βασιλέα μας, σκέφθηκα ἀμέσως ποῖοι θὰ ἦσαν ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἔπαιρναν στὰ χέρια τους τὴ λαμπάδα ποὺ ἀνάψαμε ἐμεῖς γιὰ νὰ τὴν φέρουν εἰς τὸ μέλλον καὶ νὰ τὴν παραδίδῃ κάθε γενεὰ εἰς τὴν ἐπερχομένην. Βέβαια θὰ ἦτο ἡ Νεότης, αὐτὴ τὴν ὁποίαν εἴχον δηλητηριάσει, ἡ νεότης ἡ ὁποία ἀγωνιοῦσε, ἡ νεότης ὅμως ποὺ οὐδέποτε εἶχε παύσει νὰ πιστεύῃ μέσα εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς της σὲ ἰδανικά, ἰδανικὰ ἔστω οἱαδήποτε. Καὶ ὅταν ἠθέλησα νὰ πραγματοποιήσω τὴν σκέψιν μου αὐτήν, ποὺ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἀνήγγειλα στὸν Ἑλληνικὸ Λαό, ἐνθυμεῖσθε, στὴν Πλατεῖα τοῦ Συντάγματος, ἀντελήφθηκα ἀντίδρασιν, δισταγμούς, σκεπτικισμό, ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἤρχοντο πρῶτοι εἰς τὴν σειρὰ γιὰ νὰ μὲ βοηθήσουν. Τότε ἔκαμα ὅ,τι καὶ ὁ Ἄρχοντας τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐκάλεσα τοὺς παρακατιανοὺς καὶ ὅταν καὶ ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ἦλθαν μερικοί, ἐκάλεσα τοὺς πιὸ παρακατιανούς, καὶ ἔτσι ἐμπῆκε ὅλος ὁ Λαός, ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ Λαοῦ, ὅλη ἡ Νεότης ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τοῦ Λαοῦ μας, μέσα στὴν Ὀργάνωσί μας. Αὐτὸ ὑπῆρξεν ἐπανάστασις; Ἐ! βέβαια. Ἐὰν γιὰ νὰ θριαμβεύσῃ μία ἰδέα πρέπει νὰ γίνῃ ἐπανάστασις, τότε αὐτὸ ποὺ ἐκάμαμε ἦτο ἐπανάστασις. Καὶ ἐνῷ ἡ φάλαγξ ἐσχηματίζετο ραγδαίως καὶ ἄρχισε νὰ βαδίζῃ πρὸς τὴν νίκην αἱ ἀντιδράσεις ὑπουλα ἐσυνεχίζοντο.

Ἕνας Θεὸς τὸ ξέρει πόση σκέψι, πόσον πόνο καὶ φροντίδα καὶ πόσες νύχτες ἀϋπνίας ἐκόστισε σὲ μᾶς ποὺ διευθύνουμε ἡ ὑπόθεσις αὐτή. Μᾶς εἶπανε λούστρους καὶ λέτσους καὶ σᾶς, τὰ κορίτσια μας, σᾶς εἶπαν πρόστυχες καὶ ἀλήτισσες. Βέβαια αὐτὰ δὲν σᾶς τὰ λέγω γιὰ νὰ ἔχετε μέσα σας κακία. Τώρα, παιδιά μου, ἐκατακτήσαμε τὴ θέσι μας, ἐνικήσαμε. Οἱ νικηταὶ δὲν ἔχουν κακία μέσα τους, εἶναι μεγαλόψυχοι καὶ γενναῖοι. Σᾶς τὰ λέω ὅμως αὐτὰ γιὰ νὰ καταλάβετε καὶ νὰ ἐνθυμῆσθε πάντοτε τὶ ἀγῶνα ἐκάμαμε μαζύ, γιὰ νὰ νικήσουμε. Καὶ ἐνικήσαμε. Ὁ Διάδοχος ποὺ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ἦταν μέσα εἰς τὴν Ὀργάνωσί μας, ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ὀργανώσεως. Ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη καὶ ἡ Πριγκήπισσα Εἰρήνη ἔλαβαν τὰ πρῶτα ἀξιώματα εἰς τοὺς Σχηματισμοὺς Θηλέων τῆς Ε. Ο. Ν. Πολλὲς φορὲς ἐσκέφθηκα γιατὶ αὐτὴ ἡ ἀντίδραις; Πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου ὑπῆρχαν χιλιες δυὸ Ὀργανώσεις Νέων, μὲ σκοποὺς ἠλιθίους καὶ πολλὲς φορὲς ἐπιζημίους. Καὶ ὅμως τότε κανένας ἀπὸ τὴν Κοινωνία δὲν σηκώθηκε νὰ ἀντιδράσῃ, κανένας δὲν ἐνωχλήθηκε. Καὶ ὅταν ἐδημιουργήθηκε μία Ὀργάνωσις ποὺ συμβολίζει πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα, πίστιν εἰς τὰ Ἰδανικὰ τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς Θρησκείας, πίστιν εἰς ὅ,τι ὡραῖο καὶ μεγάλο ἔχει ὁ Ἑλληνισμός μας, τότε γεννήθηκε ἀντίδραις. Γιατὶ ἀραγέ; Δύο λόγους εὑρῆκα, τοὺς ὁποίους πρέπει καὶ σεῖς νὰ ξέρετε. Ὁ πρῶτος ἦταν γιατὶ μέσα στοὺς πρωταργικοὺς σκοποὺς καὶ τὰ Ἰδανικὰ τῆς Ὀργανώσεώς μας εἶναι καὶ ἡ 4η Αὐγούστου, μὲ ὅλα ὅσα σημαίνει καὶ συμβολίζει αὐτή, ἡ 4η Αὐγούστου τὴν ὁποίαν ἄνθρωποι μωροὶ καὶ ἀνόητοι ἐνόμισαν ὅτι θὰ μποροῦσαν νὰ τὴν πνίξουν μέσα στὰ στήθη καὶ στὰ πλήθη τῆς Νεότητος. Ὁ δεύτερος ἦτο ἕνας ἀβάσιστος φόβος τῶν γονέων, καταλλήλως καλλιεργηθείς, ὅτι μέσα στὴν Ὀργάνωσι θὰ ἔχαναν τὰ παιδιὰ ὡρισμένης τάξεως τὸ ἀβροδίαιτον καὶ τὴν ἀπαλότητά των, γιατὶ βέβαια ἡ Ὀργάνωσίς μας δὲν εἶναι Ὀργάνωσις παιδιῶν κοιμωμένων, δὲν εἶναι Ὀργάνωσις παιδιῶν ἀβούλων, ἀλλὰ παιδιῶν ἀγωνιστικῶν, μὲ τὸ ἦθος τοῦ ἀγωνιστοῦ, αἰσθανομένων καὶ ἐχόντων συνείδησιν τῆς ἀνάγκης τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς Νίκης. Τώρα ὅμως τοὺς συνεπήραμεν ὅλους. Ἐσεῖς τὰ παιδιὰ συνεπήρατε τοὺς γονεῖς σας, ὅσοι ἐδίσταζαν, ἀλλὰ ποὺ δὲν διστάζουν πλέον καὶ ἔχουν πεποίθησιν. Καὶ ἐμεῖς οἱ διευθύνοντες τὸ Ἔθνος συνεπήραμε τὴν Κοινωνίαν ὁλόκληρον. Καὶ τώρα ἡ μαβιὰ στολὴ τοῦ Φαλαγγίτου καὶ τῆς Φαλαγγίτισσας μὲ τὴν ἄσπρη γραβάτα καὶ τὸν διπλοπέλεκυ στολίζει ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα πέρα καὶ πέρα καὶ οἱ Σκαπανεῖς καὶ οἱ Σκαπάνισσες πληθαίνουν σὰν μαβιὰ μανιτάρια. Ἀλλὰ δὲν φθάνει ὁ ἐνθουσιασμός, δὲν φθάνει ἡ νίκη. Γιὰ νὰ ὁλοκληρωθῇ αὐτὴ καὶ γιὰ νὰ σταθῆτε στὸ ὕψος τῆς μεγάλης σας ἀποστολῆς πρέπει νὰ αὐτοπειθαρχηθῆτε, πρέπει νὰ συνειδητοποιήσετε ὅλους καὶ ὅλες. Ἀποτεινόμενος σὲ σᾶς, τοὺς Φαλαγγίτας—Φοιτητὰς καὶ Φαλαγγιτίσσας—Φοιτητρίας τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, ποὺ μέσα στὴν Ὀργάνωσι ἀποτελεῖτε τὸ πιὸ μορφωμένο στοιχεῖο καὶ οἱ ὁποῖοι θὰ ἀντικαταστήσετε τοὺς σημερινοὺς διανοουμένους, ἐσᾶς ποὺ μιὰ μέρα θὰ γίνετε οἱ πνευματικοὶ ὁδηγοὶ τοῦ Ἔθνους, θέλω νὰ σᾶς δώσω μερικὲς συμβουλὲς γιὰ νὰ ἀποτελέσετε μίαν ἡμέραν μίαν ἀξίαν τοῦ ρόλου της, πνευματικὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἔθνους.

Θέλω νὰ εἶσθε πάντα χαρούμενοι, χαρούμενοι ἀκόμα καὶ μέσα στὴ δυστυχία, γιατὶ ἄνθρωποι ἀπαισιόδοξοι δὲν εἶναι ἀγωνισταί. Νὰ ἔχετε ἐνθουσιασμό, φανατισμὸ καὶ πάθος, γιατὶ νεότης χωρὶς ἐνθουσιασμό, χωρὶς φανατισμό, χωρὶς πάθος, χωρὶς καὶ τρέλλα ἀκόμα γιὰ τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν Ἰδέα, δὲν εἶναι νεότης, εἶναι γῆρας, καὶ μάλιστα γῆρας χωρὶς πεῖρα, δηλαδὴ τὸ χειρότερο γῆρας. Θέλω ὅμως ὁ ἐνθουσιασμός σας καὶ τὸ πάθος σας νὰ εἶναι συνειδητὸ καὶ πειθαρχημένο στὸν ἕνα μεγάλο σκοπὸ ποὺ περιέχεται ὁλόκληρος μέσα σὲ δυὸ μόνο λέξεις: Στὸ σκοπὸ τῆς Ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος, σκοπὸ ποὺ περιλαμβάνει ὅλα τὰ Ἰδανικά μας. Ἐνθουσιασμὸς ναί, φανατισμὸς ναί, καὶ τρέλλα ἀκόμα ναί, ἀλλὰ γι' αὐτὸν τὸν σκοπό.

Μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ ὁρμητικὸς ποταμὸς ποὺ ὀνομάζεται «Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας τῆς Ἑλλάδος», ὠθούμενος ἀπὸ τὴν ἀκατανίκητη ὤθησι τῆς Ἱστορίας μας καὶ ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὰ μεγάλα μας Ἰδανικὰ θὰ τραβήξῃ μὲ ὁρμὴ πρὸς τὸ μέλλον γιὰ τὴν κατάκτησι ὅλων τῶν ἀντικειμενικῶν μας σκοπῶν, ἐκφράζω τὴν πεποίθησί μου ὅτι θὰ καταγάγῃ συνεχῶς ὡραίας νίκας. Μὲ ἐνθουσιασμό, φανατισμὸ καὶ αὐτοπειθαρχία θὰ τραβήξετε, παιδιά μου, μπροστά. — Τὸ λέει καὶ τὸ ὠμορφο τραγοῦδισας: «Ἔμπρός, γιὰ μιὰ Ἑλλάδα νέα.... Ἔμπρὸς παιδιά».

Εἰς ὀφθαλμὸν

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ὑπεδέχθη μὲ αἰσθήματα ἀφοσιώσεως καὶ χαρὰς τὸν ἐπανακάμψαντα Βασιλέα του. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς περατώσας τὸ ταξίδιόν Του εἰς Εὐρώπην εὑρίσκεται ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐν μέσῳ τοῦ Λαοῦ Του, ὁ ὁποῖος τρέφει διὰ τὸν Ἄνακτά του πίστιν ἀπεριόριστον καὶ ἀγάπην ἀπέραντον.

Οἱ ΕΡΓΑΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΤΟΛΗΝ

Ὅλως ἰδιαιτέρως ἀξίζει νὰ ἐξαρθῇ ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸν ἔραστον ὑπὲρ τῆς στολῆς τοῦ Φαλαγγίτου τῶν διαφόρων ἐργατικῶν Ταμείων καὶ τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων γενικῶς. Ἡ ἐθνικὴ νεότης, μέσα εἰς τοὺς ὠργανωμένους φαλαγγας τῆς ὁποίας ἀρθρώνει καὶ ἐξαφανίζεται κάθε συμβατικὴ, κληρονομημένη ἐκ τοῦ παρελθόντος κοινωνικὴ διάκρισις, καὶ ἀποκαθίσταται ἕνα μόνον καὶ μοναδικὸν κριτήριον διαβαθμίσεως, τὸ ποσοστὸν τῆς ἀνθρωπίνης ἀρετῆς, ποὺ φέρει μαζί του κάθε νέος, εἶναι ἰδιαιτέρως εὐγνώμων πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς ἐργατικοὺς ὀργανισμοὺς καὶ πρὸς τὸ σύνολον τῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν, διότι ἔδειξαν, κατὰ τὸν πλέον περιφανῆ τρόπον, ὅτι δὲν ὑστεροῦν ἀπὸ καμμίαν ἄλλην κατηγορίαν τοῦ ἐθνικοῦ συνόλου εἰς προθυμίαν, προκειμένου νὰ προσφέρουν θυσίας ὑπὲρ ἐθνικῶν σκοπῶν.

Καὶ μόνον διότι ἔγινεν ἀφορμὴ ὁ ἔρανος διὰ τὴν στολὴν τοῦ Φαλαγγίτου νὰ καταδειχθῇ πόσον ὑψηλὸν ὑπάρχει τὸ αἴσθημα τῆς εἰς θυσίας ἀμίλλης τοῦ ἐργατικοῦ μας κόσμου, τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν εἶχε πιστευθῇ ὅτι εἶχον ἀνεπανορθώτως κατακυριεύσει αἱ βάρβαροι ὑλοτικαὶ θεωρίαι, ἀποτελεῖ ἐθνικὴν νίκην. Νίκην ἀξίαν νὰ γεμίσῃ ἀπὸ χαρὰν τὰς ψυχὰς τῶν Πανελλήνων.

Η Ε.Ο.Ν. ΕΠΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα αἱ Ἀθῆναι ἔζησαν στιγμὰς τρόμου καὶ ἀγωνίας. Ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα ἐβομβάρδισαν...μίαν ὡρισμένην περιοχὴν τῆς πόλεως μὲ ἀποτέλεσμα τὸν φόνον καὶ τὸν τραυματισμὸν ἀρκετῶν, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν καταστροφὴν μερικῶν κτιρίων. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὴν ὡς ἄνω ἄσκησιν - ὅμοιαι πρόκειται περὶ τῆς ἀσκήσεως τῆς προπαρελθούσης Δευτέρας διὰ τὴν Παθητικὴν Ἀεράμυναν τῆς Πρωτευούσης -ἡ Ἐθνικὴ Ὀργ. τῆς Νεολαίας ποὺ ἐμφανίζεται ἱκανοποιητικώτατα σὲ κάθε κίνησι καὶ σὲ κάθε προσπάθεια εἶν μποροῦσε νὰ παραμείνῃ ἀδρανὴς. 200 φαλαγγῖται ἀπὸ τοὺς ἐκπαιδευομένους εἰς τὰ εἰδικὰ σχολεῖα ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἄσκησιν, προσφέροντες ἱκανὰς ὑπηρεσίας, διὰ τὰς ὁποίας καὶ ἐπαίνεσαν συγχαρητήρια τῆς Ἀντιστ.Δ/σεως τῆς Ἀντιαεροπορικῆς Ἀμύνης τῆς χώρας.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Ἀπὸ ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰ χωριὰ τῆς Ἑλλάδος φθάνουν τηλεγραφήματα πολιτῶν, συλλόγων, συνεταιρισμῶν, μέσα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ξεπετιέται ὅλη ἡ Ἐθνικὴ ἀγανάκτησις ἐναντίον τῶν προδοτῶν τῆς Πατρίδος. Πρόκειται ἀκριβῶς περὶ ἐκείνων, ποὺ λησμονοῦντες πὼς εἶναι Ἕλληνες, τυφλωμένοι ἀπὸ τὸ πάθος τους, καὶ ἀπὸ τὴν πικρία ὅτι εἰς τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἔχασαν τὰ ἄνομα κέρδη των, κτυποῦν τὴν Ἑλλάδα κατάστηθα, ἕτοιμοι νὰ τὴν δολοφονήσουν! Καὶ ὁ μὲν Ἀρχηγὸς ἐξετέλεσε τὸ καθῆκον του. Μὲ τὰς τελευταίας του δηλώσεις καὶ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν κατετόπισεν ἐπὶ τῶν ἐγκληματικῶν διαδόσεων καὶ τοὺς λογαριασμοὺς του ἐξεκαθάρισεν, ὅσον ἀφορᾷ τὰ σκληρὰ μέτρα ποὺ θὰ λάβῃ ἐναντίον τῶν ἐγκληματιῶν βιομηχάνων τῶν ἀνησυχαστικῶν φημῶν καὶ τῶν ἀνοήτων ποὺ τὰς ἐπαναλαμβάνουν. Ἀλλὰ ἐδῶ τελειώνει τὸ καθῆκον τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ ἀρχίζουν αἱ ὑποχρεώσεις τῶν πολιτῶν. Κανεὶς δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἀδιαφορῇ. Οἱ κακοὶ πολῖται τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ τεθοῦν εἰς τὸ περιθώριον τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Πρέπει νὰ ριφθοῦν εἰς τὴν κοινὴν περιφρόνησιν καὶ νὰ διακοπῇ ἡ ἐπικοινωνία αὐτῶν μετὰ τῶν τιμίων ἀνθρώπων. Δὲν ἔχομεν δικαίωμα νὰ δεχώμεθα στὸ σπίτι μας τοὺς κακοὺς αὐτοὺς πολίτας, ποὺ ὀνειρεύονται τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐξουθένωσιν. Πρέπει νὰ τοὺς δηλώσωμεν καθαρὰ καὶ ξάστερα ὅτι οἱ προδόται δὲν ἔχουν οὔτε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν θέσιν οὔτε εἰς τοὺς συγγενικοὺς μας δεσμοὺς δικαιώματα. Πρέπει ταυτοχρόνως νὰ τοὺς παραδίδωμεν εἰς τὸ πρῶτον ἀστυνομικὸν ὄργανον καὶ εἰς τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν. Καὶ εἶναι καθῆκον μας αὐτό. Δὲν ἀρκοῦν τὰ μέτρα τοῦ Κράτους.

Χρειάζεται ἡ ἀντίδρασις τῆς Κοινωνίας κατὰ τῶν ἐγκλημάτων ποὺ διαπράττονται εἰς βάρος της. Οἱ παραστρατημένοι αὐτοὶ Ἕλληνες πρέπει νὰ ὑποστοῦν τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας των. Ἂν ἡ Κοινωνία δὲν ἀντιδράσῃ, τότε θὰ εἶναι ἄξια . . ἀλλὰ ἂς μὴ τὸ εἴπωμεν.

Τὰ τηλεγραφήματα ποὺ καταφθάνουν τὸ μαρτυροῦν : Ἡ Κοινωνία ἐπιτελεῖ τὸ καθῆκον της. Ἔρχεται γεμάτη πατριωτικοὺς παλμοὺς νὰ γίνῃ ἐπίκουρος τοῦ μεγάλου ἔργου τοῦ Δημιουργοῦ τῆς Νέας Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

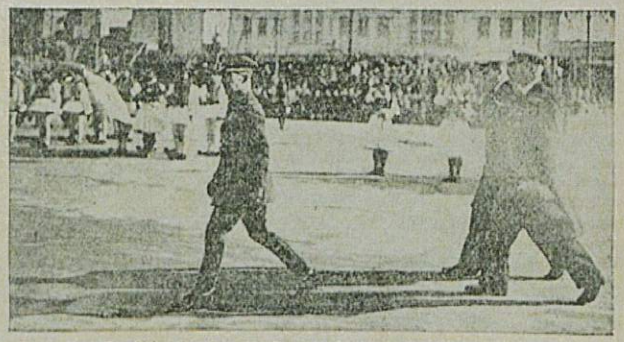

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐξερχόμενος τοῦ σταθμοῦ καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. Διαδόχου Παύλου καὶ Πρίγκηπος Γεωργίου.

ΑΡΧΗΓΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΤΙΒΟΥ

Τὸ πηδάλιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀθλητισμοῦ εὑρίσκεται ἀπὸ προχθὲς εἰς χεῖρας τοῦ Ἀρχηγοῦ.

«Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἀθλητισμοῦ καὶ ἀναλαμβάνει προσωπικῶς τὴν ὅλην κατεύθυνσιν. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὸν ἱστορικώτατον σταθμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀθλητισμοῦ.....».

«Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἔθνους ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ διὰ πρώτην φορὰν ὁ Ἑλληνικὸς ἀθλητισμὸς θὰ ἔχῃ ἡγήτορά του τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως».

Οἱ τόσον χαρακτηριστικοὶ αὐτοὶ λόγοι ἀνήκουν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Πρωτευούσης κ. Κ. Κοτζιᾶν, ὁ ὁποῖος μέχρι τοῦδε ἡγεῖτο τοῦ ἀθλητισμοῦ μας καὶ εἶναι ἀσφαλῶς ὁ μόνος ἁρμόδιος νὰ ἐξάρῃ τὴν ἀξίαν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ νὰ ἡγηθῇ προσωπικῶς καὶ εἰς μίαν τόσον Ἐθνικὴν ὀπόθεσιν.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς γνωρίζει πόσον ἡ αὐτοπρόσωπος ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ ἀνάληψις τῆς εὐθύνης σὲ κάθε κρατικὴ γραμμὴ ἐπιταχύνει καὶ καλλιτερεύει πάντοτε τὴν λύσιν της. Ἡ προσωπικότης του, τὸ ἀγνὸν καὶ θερμὸν ἐνδιαφέρον του γαλβανίζει ὅλας τὰς δραστηριότητας ποὺ τίθενται κάτω ἀπὸ τὰς διαταγάς του. Ἰδοὺ διατὶ οἱ Ἕλληνες ἀθληταὶ χαιρετοῦν τὸν Νέον Ἡγέτην των μὲ τὴν πίστιν ὅτι ἀνατέλλει νέα αὐγὴ διὰ τὸν ἀθλητισμόν μας καὶ τὸ μέχρι τοῦδε συντελεσθὲν ἔργον θὰ ὁλοκληρωθῇ καὶ θὰ ἐνταθῇ ἀποδίδον τὸ ἀνώτατον ὅριον τῶν ἀποτελεσμάτων τὰ ὁποῖα ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος ἀναμένει, πιστεύοντες ὅτι θὰ δρέψουν ταχέως δάφνας καὶ πέραν τῶν Βαλκανικῶν πρωτευουσῶν, ὅπου ἀναμφισβητήτως πρωτεύουν καὶ ὅτι τὸ ἀθλητικὸν πνεῦμα θὰ τονωθῇ περισσότερον εἰς ὁλόκληρον τὴν Χώραν, εἰς τοὺς ἀθλητικοὺς στίβους τῆς ὁποίας θὰ ἀναθάλῃ ἡ ἀρχαία δόξα.

Ἐπικειμένων δὲ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων εἰς τὴν Φινλανδικὴν πρωτεύουσαν μετὰ διετίαν, εἶναι εὐτύχημα ὅτι τὴν Ἑλληνικὴν συμμετοχὴν εἰς τοῦτους θὰ προπαρασκευάσῃ Ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου ὁ ἐνθουσιασμὸς γιὰ κάθε Ἑλληνικὸν ἐγγυᾶται μόνον ἐπιτυχίας.

Ἀπὸ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

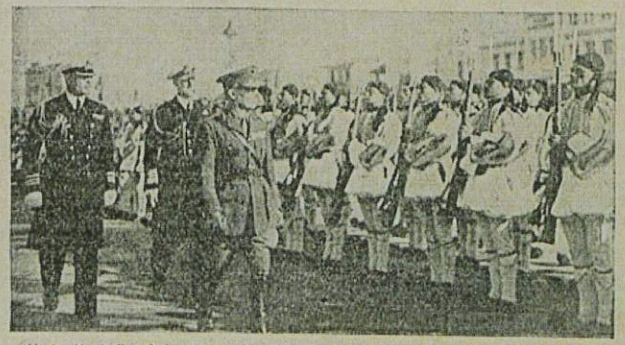

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπιθεωρῶν τμῆμα τοῦ Προτύπου Τάγματος Εὐζώνων ὀλίγον μετὰ τὴν ἀφιξίν του.

Εἰς ὀφθαλμὸν

ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Μὲ εὐλάβῃ συγκίνησιν ἡ Ἑλληνικὴ Νεότης ἀποδέχεται τὰς πατρικὰς εὐχὰς καὶ τὰ ὑψηλὰ παραγγέλματα ποὺ τὶς ἀπηύθυνεν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν, ὁ νέος Ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Μὲ ὅλην τὴν φλόγα τῆς ψυχῆς της ὁρκίζεται νὰ μὴ ἀποστῇ ἀπὸ τὸν ἀσάλευτον πύργον τῆς Ἐκκλησίας της καὶ τῆς πατρῴας πίστεως καὶ ν' ἀναδειχθῇ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ εὐκληματοῦσα, καὶ νὰ δοξάσῃ, ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα της, τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα.

ΠΝΕΥΜΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Ἡ ζωηρὰ προθυμία καὶ ἡ γενναιότης μὲ τὴν ὁποίαν ὅλη ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία ἀπήντησεν εἰς τὴν ἔκκλησιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν στολὴν τοῦ Φαλαγγίτου μᾶς συγκινεῖ ἐξαιρετικά. Εἶναι φανερὸν ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς ἀλλεγγύης ποὺ μὲ τόσην πίστιν καὶ ἐπιμονὴν ἐκαλλιέργησε τὸ τὸ νέον Κράτος καὶ ἡ χαρὰ τῆς θυσίας, παλαιὰ ἑλληνικὴ ἀρετή, τὴν ὁποίαν ἀτυχῆ ἐθνικὰ συμβάντα ἐφαίνετο ὅτι τὴν εἶχαν ἀτονήσει, ξαναζοῦν μέσα εἰς τὰς ἀνωρθωμένας μὲ τὴν πνοὴν τῆς νέας μεγάλης ἐθνικῆς προσπαθείας ἑλληνικὰς ψυχάς. Ἡ ἀξία τῆς ἀποδόσεως τοῦ δημοσίου ἐράνου ὑπὲρ τῶν στολῶν τῶν Φαλαγγιτῶν μας μεγάλη καθ' ἑαυτὴν καί, διατὶ νὰ μὴ τὸ εἴπωμεν, ὑπερβαίνουσα κάθε προσδοκίαν, αὐξάνει ἀκόμη περισσότερον ὅταν ἀναλογισθῇ κανεὶς ὅτι ὁ ἔρανος ἔγινε χωρὶς καμμίαν προπαρασκευήν, ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος βραχυτάτου καὶ εἰς στιγμὰς ποὺ ἄλλοι ἐξ ἴσου σημαντικοὶ τομεῖς κοινωνικῆς ἀνάγκης, ὅπως ἡ ἀνεργία, ἡ μαθητικὴ ἱματιοθήκη, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τὸ πλῆθος τῶν πολυειδῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων, εἵλκυον, ὄχι ὀλιγώτερον πλουσίας, τὰς εἰσφορὰς τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν ἰδιωτῶν.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΗΤΤΑΣ

Τὴν Κυριακὴν 8 Ἰανουαρίου ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Περιφ. Δ/σεως Πρωτευούσης θὰ λάβῃ χώραν μία ὡραία, σεμνὴ καὶ συγκινητικὴ τελετή.

Ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς θὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τοὺς Ὑποτομεῖς των, ἐφόσον οὗτοι διαθέτουν ἐπαρκῆ χῶρον, εἴτε εἰς τὸ πλησιέστερον πρὸς τὴν ἕδραν των σχολεῖον καὶ θὰ κόψουν τὴν πρωτοχρονιάτικη βασιλόπηττα.

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 1938-1939

Καθὼς τὸ πάρσιμο τῆς Τροίας, ἀνάβοντας, ἀπὸ βουνὸ σὲ βουνό, τὴ χαροποιὸ φωτιά, ἔφτασε στὶς ὁλόχρυσες Μυκῆνες, ἔτσι τὸ μήνυμα τοῦ Ἀρχηγοῦ τὴν 4ην Αὐγούστου πρὸς τοὺς Ἕλληνας Νέους, ποὺ τοὺς κάλεσε στὸ πλευρό του γιὰ νὰ βαδίσουν ἐμπρὸς γιὰ μιὰ Νέα Ἑλλάδα, ἦταν ἡ νέα χαροποιὸς φωτιά, ποὺ ἄναψε τὴν Θείαν Ἐθνικὴν φλόγα. Καὶ περνώντας πάνω ἀπὸ τὰ ναρκωμένα καὶ κοιμισμένα νεῦρα τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος ἔφτασε στὴν καρδιά της καὶ τὴν ἐθέρμανε καὶ τὴν ἐφλόγισε καὶ τὴν ἔκαμε νὰ σταθῇ στὸ πλευρό του γεμάτη χαρὰ καὶ ἐνθουσιασμὸ καὶ ὄρεξι, νὰ δουλέψῃ γιὰ τὸ Μεγάλο Σκοπό, δίνοντας τὸ ἀνώτατο ὅριο τῆς δυνάμεως τῆς ἐνθουσιώδους ψυχῆς της. Καὶ ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια, τὸ ἀποδεικνύει ἡ παρακάτω στατιστική, ὠχρὴ εἰκόνα τῆς πλούσιας σὲ ἀποτελέσματα δράσεως τῆς Ε. Ο. Ν. στὸ παρελθὸν ἔτος, ποὺ προμαντεύει μιὰ πλουσιώτερη συγκομιδὴ γιὰ τὸ ἀρχόμενον Νέον Ἔτος.

Ἡ Ε. Ο. Ν.	Ἕως 1938	Ἕως 1939
Συνολικὴ δύναμις	19.000	500.000
Στολαί	2.000	110.000
Περιφερ. Διοικήσεις Ἀρρένων	10	40
» » Θηλέων	1	39
Ἀθλητικοὶ Ἀγῶνες	2	938
Οἰκήματα Πρωτευούσης	7	120
Γυμναστήρια	—	42
Στρατόπεδα	—	10
Κέντρα Ἐκπαιδεύσεως	—	79
Ὁλόμοι »	—	2.400
Νυκτεριναὶ Σχολαὶ	—	7
Ἐκδόσεις	—	25
Κοινωφελῆ ἔργα εἰς ἀξίαν	—	22.000.000

Ἡ ὅλη τεραστία αὐτὴ δύναμις τῶν πεντακοσίων χιλιάδων νέων, εὑρισκομένων ἐν συνεχεῖ κινήσει καὶ δράσει, διοικεῖται καὶ ἐν γένει ὑπηρετεῖται ἀπὸ ἐθελοντικὴν ἐργασίαν. Ὁλόκληρος ἡ Ἱεραρχία τῆς Ε.Ο.Ν., ὅλοι οἱ ἐν αὐτῇ νυχθημερὸν καὶ μέχρις αὐταπαρνήσεως μοχθοῦντες, ἐργάζονται ἐθελοντικῶς, ἱκανοποιούμενοι μόνον μὲ τὴν πίστιν ὅτι ἔτσι ὑπηρετοῦν τὴν Ἑλλάδα τῆς 4ης Αὐγούστου, τὸν Ἀρχηγὸν καὶ τὰ Ἰδανικὰ ποὺ αὐτὸς ἐνσαρκώνει.

Μέσα σ' ὅλους αὐτοὺς καθ' ὅλην τὴν Χώραν, δηλαδὴ σ' αὐτὲς τὶς 500.000 Φαλαγγιτῶν, ὑπάρχουν ΜΟΝΟΝ ΕΚΑΤΟΝ ΕΞΗΝΤΑ ΤΡΕΙΣ θέσεις ἐμμίσθων. Αἱ θέσεις αὐταὶ εἶναι θέσεις δακτυλογράφων, κλητήρων καὶ ὁδηγῶν.

Τὸ ὅτι ἐργάζονται ἐθελοντικῶς γιὰ τὴν Ε. Ο. Ν. χωρὶς τὴν παραμικρὴ ἀμοιβὴ δεκάδες χιλιάδων Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων εἶναι κι' αὐτὸ μία ἀπὸ τὰς σημαντικωτέρας κατακτήσεις τῆς 4ης Αὐγούστου.

* * *

Τὰ γενόμενα κοινωφελῆ ἔργα συνολικῆς ἀξίας 22.000.000 δραχμῶν εἶναι τὰ ἑξῆς:

Δενδροφυτεύσεις, ἐμβολιασμοὶ ἀγρίων δένδρων, ὁδοποιΐαι, ὑποδειγματικαὶ καλλιέργειαι, ἀποστραγγίσεις, κατασκευὴ γηπέδων, ἀγροτικαὶ ἐργασίαι ἐν γένει κλπ.

Ἡ ἰδεώδης μορφὴ ὡς πρὸς τὸ ὀργανωτικὸν μέρος τῆς Ε. Ο. Ν., ὅπως τὴν ἐφαντάσθη ὁ Ἀρχηγός της, θὰ εἶναι ἀσφαλῶς ἡ μορφὴ ἐκείνη, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ζωντανὸς αὐτὸς ὀργανισμὸς σὰν ἕνα ἑνιαῖο σύνολο κινεῖται καὶ δρᾷ αὐτοματικά, χωρὶς παραπλανήσεις, ἀσάφειες, διστάγμους.

Γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ αὐτὴ ἡ ἀσφάλεια, ἡ ρυθμικὴ μηχανικότης, οὕτως εἰπεῖν, τῆς ζωῆς καὶ τῆς κινήσεως τῆς Ε. Ο. Ν., εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως κάθε μέλος της ἔχῃ γνῶσιν βαθεῖαν τοῦ ἔργου καὶ πρακτικὴν ἐξάσκησιν τελείαν εἰς αὐτό. Ὑπ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα νοεῖται ἡ μόρφωσις, ἡ κατάρτισις, ἡ εἰδικότης εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀσκηθῇ ὁ νέος.

Ἀντιλαμβάνεται, λοιπόν, ὁ καθεὶς τὴν σημασίαν τοῦ προγράμματος τῆς Ἐθνικῆς ἐκπαιδεύσεως ποὺ πρέπει ἐντὸς τοῦ ἀρχομένου Νέου Ἔτους τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ὑψηλοτέραν του ἀπόδοσιν.

* * *

Ὁ ἔρανος διὰ τὴν στολὴν τοῦ Φαλαγγίτου μέχρι σήμερον καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀπέφερε περὶ τὰ ἑπτάμισυ ἑκατομμύρια δραχμῶν (7.500.000). Εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Πρωτευούσης μόνον ὁ ἔρανος ἀπέφερε πέντε ἑκατομμύρια δραχμῶν.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ 1939

Ἡ Ε. Ο. Ν. κατὰ τὸ διάστημα τοῦ 1938 ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν μελῶν της εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἐθνικῆς δράσεως, οὕτως ὥστε ἐντὸς τοῦ 1939 νὰ συμπληρωθοῦν ἀρτίως κατηρτισμένα καὶ ἰσχυρὰ τμήματα τῶν εἰδικοτήτων ποὺ ἀναφέρονται κατωτέρω:

Ἀεροπορία	Ξέναι γλῶσσαι
Τοπογραφία	Ὑγιεινή
Ὁπλομαχητική	Ἀσκήσεις πρώτων βοηθειῶν
Σκοποβολή	Ἐπαγγ. προσανατολισμός
Πυροσβεστική	Ἐθνική διαφώτισις
Γεωργικὴ ἐκπαίδευσις	Οἰκοκυρική
Χειροτεχνία	Βρεφοκομία
Μουσική	Ὁδήγησις

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ: Ἐθελονταὶ ἐργασίας, Πρώτων βοηθειῶν, Ἀεροχημικῆς Ἀμύνης, Μηχανοκινήτων πυροσβεστῶν, Ἀνεμοπορίας, Χορῳδίας.

Αἱ τρεῖς μεγάλαι κινητοποιήσεις τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ 1938:

25 Μαρτίου Δύναμις κινητοποιηθέντων	20.000
4 Αὐγούστου » »	35.000
11 Δεκεμβρίου (παράδοσις Σημαιῶν ὑπὸ Α. Β. Υ. Διαδόχου Παύλου καὶ Α. Β. Υ. Πριγκ. Φρειδερίκης)	58.000

Εἰς τὰς δύο πρώτας συμμετεῖχον ἰσχυρὰ τμήματα ἀντιπροσωπεύοντα τοὺς σχηματισμοὺς τῶν Ἐπαρχιῶν. Εἰς τὴν τελευταίαν ἅπασα ἡ δύναμις ἀπετελεῖτο ἐκ τμημάτων τῆς Πρωτευούσης ἀποκλειστικῶς.

Κατὰ τὸ 1938 ἐγένοντο ἐπίσης καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας μεγάλαι κινητοποιήσεις κατὰ τὴν περιοδείαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου. Δὲν ἀπέμεινε γωνία τῆς ἑλληνικῆς γῆς εἰς τὴν ὁποίαν νὰ μὴν ἠκούσθη ἡ θριαμβευτικὴ ἰαχὴ τῶν φαλαγγιτῶν διὰ τὸ ἔργον τῆς 4ης Αὐγούστου. Ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς μὲ πρωτοπόρον τὴν Νεολαίαν της βαδίζει τὸν δρόμον ποὺ ἐχάραξεν εἰς αὐτὴν ὁ μεγάλος της Ἀρχηγός.

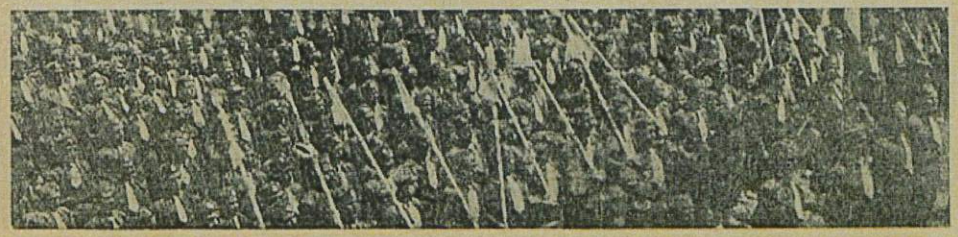

ΗΓΕΤΗΣ ΚΑΙ ΔΑΣΚΑΛΟΣ, Ε.Ο.Ν. ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΠΛΗ είναι ή ζωή τοῦ παιδιοῦ μέχρι μιᾶς ὡρισμένης ἡλικίας: ἡ σχολική καὶ ἐξωσχολική. Ξέρουμε πῶς στήν παιδική ἡλικία ὅλα γαράσσονται στή νεαρή ψυχή ἀνεξίτηλα. Ἄν οἱ δυό αὐτές ζωὲς δὲν συμφωνοῦν καὶ δὲν ὑποβοηθοῦν ἡ μία τὴν ἄλλη, ὁ τρόφιμος καταστρέφεται ἀπό ἀπόψεως ψυχῆς καὶ χαρακτῆρος. Σχολική ζωὴ ὡς τώρα ὑπῆρχε μὲ τὴν μετάγγιση μόνον γνώσεων, ἐξωσχολική ζωὴ δὲν ὑπῆρχε, γιατὶ ὁ δάσκαλος βγαίνοντας ἀπὸ τὴν τάξη κρεμοῦσε τὴν ἀποστολή του στὸ καρφὶ καὶ ὁ γονιὸς ἀνίκανος γιὰ διαπαιδαγώγησι εἶχε ἀναθέσει ὅλα στὸ δάσκαλο. Ἡ Ε. Ο. Ν. ἔρχεται νὰ ἐκπληρώση ἕνα μεγάλο καθῆκον, νὰ ἀναλάβη μίαν ὑψίστη ἀποστολὴ ἀπέναντι τῆς νεότητος καὶ ἑπομένως τῆς μελλούσης Ἑλλάδος.

Τὸ σχολεῖο εἶναι ἡ μόρφωσι τῆς μιᾶς διαστάσεως, μποροῦμε νὰ ποῦμε. Ἡ Ε.Ο.Ν. τῶν τριῶν διαστάσεων. Τὸ σχολεῖο μορφώνει μὲ γνώσεις κατὰ ὕψος, ἡ Ε. Ο. Ν. μορφώνει ψυχικὸ κόσμο καὶ χαρακτῆρα κατὰ μῆκος, ὕψος καὶ βάθος. Τὸ σχολεῖο φτιάνει ἀνθρώπους γραμματισμένους, ἡ Ε.Ο.Ν. δίνει ἀνθρώπους ἱκανοὺς γιὰ τὴ ζωή, γιὰ τὴν πρᾶξι, γιὰ τὸ σύνολο, γιὰ τὸ Ἔθνος. Τὸ σχολεῖο εἶναι ἡ πηγὴ τῆς μαθήσεως, ἡ Ε.Ο.Ν. πηγὴ δυναμικότητος, δράσεως, ζωῆς. Στὸ σχολεῖο διδάσκει τὸ σῶμα τῶν διδασκάλων, στὴν Ε.Ο.Ν. ἡ ἐνθουσιασμένη ἡγεσία τῶν νεαρῶν. Ξέρουμε πῶς τὸ κῦρος τοῦ δασκάλου μέσα στὸ σχολεῖο πρέπει νὰ στέκη ψηλά, μὰ πρέπει νὰ διαπιστώσουμε πῶς τὸ κῦρος τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. πρέπει νὰ εἶναι τὸ ὕψιστον καὶ τὸ ἀνώτατον κῦρος. Ὅταν ἐνοηθῆ καλὰ αὐτὴ ἡ ἀλήθεια, τότε θὰ λείψη κάθε προστριβή, ποὺ εἶναι τρομερὰ βλαβερὴ σ' ἕνα τέτοιο ἔργο. **Γιατὶ ἡ μόρφωσι τῆς Νεολαίας εἶναι σύνολο ἐνιαῖο, στὸ ὁποῖο πρέπει ὅλοι νὰ προσαρμοσθοῦν.**

Φυσικὰ μέσα στὴν ἡγεσία τῆς ὀργανώσεως ὑπάρχουν καὶ διδάσκαλοι, χωρὶς ὅμως αὐτὸ νὰ δίνη περισσότερα δικαιώματα σ' αὐτοὺς ἀπὸ τὸν ἀγρότη ἢ τὸν ἐργάτη ἡγέτην.

Εἶναι σφαλερὸ νὰ νομίζη κανεὶς πῶς ἕνας δάσκαλος εἶναι ἀπόλυτα ἐνδεδειγμένος γιὰ ἡγέτης τῆς νεολαίας. Οἱ ἡγέτες τῆς νεολαίας ἀναδεικνύονται ἀπὸ ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα καὶ τὶς τάξεις.

Διδασκαλία σχολικὴ καὶ ἡγεσία νεολαίας εἶναι δύο πράγματα τελείως διαφορετικά. Μπορεῖ ἕνας ἱκανὸς δάσκαλος νὰ ἀποδειχτῆ ὁλωσδιόλου ἀνίκανος στὴν ἡγεσία μιᾶς ὁμάδος καὶ πάλιν ἕνας ἐπιδέξιος ἡγέτης νὰ μὴν μπορῆ νὰ δώση ἕνα στοιχειῶδες μάθημα κατάλληλο γιὰ σχολεῖο.

Ὁ δάσκαλος ἔχει τὶς προϋποθέσεις ἀπὸ μίαν ὡρισμένη προγραμματικὴ μόρφωσι, ποὺ τὴν ἐποπτεύει τὸ Κράτος. Μὰ καὶ ὁ ἡγέτης πρέπει νὰ ἔχη ἐπίσης ὡρισμένη μόρφωσι, πρὸ πάντων πάνω στὴν πρακτικὴ δρᾶσι μέσα στὴν ὀργάνωσι. Τὸ σπουδαιότερο ὅμως καὶ τὸ πιὸ ὑψηλὸ εἶναι νὰ ἔχη ἱκανότητα ἡγετική, ποὺ οὔτε διδασκαλικὰ φροντιστήρια, οὔτε παιδαγωγικὲς Ἀκαδημίες, οὔτε Πανεπιστήμια καὶ ὑπουργεῖα Παιδείας μποροῦν νὰ τοῦ δώσουν. Γιατὶ ὁ ἡγέτης γεννᾶται, δὲν γίνεται. Ὅποιος ἔχει αὐτὴν τὴν ἱκανότητα, ἀδιάφορα δάσκαλος, ἀγρότης ἢ ἐργάτης, εἶναι κατάλληλος καὶ χρήσιμος γιὰ τὴν ἐργασία μέσα στὴν ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας.

Ὥστε ὁ δάσκαλος δὲν πρέπει νὰ νομίζη πῶς μόνον αὐτὸς ἢ αὐτὸς καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον εἶναι ὡρισμένος νὰ ἡγηθῆ. Δυστυχῶς νομίζει πῶς μὲ τὸ ἀπολυτήριο ποὺ πῆρε κατὰ τὰς ἐξετάσεις του ἀπὸ τὸ Κράτος πῆρε σύγχρονα καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἡγῆται τῆς Νεολαίας. Τοῦτο εἶναι φοβερὴ πλάνη! Μόνο ἕνας ἀνίδεος μπορεῖ νὰ τὸ πιστέψη. Γιατὶ ἕνας δάσκαλος χωρὶς ἡγετικὴ ἱκανότητα, μ' ὅσες γνώσεις καὶ ἂν ἔχη, θολώνει τὴν ἔννοια τῆς ὀργανώσεως καὶ τὴν νομίζει συνέχεια τῆς σχολικῆς του παραδόσεως καὶ διδασκαλίας. Μιὰ πορεία τῆς νεολαίας, μιὰ στρατοπέδευσι, ἕνα ταξίδι μεταβάλλεται σὲ σχολαστικὴ σχολικὴ ἐκδρομή.

Ἐπειδὴ ὁ δάσκαλος ἔχει νὰ κάνη συνήθως μὲ παιδιά, ποὺ σὰν ἄγραφο χαρτὶ περιμένουν ἀπὸ τὴν ἀποθήκη τῶν δικῶν του γνώσεων καὶ ποὺ δὲν μποροῦν νὰ τοῦ ἀντείπουν ποτὲ πάνω στὸ ἐπίπεδο αὐτό, εἶναι εὔκολο νὰ πλανηθῆ στὴν ἐκτίμησι τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τῆς ἀξίας του. Ἀνακατεύει τὸ κῦρος, ποὺ τοῦ χάρισε ἡ πολιτεία ὡς δασκάλου, μὲ τὸ ἐκ φύσεως ἡγετικὸν κῦρος. Τὸ συμπέρασμα εἶναι πάντοτε ἡ ἀπογοήτευσι τοῦ δασκάλου καὶ τῆς νεολαίας. Ὁ δάσκαλος χάνει σιγὰ-σιγὰ τὴν πίστι στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του καὶ ἡ νεολαία χάνει τὴν πίστι πρὸς τὴν Ἰδέα.

Πάνω στὸ ἐπίπεδο τῆς ἡγεσίας τῆς νεολαίας πρέπει νὰ μὴ γίνωνται λάθη, γιατὶ δύσκολα μποροῦν νὰ διορθωθοῦν.

Γι' αὐτὸ ἡ διορατικότητα τοῦ μεγάλου Ἀρχηγοῦ της καὶ ἡ ἀκατάπαυστη προσπάθεια τοῦ ἄξιου της Ἐπιτρόπου φροντίζουν νὰ βουλλώνουν τὶς πηγὲς αὐτὲς τῶν σφαλμάτων μὲ ἐπίκαιρη ἐπέμβασι. Ἡ ἐναρμόνισι τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, ἐπομένως τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου, μὲ τὸ ἔργο τῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας δείχνει ἱκανότητα, δύναμι καὶ θέλησι γιὰ τὸ μπάσιμο τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ ζητήματος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξαρτᾶται ἡ εὐτυχία τῆς μελλοντικῆς Ἑλλάδος, στὸν δρόμο ποὺ πρέπει.

* * *

Ἡ κοινωνικὴ ὀφὴ τῆς Ε. Ο. Ν., εἰς τὴν ὁποίαν καταλέγεται καὶ ἡ ἐργατικὴ νεότης, ἐμποδίζει τὸν διδάσκαλον νὰ ἀναδειχθῆ συνήθως καλὸς καὶ τέλειος ἡγέτης πάντοτε, ἐπειδὴ ὡς ἐκ τῆς σχολικῆς του ἐργασίας στέκει σ' ἕναν ἄλλον κύκλον ζωῆς.

Οἱ μορφωτικὲς προϋποθέσεις, πάνω στὶς ὁποῖες χάρις στὶς γνώσεις του καὶ στὴ σχολική του ὑπηρεσία μποροῦσε νὰ στηριχθῆ ἡ ἐργασία του στὶς τάξεις τῆς νεολαίας, παύουν μόλις πλάϊ στὸν μαθητή του βρεθῆ τὸ ἐργατόπαιδο. Ἄν νομίζη πῶς ἔχει νὰ κάνη μὲ μιὰ τάξι σχολείου μόνο ὁμοιόμορφα ντυμένη θὰ πεισθῆ γλήγορα ὅτι ἡ Ε.Ο.Ν. καὶ στὸ πιὸ μικρὸ της κύτταρο παρουσιάζει ὁλόκληρο τὸ Λαὸ στὴν ποικίλη του μορφή.

Ὥστε ἡ ἐργασία τοῦ δασκάλου εἶναι διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ἐργασία τοῦ ἡγέτου.

Ἡ συνεργασία ὅμως δασκάλου καὶ ἡγέτου εἶναι ἀπαραίτητη. Πρέπει νὰ εἶναι γεμάτη ἐμπιστοσύνη καὶ ἀλληλέγγυος. Ὅσο πιὸ συχνὰ συνεννοοῦνται διδάσκαλοι καὶ ἡγέτες γιὰ τοὺς νέους, ποὺ τοὺς ἐμπιστεύθηκαν, τόσο καλύτερα θὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα γιὰ τὸ σχολεῖο καὶ γιὰ τὴν ὀργάνωσι.

Ἕνας ἀμελὴς καὶ ὀκνηρὸς μαθητὴς μπορεῖ νὰ κινηθῆ καλύτερα ἀπὸ τὸν ἡγέτη του παρὰ ἀπὸ τὸ μάλλωμα τοῦ δασκάλου ἢ ἀπὸ τὴν προσβολή.

Ἐδῶ πρέπει νὰ τονίσουμε τὸ ἑξῆς: Συμβαίνει στὶς τάξεις ἑνὸς σχολείου νὰ βρίσκωνται καὶ ἡγέτες τῆς Ε. Ο. Ν. Γι' αὐτοὺς χρειάζεται ὁ δάσκαλος ἕναν ἰδιαίτερο τόνο συμπεριφορᾶς. Ναί, εἶναι κι' αὐτοὶ μαθηταὶ ὅπως ὅλοι, ὅμως ἔχουν τὸ ἀξίωμα νὰ ὁδηγοῦν μιὰ ἀκολουθία, μιὰ ὁμάδα κι' ἔχουν κάτι περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἁπλοῦς μαθητάς. Ἐδῶ πρέπει ὁ δάσκαλος νὰ μὴν ὑποβιβάζη καὶ ἐξευτελίζη τὸν ἡγέτην αὐτὸν χωρὶς λόγο πρὸ τῶν συντρόφων, ἴσως καὶ μελῶν τῆς ἀκολουθίας του, ποὺ φοιτοῦν στὴν ἴδια τάξι.

Μπορεῖ νὰ τοῦ πῆ ἰδιαιτέρως τί πρέπει νὰ κάνη πρὸς ὄφελος τῆς σχολικῆς του μορφώσεως. Κι' ὅταν δὲν μπορῆ νὰ τὸ καταφέρη μόνος του, πρέπει νὰ ἔλθη σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν ἀνώτερόν του ἡγέτην.

Ἀλλοιῶς τὸ μάλλωμα μπροστὰ σὲ ὅλους θὰ ἔχη τὸ ψυχολογικὸ ἐπακολούθημα ἢ νὰ θάψη τὸ κῦρος τοῦ ἡγέτου ἢ νὰ ἐρεθίση τοὺς μαθητὰς ἐναντίον τοῦ δασκάλου. Καὶ ὅταν μέσα στὴ σύγχυσι καὶ ταραχὴ ξεφύγη ἕνας λόγος κάπως προσβλητικὸς γιὰ τὴν ὀργάνωσι, τότε τὰ παιδιὰ μὲ τὸ ἀλάνθαστο ἔνστικτό τους θεωροῦν τὸ δάσκαλο ἐχθρὸ τῆς ὀργανώσεώς των καὶ ἑπομένως ἐχθρὸ τῆς ζωῆς, ποὺ πάλλει.

* * *

Ὅσο ὅμως πιὸ πολὺ προσπαθεῖ ὁ δάσκαλος νὰ προσαρμοστῆ πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὸ νόμο τῆς Ε.Ο.Ν. τόσο περισσότερη ἐπιτυχία θάχη καὶ στὸ ἐπάγγελμά του. Θάτανε μάλιστα καλὸ ὁ δάσκαλος νὰ παίρνη μέρος σὲ διάφορες τελετές, συναθροίσεις κλπ. τῆς Ε.Ο.Ν. γιὰ νὰ δείχνη πῶς ἐνδιαφέρεται καὶ γιὰ τὴν ἐξωσχολικὴ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ, ποὺ τοῦ ἐμπιστεύθηκε ἡ Πολιτεία.

Μόνον ἔτσι θὰ δημιουργηθῆ ὁ ψυχικὸς σύνδεσμος μεταξὺ διδάσκοντος καὶ μαθητοῦ. Πόσοι ὅμως ἔκαναν τὸ βασικὸ λάθος νὰ παραγνωρίσουν τὴν σπουδαία σημασία τῆς Ε.Ο.Ν.!

Ξεχνοῦν πῶς ἡ Νεολαία σὲ ἀνώτερη ἔννοια ἔχει πάντα δίκηο, ἐπειδὴ εἶναι φορεὺς τῆς νέας ζωῆς. **Ἡ ἐπίμονη προσήλωσί τους στὴν παλιὰ ἐποχή, τοὺς σπρώχνει μόνον στὸ περιθώριο τῆς νέας ἐποχῆς καὶ δὲν ἔχουν πιὰ καμμιὰ σχέσι μὲ τὴ νεολαία καὶ ἑπομένως μὲ τὴ ζωή.** Αὐτοὶ δὲν μποροῦν νὰ εἶναι πιὰ οὔτε καλοὶ διδάσκαλοι.

Καὶ σήμερα ὁ δάσκαλος, μὲ τὴν κυρία σημασία τῆς λέξεως, εἶναι πολὺ ἀναγκαῖος. Ἔχει πολλὰ καθήκοντα νὰ ἐκτελέση ἀπέναντι τῆς νεότητος. Σήμερα δὲν πρέπει μὲ τὸ τέλος τοῦ μαθήματος νὰ κλείση τὸ βιβλίο του, σφαλίζοντας μέσα στὶς σελίδες του καὶ τὴν ὑψηλή του ἀποστολή.

Εἶναι φυσικὸ ἡ νεότης νὰ μὴ σέβεται τὶς γνώσεις τόσο, ὅσο τὴ δυναμικότητα καὶ τὴ ζωντάνια. Ὅποιος δάσκαλος ὅμως κατορθώση νὰ ἔχη αὐτὰ τὰ δύο μπορεῖ ἀπὸ τὴ μουχλιασμένη τῆς σχολικῆς παραδόσεως αἴθουσα νὰ φκιάση τὴ χαρά, τὴ δύναμι καὶ τὴ ζωή. Ὅποιος δὲν ἔχει αὐτὰ τὰ δύο, καμμία γνῶσι δὲν μπορεῖ νὰ τὸν βοηθήση. Εἶναι γιὰ πάντα χαμένος!

Ἡ ἐποχὴ ποὺ ὁ δάσκαλος νόμιζε τὴ θέσι του ἀγκυροβόλημα στὸ λιμάνι τῆς ἡσυχίας καὶ τὸ παιδὶ ὡς δυσάρεστο ἀντικείμενο τῆς ἐργασίας του πέρασε.

Οἱ σχολαστικοὶ «δάσκαλοι» μὲ τὰ γυαλιὰ καὶ τὴν ὀμπρέλλα, ποὺ θεωροῦσαν ὡς ἀποστολὴ των τὸ παραγέμισμα τοῦ παιδικοῦ κεφαλιοῦ μὲ γνώσεις, ἀφήνοντας ἄγγιχτα τὴν ψυχὴ καὶ τὸν χαρακτῆρα, εὐτυχῶς ὅλο καὶ λιγοστεύουν.

Ὁ φρέσκος ἀγέρας, ποὺ ἀπὸ τὴν ψυχὴ τοῦ Μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ ξεχύνεται πέρα ὡς πέρα στὴ χώρα γεμίζει καὶ τὴ σχολικὴ αἴθουσα διώχνοντας τὴ μοῦχλα καὶ τὸ μόλυσμα.

Ἡ ἐποχή μας χρειάζεται δασκάλους ποὺ στέκουν μὲ τὰ δύο πόδια πάνω στὴ γῆ, γεροὶ καὶ ἀποφασιστικοί, ποὺ βαδίζουν τὸν ἴδιο δρόμο μὲ τὴν Ε. Ο. Ν. συντροφικὰ καὶ ἀλληλένδετα. Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ τελευταία ἐπιθυμία τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Σίτσα Καραϊσκάκη - Νικολάου

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΕΩΣ

«Διατηρεῖτε μέσα σας ἀκμαία τὴ δύναμι, νὰ καταβάλλετε τὸν κόπο μὲ μικρὲς καθημερινὲς ἀσκήσεις», λέει ὁ σοφὸς James.

Ἡ ἄσκησι αὐτὴ μοιάζει μὲ τὰ ἀσφάλιστρα, ποὺ πληρώνει κανεὶς γιὰ νὰ ἐξασφαλίση τὸ σπιτι του ἢ τὰ ὑπάρχοντά του. Ἡ πληρωμὴ αὐτὴ δὲν εἶναι βέβαια εὐχάριστος καὶ μπορεῖ ποτὲ νὰ μὴ μᾶς χρησιμεύση, ἂν δὲν παρουσιαστῆ κίνδυνος. Ἄν ὅμως συμβῆ μιὰ πυρκαϊά, ἢ δαπάνη τῶν μικρῶν ἀσφαλίστρων θὰ μᾶς σώση ἀπὸ τὴν καταστροφή.

«Ἕνα μέσον, μὲ τὸ ὁποῖον κεντρίζομε τὴ θέλησι, εἶναι ἡ ἀνάγνωσι καὶ μάλιστα μεγαλοφώνως βιβλίων ἰσχυρῶν, ποὺ στὴ διήγησι πρωταγωνιστεῖ ἡ θέλησι. (Τέτοια βιβλία εἶναι οἱ αὐτοβιογραφίες τοῦ Ἀλφιέρη καὶ τοῦ Φραγκλίνου, τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Στουαρτ Μίλλ, τὸ Θέλω καὶ Δύναμαι τοῦ Λεσσόνα κλπ.).

«Στὴ γαλήνη καὶ στὴ μόνωσι, λέει ὁ Payot, ἡ συγχρώτισι αὐτὴ μὲ ἰσχυρὲς ψυχὲς ἐνισχύει θαυμάσια τὴ θέλησι».

Ὁ ἴδιος συγγραφεὺς ἰσχυρίζεται — σ' αὐτὸ ὅμως δὲν συμφωνοῦμε — ὅτι ἡ ἀνάγνωσι πολλῶν ἐφημερίδων ἀποβαίνει βλαβερὰ στὴ θέλησι, γιατὶ ἡ ἀνάγνωσις αὐτὴ διαιρεῖ τὴ σκέψι καὶ διασκορπίζει τὰς δυνάμεις τοῦ σώματος ἐπειδὴ τὸ ἐρεθίζει χωρὶς νὰ τὸ ἱκανοποιῆ.

«Ἕνα φάρμακο, ποὺ συνιστᾶται γιὰ τὴ συνηθισμένη ἀβουλία, εἶναι τὸ νὰ γράφη κανεὶς μὲ μεγάλα γράμματα μπροστὰ στὸ γραφεῖο του λόγους ἢ ἀποφθέγματα συγγραφέων ἢ ποιητῶν παρορμητικά.

Ὁ Ρωμαῖος Σενέκας ἔγραφε σὲ κάποιο φίλο του: «Πρέπει νὰ διαλέγωμεν ἕνα ἄνδρα ἐνάρετον καὶ νὰ ἔχωμε μπροστὰ μας τὴν εἰκόνα του, ὥστε νὰ ζῶμεν πάντα κάτω ἀπὸ τὸ βλέμμα του καὶ νὰ φερώμαστε σὰν νὰ μᾶς ἔβλεπε διαρκῶς». Μὰ καὶ ὁ Πλούταρχος ὁ δικός μας ἔγραφε ὅτι εἶναι συντελεστικὸ στὴν εὐδοκιμησί μας στὴ ζωὴ νὰ ἔχωμεν ὡς ὑπόδειγμα στὶς πράξεις μας ἕνα «μέγαν ἄνδρα», ποὺ νὰ τὸν συμπαθῆ ἡ ψυχή μας καὶ ὁ ὁποιος νὰ βρέθηκε σὲ ἴσους ἢ ἀναλόγους ὅρους σὲ κάποια περίστασι τῆς ζωῆς του μὲ τοὺς δικούς μας.

Νὰ καὶ ἕνα ἄλλο μέσον, μὲ τὸ ὁποῖον μποροῦμε νὰ ἐνισχύωμε τὴ θέλησί μας: Λέμε π. χ. ἀπὸ μέσα μας: «Ἂν κάμω αὐτό, θὰ εὐχαριστηθοῦν οἱ γονεῖς μου». Δὲν φτάνει ὅμως αὐτό· ἡ θέλησι μπορεῖ νὰ ἐξατμισθῆ. Πρέπει νὰ ἐνισχύωμεν τὴν θέλησιν μας μὲ τὴν φαντασίαν μας: Φανταζόμεθα αἴφνης τὶς ἐκδηλώσεις τῆς χαρᾶς ποὺ θὰ ἔχη ὁ πατέρας μας γιὰ κάθε ἐπιτυχία μας. Τὸν φανταζόμαστε νὰ δέχεται τὰ συγχαρητήρια τῶν οἰκογενειακῶν μας φίλων. Ἀκόμη τὴν ὑπερηφάνεια καὶ τὴ χαρὰ τῆς μητέρας μας, τὴν εὐχαριστησί της, ὅταν στὶς διακοπὲς θὰ συνοδεύεται στοὺς περιπάτους ἀπὸ τὸ γυιό της, γιὰ τὸν ὁποῖον θὰ ὑπερηφανεύεται. Τὸ ἴδιο ἂν φανταζόμαστε τὴν ἀθῶα ἐπιδειξι τῆς μικρῆς ἀδελφῆς μας, ποὺ ὑπερηφανεύεται γιὰ τὸν διάσημο ἀδερφό της.....

Από τη Βυζαντινή Εποποιία.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΦΩΚΑΣ

υπό Μ. ΑΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Το Ἀκριτόπουλο

Ὁ Γρηγόρης σηκώθηκε μόλις στὸ ἀντικρυνὸ παράθυρο φάνηκε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

Οἱ καμπάνες χτυποῦσαν κοντὰ κι' ἀπόμακρα, σὲ ἤχους διάφορους, ἀπὸ τὶς ἑκατὸ ἐκκλησιὲς τῆς Θεσσαλονίκης. Κι' ἀνάμεσα στὶς ἄλλες ξεχώριζε μὲ τὸ βαρύ της ἦχο ἡ μεγάλη καμπάνα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ποὺ οἱ τροῦλλοι του καὶ τὰ καμπαναριὰ ὑψώνονταν πάνω ἀπὸ τὶς δεντροκορφὲς τοῦ διπλανοῦ κήπου.

Μιὰ ραγισμένη γέρικη φωνὴ ἀπὸ τὸ σκοτεινὸ βάθος τῆς κάμαρας, ρώτησε:

—Τί καιρὸ κάνει, Γρηγόρη;

—Ὁ οὐρανὸς εἶναι κατακάθαρος, Ἀθανάσιε.

Κι' ἀφοῦ ἔρριξε μιὰ ματιὰ ἀκόμα, πρόσθεσε:

—Δίχως κανένα συννεφάκι.

Ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ μποροῦσε κανεὶς νὰ καταλάβῃ πόσο σημαντικὸ θεωροῦσε τὸ γεγονὸς αὐτό.

Κι' εἶχε δίκηο. Ξημέρωνε ἡ 23 Ὀκτωβρίου τοῦ 958 κι' ἡ Θεσσαλονίκη ἑτοιμαζόταν νὰ γιορτάσῃ τὸν προστάτη της ἅγιο.

—Μεγάλη ἡ χάρι του, εἶπε ἡ ραγισμένη φωνή, κι' ἄρχισε νὰ φάλλῃ μὲ κατάνυξι:

«Μέγαν εὕρατο ἐν τοῖς κινδύνοις
Σὲ ὑπέρμαχον ἡ οἰκουμένη,
Ἀθλοφόρε, τὰ ἔθνη τροπούμενον...»

Ἡ πόλι κι' ὅλας ἄρχισε νὰ ξυπνᾷ. Ἀπὸ τὴν ψηλὴ ἀκρόπολι ὡς κάτω στὸ ἀνοιχτὸ λιμάνι βουὴ σύμμιχτη ἀνέβαινε ἀπὸ ἀνθρώπους καὶ ζῷα. Ὕστερα ἀπὸ λίγο τὸ μεγάλο ἐμπορικὸ πανηγύρι θάρχιζε κοντὰ στὴ Χρυσῆ Πόλη[2] καὶ τὸ πλῆθος κατέβαινε πρὸς τὰ ἐκεῖ, ἄλλοι ν' ἀγοράσουν, κατὰ τὴ δύναμι ποὺ εἶχαν καὶ τὶς ἀνάγκες τους, κι' ἄλλοι νὰ χαζέψουν.

. . . . . .

Μέρες τώρα ἀπ' Ἀνατολὴ καὶ Δύσι, ἀπ' ὅλα τὰ θέματα[3] τῆς ἀπέραντης Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, κατέφθαναν οἱ ἔμποροι καὶ οἱ προσκυνητές. Χιλιάδες καμήλες περνοῦσαν ἀπὸ τοὺς πλατειοὺς δρόμους μὲ ἀργὸ βῆμα, κουνῶντας τὸν ἄσκημο καμαρωτὸ λαιμό τους, ὅπου ἠχοῦσαν κρεμασμένα κουδούνια... ντρίν... ντρίν... ἀργὰ καὶ ρυθμικά. Χοντρὰ κάρρα σέρνονταν ἀπὸ ἀργοκίνητα βουβάλια ποὺ περπατοῦσαν παραπατῶντας στὸ λιθόστρωτο καὶ προχωροῦσαν δισταχτικά, φοβισμένα ἀπὸ τὸ θόρυβο τῆς μεγάλης πολιτείας. Περνοῦσαν, περνοῦσαν, ἀτέλειωτη σειρά, μὲ κάθε εἶδους πραμάτειες. Ἔμποροι ἀπὸ τὸ Νοβγορόδ μὲ μακριὲς γενειάδες καὶ Λυσιτανοὶ καὶ Κέλτες ψηλόκορμοι καὶ ξανθοί... Ἀπὸ τὶς χιονισμένες Ἄλπεις ὡς τὸν Καύκασο, ἀπὸ τὰ φωτοπλημμυρισμένα νησιὰ τοῦ Αἰγαίου ὡς τὶς ὁμιχλώδεις σκοτεινὲς χῶρες τοῦ Βορρᾶ.

Κι' ἀνάμεσα στὸν πολυθόρυβο αὐτὸ ἀνθρωποχείμαρρο, ἀσκητὲς λιγνοὶ μὲ καταξεσκισμένα ράσα, μὲ βλέμμα ὅλο φλόγα, μὲ ὄψι ἀγρία ἀπὸ τὸ θρησκευτικὸ φανατισμό, ἔψαλλαν κρατῶντας λαμπάδες στὸ χέρι ἢ θυμιατήρια ἀπ' ὅπου ξεχύνονταν ἀρωματικοὶ καπνοί. Τὰ γυμνά τους πόδια ἄφηναν στὶς πλάκες τῶν δρόμων ματωμένα ἴχνη, μὰ αὐτοὶ μὲ προσηλωμένο τὸ βλέμμα ἴσια μπροστά, δὲν αἰσθάνονταν, θαρρεῖς, πόνο, γιατὶ ἕνα ὅραμα φωτοβόλο τραβοῦσε τὴ σκέψι τους ὁλόκληρη.

Τὸ μυθιστόρημα αὐτὸ ποὺ ἀρχίζομε ἀπὸ σήμερα, ἀναφέρεται σὲ μιὰ ἔνδοξη περίοδο τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους, τότε δηλαδὴ ποὺ στρατηγὸς στὴν ἀρχὴ κι' ὕστερα αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου ἦταν ὁ Νικηφόρος Φωκᾶς (963 - 969). Πρόσωπα καὶ πράγματα εἶναι παρμένα ἀπὸ ὅσα οἱ σύγχρονοι ἱστορικοὶ γράφουν καὶ μὲ τέτοιον τρόπο ποὺ ν' ἀντανοκρίνωνται ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο στὴν πραγματικότητα. "Ετσι οἱ ἀναγνῶστες μας θὰ πάρουν μιὰ ἰδέα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς μεγάλης Μεσαιωνικῆς αὐτοκρατορίας μας.

Ὁ μικρὸς ἥρως μας, ὁ Γρηγόρης, δὲν εἶναι βέβαια ἱστορικὸ πρόσωπο, μὰ αὐτὸ δὲν ἔχει σημασία, ἁπλούστατα γιατί, μέσα στὶς τότε συνθῆκες ποὺ περιγράφονται μὲ ἱστορικὴ ἀκρίβεια, μποροῦσε ὡραιότατα νὰ ὑπάρξῃ καὶ μπορεῖ νὰ ὑπῆρξε καὶ στὴν πραγματικότητα.

Κι' ἀνάμεσα στὸν πολυθόρυβο αὐτὸ ἀνθρωποχείμαρρο, ἀσκητὲς λιγνοὶ μὲ καταξεσκισμένα ράσα, μὲ βλέμμα ὅλο φλόγα, μὲ ὄψι ἀγρία ἀπὸ τὸ θρησκευτικὸ φανατισμό, ἔψαλλαν κρατῶντας λαμπάδες στὸ χέρι ἢ θυμιατήρια ἀπ' ὅπου ξεχύνονταν ἀρωματικοὶ καπνοί. Τὰ γυμνά τους πόδια ἄφηναν στὶς πλάκες τῶν δρόμων ματωμένα ἴχνη, μὰ αὐτοὶ μὲ προσηλωμένο τὸ βλέμμα ἴσια μπροστά, δὲν αἰσθάνονταν, θαρρεῖς, πόνο, γιατὶ ἕνα ὅραμα φωτοβόλο τραβοῦσε τὴ σκέψι τους ὁλόκληρη.

Ὁ Γρηγόρης κάθε φορὰ ποὺ τοὺς συναντοῦσε τοὺς κύτταζε μὲ περιέργεια, μὰ καὶ μὲ κάποιο παράξενο φόβο, ποὺ δὲν θάθελε ὡς τόσο μὲ κανένα τρόπο νὰ ὁμολογήσῃ. Κάποτε ρώτησε τὸν Ἀθανάσιο:

—Τί κυττάζουν;

—Τὸν Ἅγιο!... Φορεῖ λευκὴ χλαμύδα καὶ τρέχει καβάλλα στ' ἄλογό του ὁλόγυρα στὸ τεῖχος. Ἐχθρὸς δὲν μπορεῖ νὰ πλησιάσῃ τὴν ἀγαπημένη του πόλι, οὔτε ἀπὸ ξηρὰ, οὔτε ἀπὸ θάλασσα. Τὸ πρόσωπό του λάμπει σὰν τὸν ἥλιο καὶ καίει σὰν τὸν ἥλιο' γι' αὐτὸ Ἄθαροι καὶ Σλαῦοι καὶ Βούλγαροι καταγκρεμίζονται ἀπάνω ἀπὸ τὶς ἐπάλξεις, κρύβοντας μὲ τὰ χέρια τὰ μάτια τους. Ἀναταράζει μὲ τὸ δόρυ του τὴ θάλασσα καὶ καταβυθίζονται οἱ ἐχθρικοὶ στόλοι.

—Ἐγὼ δὲ βλέπω τίποτα...

—Δὲν εἶσαι ἄξιος νὰ δῇς. Αὐτοὶ ὅμως βλέπουν.

—Καὶ γιατὶ τὰ πόδια τους εἶναι ματωμένα;

—Γιατὶ ἔρχονται ἀπὸ μακρυά...πολὺ μακρυά... Περπάτησαν μέρες καὶ νύχτες... Πέρασαν ἀπὸ κορφὲς χιονισμένες κι' ἀπὸ πεδιάδες χέρσες ὅπου τὸ χῶμα ἔκαιγε σὰν πυρωμένο σίδερο.

* * *

Κάτω στὸ λιθόστρωτο τοῦ δρόμου ἀντήχησαν πέταλλα ἀλόγων καὶ βαρειὲς φωνὲς ἀνθρώπων ποὺ μιλοῦσαν σὲ ξένη γλῶσσα.

Ἦταν μιὰ περιπολία ἀπὸ Βαράγγους[4] τῆς Αὐτοκρατορικῆς Φρουρᾶς. Ἔλαμπαν τὰ κράνη, οἱ ἁλυσιδωτοὶ θώρακες καὶ τὰ μακρυὰ τους κοντάρια ποὺ τὰ εἶχαν ἴσια κατὰ πάνω ὑψωμένα. Στοὺς ὤμους τους ἔπεφταν τὰ ξανθὰ σὰ σιτάρι μαλλιά τους χτενισμένα μὲ φροντίδα. Ὑψηλοὶ καὶ ροδοκόκκινοι κάθονταν μὲ τόση ἄνεσι στ' ἄλογα, ποὺ νόμιζες πὼς ἄνθρωπος καὶ ζῷο ἀποτελοῦσαν ἕνα πλάσμα, δυνατό, προνομιοῦχο.

Κάποιος Βαράγγος εἶδε τὸ Γρηγόρη στὸ παράθυρο νὰ κυττάζῃ μὲ θαυμασμὸ τὴν περίπολο καὶ κάτι εἶπε στοὺς συντρόφους του. Ὅλοι σήκωσαν τότε ἀπάνω τὰ ζωηρὰ γαλανὰ μάτια τους καὶ τοῦ χαμογέλασαν.

Ὁ Γρηγόρης μὲ συγκίνησι ἀνταπόδωσε τὸ χαμόγελο.

«Ἀχ! Νὰ μποροῦσα καὶ γώ, σὰ μεγαλώσω, νὰ γίνω ἕνας Βαράγγος τῆς Αὐτοκρατορικῆς Φρουρᾶς!» σκέφτηκε.

Κι' ἀμέσως γυρίζοντας στὸν Ἀθανάσιο ποὺ εἶχε σηκωθῆ στὸ μεταξὺ καὶ πλενόταν σὲ μιὰ πήλινη μεγάλη λεκάνη, ρώτησε:

—Θέλω νὰ γίνω Βαράγγος.... Μπορῶ νὰ γίνω;

Ὁ γέρος γέλασε.

«Γιατὶ γελᾷ;» ἀναρωτήθηκε ὁ Γρηγόρης. «Θαρρεῖ λοιπὸν πὼς εἶμαι πλασμένος γιὰ πραματευτής;».

Ἔσμιξε τὰ φρύδια θυμωμένα κι' ἄθελά του, θαρρεῖς προκλητικά, ἔβαλε τὸ χέρι στὴ μέση του.

Ὁ Ἀθανάσιος ἔκοψε εὐθὺς τὸ γέλιο καὶ κύτταξε μὲ κρυφὸ καμάρι τ' ἀγόρι αὐτὸ ποὺ μόλις εἶχε συμπληρώσει τὰ δεκαπέντε του χρόνια κι' ὅμως μποροῦσε, σὰ θεωροῦσε τὴν ἀξιοπρέπειά του προσβλημένη, νὰ παίρνῃ τέτοιο ὕφος ποὺ ταίριαζε σὲ πραγματικὸν ἄρχοντα.

Πολλὲς φορὲς ἄλλως τε στὴ στάσι, στὸ περήφανο ἀνάβλεμμα, στὸν τρόπο ποὺ μιλοῦσε καὶ περπατοῦσε ἀκόμα, ὁ γέρο Ἀθανάσιος εὕρισκε πὼς ὁ Γρηγόρης ἐμοιαζε στὸν πατέρα του, τὸν γενναῖο ἀκρίτα[5] Ἰωάννη, ποὺ πῆγε μὲ δόλο ἀπὸ τὰ χέρια τῶν Σαρακηνῶν.

Αὐτὸ τὸ δράμα συνέβηκε τώρα καὶ δώδεκα χρόνια σὲ μιὰ στενὴ πεδιάδα τῆς Καππαδοκίας. Σπαράζεται ἡ καρδιὰ τοῦ Ἀθανάσιου καὶ μαζὶ φουσκώνει ἀπὸ μῖσος σὰν τὸ θυμάται.

Ἦταν νύχτα... Ἔβρεχε καὶ τὸ ποτάμι, ὁ Σάρος, κυλοῦσε βουίζοντας. Ξάφνου οἱ μικρόσωμοι Σαρακηνοὶ σὰν διαβόλοι χύθηκαν μὲ ἀλαλαγμοὺς καὶ τούμπανα, ἀνέβηκαν μὲ σκάλες στὰ μουράγια τοῦ πύργου καὶ πρὶν καταλάβουν οἱ βίγλες[6] τί συμβαίνει καὶ πάρουν τὰ ὅπλα, τὸ κακὸ εἶχε γίνει. Ὁ Ἀθανάσιος ποὺ ἦταν οἰκονόμος στὰ κτήματα, τὴν ὥρα τῆς παραζάλης, σὰν εἶδε πὼς σωτηρία δὲν ὑπάρχει, ἄρπαξε τὸ μικρότερο γυιὸ τοῦ ἄρχοντα, τὸ Γρηγόρη, ποὺ ἔκλαιγε παρατημένος σὲ μιὰ γωνιά, καὶ κατάφερε μὲ χίλια βάσανα νὰ ξεφύγῃ. Κανεὶς ἄλλος δὲ σώθηκε. Οἱ περισσότεροι σφαγήκανε στὰ πέτρινα πεζούλια τοῦ πύργου. Ὁ ἄρχοντας Ἰωάννης βρέθηκε σκοτωμένος μ' ἕνα κοντάρι μπηγμένο στὸ στῆθός του. Ἡ γυναῖκα του κι' ὁ μεγαλύτερος γυιός του, ὁ Πέτρος, πέντε χρονῶν τότε, ἐξαφανίστηκαν. Κανεὶς δὲν ἄκουσε πιὰ τίποτα γι' αὐτοὺς. Τί ἀπόγιναν; Δίχως ἄλλο θὰ πουλήθηκαν στὸ μεγάλο σκλαβοπάζαρο τοῦ Χάνδακα, κάτω στὴν Κρήτη ποὺ τὴν κρατοῦσαν οἱ Σαρακηνοὶ ἀπὸ τὸ 823.

Τί ἀργὰ ποὺ πέρασαν τὰ χρόνια! Πόσα βάσανα ὡς ποὺ ν' ἀνατραφῇ ὁ Γρηγόρης. Γιατὶ ὁ Ἀθανάσιος τὴ φοβερὴ ἐκείνη μέρα ἔβαλε τὸ χέρι τὸ δεξὶ πάνω στὸ κουφάρι τοῦ ἀφέντη του καὶ εἶπε μὲ δάκρυα στὰ μάτια:

«Ὀρκίζομαι ν' ἀναθρέψω καὶ νὰ μεγαλώσω τὸ γυιό σου ἀκόμα καὶ μὲ τὸ αἷμα τῆς καρδιάς μου, ἂν παρουσιαστῆ ἀνάγκη... Ὀρκίζομαι νὰ τὸν κάνω ἄντρα γενναῖο καὶ δυνατό, ἄξιο νὰ σ' ἐκδικηθῇ μιὰ μέρα».

Βγήκε στὸ λόγο του ὁ Ἀθανάσιος; Προσπάθησε ὅσο μποροῦσε. Οὔτε ἡ φτώχεια, οὔτε οἱ κόποι, οὔτε ἡ ἀρρώστεια τῆς καρδιᾶς του, πού ἀπὸ καιρὸ τὸν βασάνιζε, τὸν ἔκαμαν μιὰ στιγμὴ ν' ἀμελήσῃ τὸ ἔργο, ποὺ εἶχε ἀναλάβει. Καὶ δὲ νόμιζε πὼς ἔκανε ἔτσι μονάχα τὸ χρέος του σὰν πιστὸς ὑπηρέτης. «Ἡ πατρίδα καὶ ἡ πίστι τοῦ Χριστοῦ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ ἄντρες γενναίους καὶ ἀποφασιστικοὺς» σκεφτότανε. Οἱ ἀπιστοι Σαρακηνοὶ στ' ἀνατολικὰ σύνορα, σὰν ὄρνια ἐπιθυμοῦλα, σαρκοβόρα, χυμοῦν πάνω ἀπὸ τὶς ψηλὲς κορφὲς τῶν βουνῶν τῆς Κιλικίας γιὰ νὰ σπαράζουν τὰ σπλάχνα της. Ὁ Αὐτοκράτορας εἶναι πολὺ μακρυά. Πῶς νὰ περάσῃ βουνὰ καὶ θάλασσες γιὰ νὰ τρέξῃ γρήγορα νὰ βοηθήσῃ; Μονάχα οἱ Ἀκρίτες ἀπὸ τοὺς πύργους τῶν, ποὺ στέκουν σὰ φρουροὶ γιγάντειοι στὶς κορυφογραμμὲς καὶ τὶς κλεισοῦρες, μποροῦν νὰ τοὺς διώξουν. Ὁ Γρηγόρης πρέπει νὰ γίνῃ ἕνας Ἀκρίτας, σὰν τὸν πατέρα του.

Πρέπει! γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Πατρίδας. Κι' ἂν αὐτὸς ὁ ταπεινὸς ὑπηρέτης καὶ ἀνήμπορος γέρος τὰ κατορθώσῃ, δίχως ἄλλο θὰ μπορέσῃ αὔριο μ' ἔλαφρη συνείδησι νὰ παρουσιαστῆ στὸν Ἀνώτατο Κριτὴ καὶ νὰ πῇ: «Κύριε, μ' ἔκανες ταπεινὸ κι' ἀνήμπορο· μὰ δὲ νόμισα γι' αὐτὸ πὼς ἔπρεπε νὰ σταυρώσω τὰ χέρια μου. Πάνω στὸ στῆθος μου ζέστανα κι' ἀνάθρεψα ἕνα λιονταρόπουλο γιὰ νὰ φρουρῇ, περιτρέχοντας γύρω ἀπὸ τὴ μάντρα, τὰ πρόβατά Σου. Κι' ὁ Κύριος, ὁ πολυεύσπλαγχνος κι' ὁ πολυέλεος, ἴσως πῇ στὸν Ἀρχάγγελο Μιχαήλ, ποὺ θὰ στέκῃ δίπλα, ἄγριος, μὲ τὴν πύρινη ρομφαία στὰ χέρια: — Φάνηκε δοῦλος ἀγαθὸς καὶ πιστός. Πήγαινέ τον σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀναπαύσεως».

Ἔτσι εἶναι εὔκολο νὰ καταλάβῃ κανεὶς μὲ τί ἀκοίμητη προσοχὴ ὁ Ἀθανάσιος παρακολουθοῦσε τὸν Γρηγόρη καὶ μὲ τί χαρὰ τὸν ἔβλεπε κάθε μέρα ν' ἀντρώνεται καὶ νὰ παίρνῃ τ' ἀρχοντικὰ γενναῖα φυσικὰ τοῦ πατέρα του.

Καὶ νά, ποὺ τώρα ξαφνικὰ τὸν ρωτᾷ: «Μπορῶ νὰ γίνω Βαράγγος;» Τὸν τραβᾶει βέβαια ἡ ὁμορφη στολή τους· τοὺς θαυμάζει γιατὶ κάθονται μὲ καμάρι πάνω στὴ σέλλα τοῦ ἄλογου καὶ κεῖθε κυττάζουν ὅλον τὸν κόσμο μὲ κάποια περιφρόνησι, θαρρεῖς. Μὰ ὅσο γενναῖα κι' ὅσο πιστὰ κι' ἂν ὑπηρετοῦν τὸν Αὐτοκράτορα ἕνας Ἀκρίτας ἀξίζει δέκα Βαράγγους. Τί λέω; Ὁ ἄρχοντας Ἰωάννης ἀξίζε ἑκατὸ Βαράγγους.

—Γιατὶ γελᾷ, θέλεις νὰ μάθῃς γιατί γελᾷ; ἀποκρίθηκε στὸ Γρηγόρη. Θάρρεψα πὼς ἀστειεύεσαι. Εἶσαι ἀρκετὰ μεγάλος κι' ἔπρεπε νὰ ξέρῃς πὼς στὸ σῶμα τῶν Βαράγγων κατατάσσονται μόνο βάρβαροι ἀπὸ τὸ Βορρᾶ...πέρα ἀπὸ τὰ χιονισμένα βουνὰ τῆς Σκανδιναυίας. Ὑπηρετοῦν τὸν Αὐτοκράτορα, γιατὶ τοὺς πληρώνει· κι' ἂν ἕνας ἄλλος τοὺς δώσῃ περισσότερα μποροῦν καὶ νὰ τὸν πολεμήσουνε. Γιὰ ἕνα Βυζαντινὸ ἀρχοντόπουλο ὑπάρχουν δρόμοι πλατύτεροι ν' ἀκολουθήσῃ.

Κι' ὁ Ἀθανάσιος ἄρχισε νὰ διηγιέται γιὰ τὸν πύργο καὶ τὰ κτήματα τοῦ ἄρχοντα Ἰωάννη κάτω στὴν Καππαδοκία ποῦχαν μείνει ἔρημα κι' ἀπροστάτευτα ἀπὸ τὸ φόβο τῶν Σαρακηνῶν. Μιλοῦσε μὲ τόση ζωηρότητα καὶ αἴσθημα, ποὺ ὁ Γρηγόρης τἄβλεπε μὲ τὴ φαντασία του σὰν ν' ἀπλώνονταν ὁλοζώντανα μπροστά του: Λεῦκες καὶ πλατάνια θεόρατα γύρω ἀπὸ τὶς ὄχτες τοῦ Σάρρου, ποὺ πλημμυρίζει τὴν πεδιάδα καὶ κάνει τὰ χωράφια καρπερά, πιὸ πολὺ παρὰ σὲ κάθε ἄλλη χώρα. Ποιὸς νὰ τὰ ὀργώσῃ; Μάταια περιμένουν τοὺς γεωργοὺς μὲ τὰ εἰρηνικὰ βουβάλια. Τὰ φρουῦτα κρέμονται θαρειὰ ἀπὸ τὰ κλαριὰ τῶν δέντρων, ποὺ σκοῦσουν ἴσαμε κάτω στὸ χῶμα ἀτρύγητα καὶ τὰ πουλιὰ κατεβαίνουν καὶ τὰ ρημάζουν. Ὁ οὐρανὸς εἶναι κατακάθαρος, ὁ ἀέρας μαλακὸς χαϊδεύει τὸ πρόσωπο σὰ χνοῦδι ἀπὸ βελοῦδο. Κοπάδια ἀπὸ ἄλογα τρέχουν κατὰ τὸ ποτάμι καὶ χλιμιντροῦν, σὰν νάχουν φτερὰ καὶ δὲν ἀγγίζουν τὴ γῆς. Καὶ πάνω στὸ λόφο ὑψώνεται ὁ ἐρειπωμένος πύργος, θλιμμένος, ὀρφανὸς καὶ περιμένει...περιμένει. Χρόνια τώρα περιμένει τὸν ἀφέντη του νὰ σηκώσῃ πάλι περήφανες τὶς γκρεμισμένες πολεμίστρες καὶ ν' ἀνεμίσῃ στὴν κορφή του τὸ φλάμπουρο μὲ τὸ δικέφαλο ἀετό. Μιὰ βαθειὰ κραυγή, ποὺ ἀνέβαινε, θαρρεῖς, ἀπὸ τὸ νοτισμένο χῶμα τῆς μακρινῆς χώρας τὸν καλοῦσε: «Ἔλα, Ἔλα, Ἔλα! Ἔλα ν' ἁρματώσῃς τὰ παλληκάρια, νὰ πιάσῃς τὶς κλεισοῦρες, νὰ βάλῃς βιγλάτορες στὶς κορφές. Ἔλα νὰ διαφεντέψῃς τὴ χώρα, νὰ σώσῃς τὰ παιδόπουλα καὶ τὶς γυναῖκες ἀπὸ τὴν ἄτιμη σκλαβιά. Τὸ χρέος τοῦ γυιοῦ εἶναι νὰ ξετελέσῃ τὸ ἔργο τοῦ πατέρα! Μὴν ξεχνᾶς πὼς εἶσαι ἕνα ἀκριτόπουλο».

(Ἀκολουθεῖ)

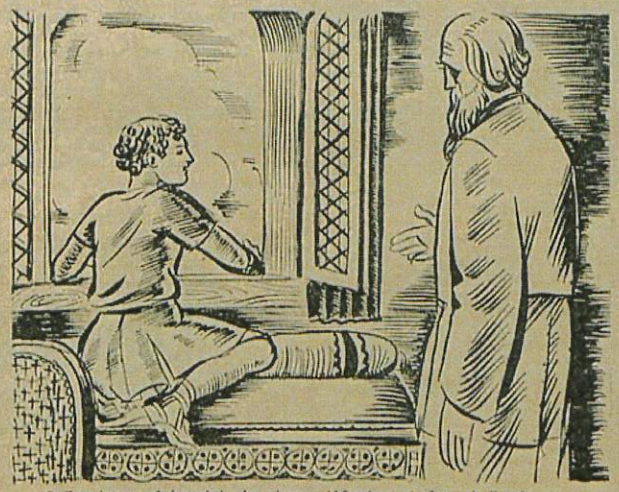

Ὁ Γρηγόρης μαθαίνει ἀπὸ τὸν γέροντα Ἀθανάσιο τί εἶναι οἱ Βαράγγοι.

1 Νικηφόρος Φωκᾶς: Στρατηγὸς στὴν ἀρχὴ καὶ ὕστερα, ἀπὸ τὸ 963 - 969, αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου.

2 Χρυσῆ Πόλη: Συνοικία τῆς Θεσσαλονίκης, τὸ σημερινὸ Βαρδάρι.

3 Θέμα: Περιφέρεια τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους μὲ ἔνοικίση τὴν πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ διοίκησι ὑπὸ ἕνα στρατηγό.

4 Βάραγγοι: Μισθοφόροι ἀπὸ τὸ Βορρᾶ, ποὺ ἀποτελοῦσαν ἰδιαίτερα τάγματα.

5 Ἀκρῖται: Ἄρχοντες Βυζαντινοί, ἐγκατεστημένοι στὰ σύνορα τοῦ κράτους γιὰ νὰ τὸ ἀπερασπίζουν ἀπὸ τὶς αἰφνιδίες ἐπιδρομὲς τῶν Ἀράβων. Τὰ σύνορα λέγονταν «ἄκρα», ἀπ' ὅπου καὶ ἡ λέξις Ἀκρίτας.

6 Βίγλα: Σκοπιὰ καὶ φρουρός.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ

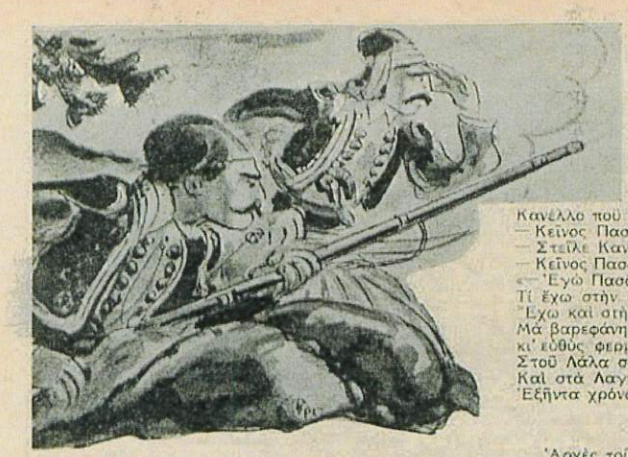

Τέλος τοῦ 1820. Ἡ Φιλική Ἑταιρεία ἄρχισε πιά τὴν ἐντατική δράσι της. Τά παλληκάρια τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Μάνης ζῶσαν τὶς πάλες τους καὶ πῆραν τὰ βουνά. Κάθε κλαρὶ καὶ κλέφτης. Ἡ Πόλη ἀνησύχησε. Ὁ Σουλτᾶνος ἀρχίζει νὰ ἐνοχλῆται ἀπὸ τοὺς «γραικούς». Στέλνει μήνυμα στὸν Πατριάρχη Γρηγόριο Ε' ν' ἀφορίση τοὺς ἀποστάτες χριστιανούς. Κι' ὁ Πατριάρχης ἀναγκάζεται ἀπὸ τὶς 24 Δεκεμβρίου 1820 ὡς στὶς 4 τοῦ Ἰανουαρίου 1821 νὰ ὑπογράφη τὰ ἐπιτίμια. Εἰδικοὶ ταχυδρόμοι τὰ παραδίνουν στὰ παλληκάρια τῆς Μάνης καὶ τοῦ Σουλίου. Ὅλοι οἱ καπεταναῖοι... βάλαν πλώρη γιὰ τὴν Κόλασι μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Θ. Κολοκοτρώνη. Μὰ ξέρουν τὴν πίεσι ποὺ ἡ Πόλη ἀσκεῖ στὸν Πατριάρχη καὶ ξέρουν ὅτι αὐτοὶ οἱ ἀφορισμοὶ εἶναι παληόχαρτα. Τοὺς τὸ γράφει ἀκόμη κι' ὁ πρίγκηψ Ὑψηλάντης.

Τὴ μέρα ὅμως τῆς Πρωτοχρονιᾶς στὰ Πατριαρχεῖα παρατηρεῖται ἀσυνήθης κίνησις. Συγγενεῖς καὶ φίλοι τοῦ ἐθνομάρτυρος πᾶνε νὰ τοῦ φιλήσουν μ' εὐλάβεια τὸ χέρι. Ἡ εἴδησι ὅτι ἑτοιμάζεται πόλεμος στὶς χῶρες τοῦ Βορρᾶ κατὰ τῶν ἀπίστων, τοὺς ἔχει δώσει θάρρος, φοβοῦνται ὅμως γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ Πατριάρχη. Τὸν συμβουλεύουν νὰ παραιτηθῆ. Μὰ ὁ Γρηγόριος Ε' τοὺς εὐλογεῖ καὶ τοὺς δηλώνει μ' ἡρεμία:

«Καὶ πρότερον ἦσαν πόλεμοι καὶ ὁ Πατριάρχης δὲν ἐκινδύνευσεν. Ἂν δὲ τοῦτο μοὶ συμβῇ γενηθήτω τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Ὁ μισθωτὸς ὢν ποιμὴν φεύγει. Ὁ δὲ ποιμὴν ὁ καλός, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων».

Κι' ὕστερα τοὺς καλεῖ στὸ πλούσιο τραπέζι. Θέλει νὰ ἑορτάσουν μὲ κάθε μεγαλοπρέπεια τὸν νέο χρόνο ποὺ φέρνει στοὺς Ἕλληνας τὴ λευτεριά.

* * *

Τὴν ἴδια μέρα ὁ Θοδωράκης Δεληγιάννης βρίσκεται ἀλυσοδεμένος στὶς φυλακὲς τῆς Τριπολιτσᾶς. Ὅλοι φοβοῦνται ὅτι τ' ἄλλα ἀδέλφια του δὲν θὰ λάβουν μέρος στὴν Ἐπανάστασι ἀπὸ φόβο μήπως οἱ Τοῦρκοι σφάξουν τὸν Δεληγιάννη. Μὰ ὅταν τ' ἄκουσε ὁ Κανέλλος Δεληγιάννης δὲν δίστασε νὰ δηλώση:

— Οἱ Δεληγιανναῖοι εἶναι τόσοι πολλοὶ ποὺ ὅσους κι' ἂν σκοτώσουν πάλι θὰ μείνουν ἀρκετοὶ γιὰ νὰ πολεμήσουν.

Ἄλλωστε οἱ Δεληγιανναῖοι ζητοῦσαν νὰ πάρουν πίσω τὸ αἷμα τοῦ πατέρα τους. Νὰ κι ἕνα δημοτικὸ τραγοῦδι ποὺ μιλάει γι' αὐτὴ τὴν ἱστορία:

«Πᾶνε οἱ γερόντοι στὸν Πασά, πᾶνε νὰ προσκυνήσουν,
πᾶν' τὰ Δεληγιαννόπουλα κι' ἀτός του ὁ κύρ - Κανέλλος
κι' ἀπὸ μακρυὰ τὸν χαιρετᾶ κι' ἀπὸ κοντὰ τοῦ λέει:
«— Καλημερούδια σου Πασά...», «— Καλῶς τον τὸν Κανέλλο.
Κανέλλο τί ἄργησες νὰ ἔρθῃς; Τόσον καιρὸ ποῦ λείπεις;
Κεῖνος Πασᾶ μ' εἶν' ἄρρωστος τῶρα πέντ' ἑξῆ μέρες...
— Στεῖλε Κανέλλο φέρε τον, νὰ 'ρθῇ νὰ προσκυνήσῃ.
— Κεῖνος Πασᾶ δὲν μᾶς ἀκούει μόν' κάθεται καὶ λέει:
«— Ἐγὼ Πασᾶ δὲν προσκυνῶ, Βεζύρη δὲν φοβᾶμαι,
Τί ἔχω στὴν Πόλι δυὸ παιδιὰ καὶ στὰ Λαγγάδια πέντε,
Ἔχω καὶ στὴν Τριπολιτσὰ αὐτὸν τὸν Θοδωράκη...».
Μὰ βαρεφάνη στὸν Πασᾶ καὶ στὸ Σουλτᾶνο γράφει
κι' εὐθὺς φερμάνι ἔβγαλε κι' ἔστειλε νὰ τὸν κόψῃ...
Στοῦ Λάλα σφάζουν πρόβατα. Στοῦ Μπαστηρᾶ κριάρια
Καὶ στὰ Λαγγάδια τὸ χωριὸ, σφάζουν τὸν Ντεληγιάννη
Ἑξῆντα χρόνων γέροντα, σαράντα Μωραγιάννη».

* * *

Ἀρχὲς τοῦ 1821. Ὁ γέρο Νῖκος Πανουργιᾶς, παληὸς ἁρματωλός, πολιορκοῦσε τὸ κάστρο τῶν Σαλώνων. Οἱ Ἕλληνες γιὰ ν' ἀναγκάσουν τοὺς Τούρκους νὰ παραδοθοῦν βάλθηκαν νὰ τοὺς σκάσουν ἀπὸ τὴ δίψα καὶ κόψαν τὸ νερό. Αὐτοὶ ἀναγκάσθηκαν νὰ κάνουν «σύβασι» καὶ νὰ παραδοθοῦν.

— Ποιὸς εἶναι ὁ καπετάνιος; ρώτησαν.

— Ὁ Πανουργιᾶς.

Μὰ ὁ ἀγᾶς τοῦ κάστρου, ὁ ζαμπίτης ἀπόρησε καὶ θύμωσε πολύ. Πῶς ἦταν δυνατὸ νὰ συζητήση μὲ τὸν Πανουργιὰ «αὐτὸν τὸν δερβέναγα τοῦ τόπου ποὺ ἦταν τόσο ταπεινὸς στοὺς ἀγάδες τῶν Σαλώνων;»... Ἔκοψε λοιπὸν τὶς διαπραγματεύσεις κι' ὁ πόλεμος ξανάρχισε. Μὰ ἡ πεῖνα κι' ἡ δίψα θέρισαν τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς ὑπεχρέωσαν νὰ... χαμηλώσουν τ' αὐτιά. Παρουσιάζεται καὶ πάλι ὁ Πανουργιᾶς.

— Μ' ἐσένα ἔχουμε νὰ κάνουμε τὴ «σύβασι»; ρώτησε ὁ ἀγᾶς.

— Ὄχι μὲ μένα, ἀλλὰ μ' αὐτὸ τὸν πάτο, εἶπε ὁ Πανουργιᾶς, δείχνοντας τὸ παληὸ τσαροῦχι του.

Μὰ στὴ συνθήκη τῆς ὑποταγῆς οἱ Τοῦρκοι ζήτησαν ὅπως φεύγοντας πάρουν καὶ τ' ἁρματά τους. Ὁ Πανουργιᾶς ὅμως ἀγρίεψε:

— Ὥρὲ παληόσκυλα, τοὺς φώναξε, μ' αὐτὰ τὰ παληοσίδερα θὰ κάνω πόλεμο...

Τόση ἀνάγκη εἶχαν οἱ Ἕλληνες ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἀπὸ ὅπλα.

* * *

Στὴν πολιορκία τῶν Σαλώνων, σ' αὐτὴ τὴ χρονιάρα μέρα τοῦ 1821, σκοτώθηκε ὅμως τοῦ Θόδωρου Γράκα τὸ παιδί. Ὁ πατέρας του κύτταξε τὸ νεκρὸ παιδί του, ἔφιξε τὴν καρδιά του κι' εἶπε μ' ἕνα χαμόγελο στὰ παλληκάρια του:

— Γάμος χωρὶς σφαχτὰ δὲν γίνεται...

* * *

Ἀπὸ τὶς πρῶτες μέρες τοῦ 1821, κλέφτες, ἁρματωλοὶ καὶ Σουλιῶτες κάναν Ἄι Βασίλη στὶς μάχες τῆς Ἄρτας κυνηγῶντας τοὺς Ἀρβανίτες ὡς στὴ χώρα. Τοὺς βγάζαν ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι καὶ τοὺς διαπόμπευαν. Ἐκεῖ γνώρισε ὁ Καραϊσκάκης τὸν Μᾶρκο Μπότσαρη. Ἦταν ξαρμάτωτος μὲ ἕνα μαῦρο σκουφάκι στὸ κεφάλι καὶ μ' ἕνα μικρὸ τσεκοῦρι στὸ σελάχι του. Ὁ Καραϊσκάκης ἀπόρησε πῶς ἦταν ἔτσι ἁρματωμένος αὐτὸς ὁ καπετάνιος. Κι' ἐπειδὴ στὸ «γιουρούσι» ποὺ θὰ ἔκαναν γιὰ νὰ βγάλουν τοὺς Ἀρβανίτες ἀπὸ ἕνα κτίριο δὲν τοῦ εἶπαν νὰ λάβῃ μέρος, σκαρφάλωσε στὸ καμπαναριὸ μιᾶς γειτονικῆς ἐκκλησίας γιὰ νὰ παρακαλουθήση τί θὰ γίνῃ. Καὶ τότε βλέπει τὸ Μᾶρκο Μπότσαρη νὰ προχωρῇ ξαρμάτωτος πρῶτος αὐτός, νὰ σπάῃ τὴν πόρτα μὲ τὸ τσεκοῦρι του, ἀψηφῶντας τὸ ντουφεκίδι καὶ ν' ἀνοίγη δρόμο στοὺς Σουλιῶτες γιὰ νὰ ξεκαθαρίσουν αὐτὴ τὴ φωλιὰ τῆς Ἀρβανιτιᾶς.

Μιὰ Πρωτοχρονιὰ ὅμως τὰ πέρασε ἄσχημα ὁ Καραϊσκάκης. Οἱ Ἀρβανίτες «πατῶντας» τ' Ἄγραφα, πέσαν στὸ Καρπενῆσι καὶ τραβοῦσαν κατὰ τὸ Βραχῶρι. Μερικὰ «μπουλούκια» ἀπὸ κλέφτες καὶ τοῦ Καραϊσκάκη τὸ «μπουλοῦκι» πήγαιναν μπροστὰ ἀπὸ τοὺς Ἀρβανίτες γιατὶ ἦταν λιγοστοί. Ἔτσι ὁ Καραϊσκάκης στὰ στενὰ τοῦ Σοβολάκου ἄρχισε νὰ σκέφτεται ἂν ἔπρεπε νὰ σταθῇ μὲ τοὺς 120 ἄνδρες του νὰ πολεμήση μὲ τοὺς πολυάριθμους Ἀρβανίτες ἢ νὰ τοὺς συναντήση σὲ καλλίτερη στιγμή.

Μὰ ὁ φοβερὸς γεροντοκλέφτης Τσάκας εἶχε διαφορετικὴ γνώμη. Ἦταν παλαιότερος ἀπὸ τὸν Καραϊσκάκη. Αὐτός, ἅμα «χαλάσθηκαν» οἱ Κατσαντωναῖοι, διάλεξε τὸν Καραϊσκάκη, πῆγε μαζί του καὶ τὸν πῆρε ὑπὸ τὴν προστασία του. Αὐτὸς τὸν μεγάλωσε καὶ τοῦ ἔμαθε τὴν τέχνη τῶν ὅπλων. Τὸν σέβονταν λοιπόν, τὸν φοβῶταν καὶ τὸν εἶχε σύμβουλό του. "Ὅταν ἀντελήφθη ὁ Τσάκας ὅτι ὁ Καραϊσκάκης δίσταζε νὰ στήση καρτέρι στὰ στενὰ τοῦ Σοβολάκου, δίχως νὰ εἰπῇ τίποτε τράβηξε τὴ δίπηχυ γιαταγάνα του κι' ἄρχισε νὰ τὴν ἀκονίζη στοὺς βράχους κυτάζοντας ἄγρια τὸν προστατευόμενό του. Καὶ ξαφνικὰ ἀγρίεψε:

— Τὴ βλέπεις αὐτὴν ὡρὲ γύφτο, εἶπε τοῦ Καραϊσκάκη, γιὰ τὸ λαιμό σου τὴν ἔχω ἂν πᾶς πάρα κάτω καὶ δὲν σταθῇς νὰ πολεμήσῃς. Κι' ἢ θὰ τσακίσουμε τοὺς Μουρτάτες ἢ θὰ φᾶν ἐμᾶς τὰ ὄρνια...

Κι' ἔτσι ὁ Καραϊσκάκης στὰ στενὰ τοῦ Σοβολάκου ἔκανε Πρωτοχρονιὰ πολεμῶντας ἄγρια μὲ τοὺς Ἀρβανίτες.

* * *

Στὰ χρόνια τῆς Ἐπαναστάσεως ὅλες τὶς ἅγιες ἡμέρες οἱ ἁρματωλοὶ κι' οἱ κλέφτες τὶς περνοῦσαν μέσα στὶς μάχες ἢ πάνω στὰ βουνὰ φυλάγοντας «καραούλι». Στοὺς Τούρκους καὶ στοὺς Ἀρβανίτες ρίχναν τὶς τουφεκιὲς τοῦ πανηγυριοῦ, τὰ δῶρα τοῦ "Ἀϊ Βασίλη τὰ παίρναν ξαρματώνοντας τοὺς ἀπίστους κι' ὕστερα γύριζαν καὶ ἄκουγαν τὴ θεία λειτουργία καὶ μεταλάβαιναν. Κάτι τέτοιο συνέβη τὴ μέρα τῶν Χριστουγέννων στὴν πολιορκία τοῦ Μεσολογγίου. Εἶχε φανῆ τ' «ἀσκέρι» τοῦ Βρυώνη. Οἱ καπεταναῖοι εἶπαν στὸν παπᾶ νὰ κτυπήση τὶς καμπάνες γιὰ τὸν ὄρθρο. "Ἐπειτα πῆγαν νὰ πολεμήσουν. Κι' ὅταν κάναν τὸν ἐχθρὸ νὰ ὑποχωρήση ξαναγύρισαν στὴν ἐκκλησιὰ γιὰ νὰ γιορτάσουν τὴ Γέννησι τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴ νίκη τους.

* * *

Νὰ τώρα καὶ μιὰ Πρωτοχρονιὰ τοῦ Νικηταρᾶ στὰ χρόνια τῆς Ἐπαναστάσεως: Τὴν παραμονὴ τοῦ "Ἀϊ Βασίλη πῆγαν τὰ παιδιὰ νὰ ψάλουν τὰ κάλλαντα στὸ σπίτι του. Ἔτυχε ἐκεῖ νὰ βρίσκεται κι' ὁ Θ. Κολοκοτρώνης. Ὁ Νικηταρᾶς τοῦ ζήτησε μερικοὺς παράδες νὰ φιλέψη τὰ παιδιά.

— Δὲν ντρέπεσαι, τοῦ εἶπε τότε ὁ Κολοκοτρώνης, γιὰ νὰ τὸν πειράξῃ, νὰ διακονεύης κοτζὰμ καπετάνιος ἐκεῖ μὲ τόσες δόξες; Τί σοῦ στρατηγὸς εἶσαι σύ;

— Πραματευτὴς δὲν εἶμαι, τ' ἀπάντησε ὁ Νικηταρᾶς. Τόχε ἡ μοῖρα μου νὰ γίνω καπετάνιος, μὰ δὲν θέλω νὰ κάνω πραμάτια τὸ καπεταυλίκι μου καὶ νὰ πλουταίνω!..

Ἔτσι πολεμοῦσαν οἱ ἥρωες, γι' αὐτὸ κι' ἐλευθέρωσαν τὴν Ἑλλάδα. "Ἐπειτα ἄρχισαν τὰ συμφέροντα, οἱ ζήλειες, τὰ πάθη, οἱ τσακωμοί, ἦρθαν θλιβερὲς Πρωτοχρονιὲς γιὰ τὴν χώρα μας, ὡς στὴν ἄφιξι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α'. Μὰ γι' αὐτὰ θὰ σᾶς μιλήσουμε μιὰ ἄλλη μέρα ποὺ θὰ ἔχουμε περισσότερο διαθέσιμο καιρὸ καὶ... χῶρο.

Θ. Δράκος

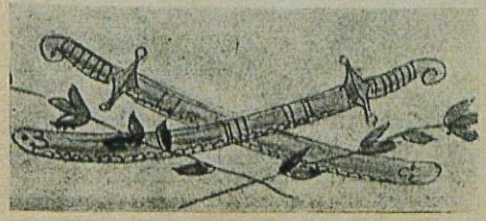

ΥΓΙΕΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Τὰ μικρόβια καὶ ἡ καταπολέμησίς των.

Αἱ ἀσθένειαι μεταδίδονται μὲ τὸν ἀέρα καὶ διὰ τοῦ ὕδατος, μὲ μικρὰ ἀόρατα ζωῦφια καλούμενα «μικρόβια» καὶ μπορεῖ νὰ τὰ εἰσπνέης διὰ τοῦ στόματος ἢ νὰ τὰ καταπίνης διὰ τοῦ ὕδατος καὶ τῆς τροφῆς σου καὶ ἔτσι νὰ μολυνθῆς.

Ἐὰν τὸ αἷμά σου εἶναι πραγματικῶς ἐν καλῇ καταστάσει, ὑπάρχει μεγαλυτέρα πιθανότης ν' ἀποφύγης τὸν κίνδυνον. Ἐὰν ὅμως τὸ αἷμά σου δὲν εἶναι καθαρὸν ἕνεκα ἀδυναμίας ἢ δυσκοιλιότητος, τὰ μικρόβια ταῦτα θὰ σοῦ μεταδώσουν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀσθένειαν. Εἶναι λοιπὸν ἀπαραίτητον νὰ καταστρέφωμεν τὰ μικρόβια. Ἀγαποῦν νὰ ζοῦν σὲ σκοτεινό, ὑγρὸ καὶ βρωμερὸ τόπο. Προέρχονται ἀπὸ κακῶς κατεσκευασμένους ὀχετούς, ἀπὸ τὴν σκόνη, τὰ σκουπίδια, τὸ σάπιο κρέας κτλ. γενικῶς ἀπὸ ὅπου ἀναδίδεται κακὴ ὀσμή. Διὰ τοῦτο διατήρει τὸ δωμάτιόν σου καὶ τὰ ἐνδύματά σου καθαρά, στεγνὰ καὶ ἐκτεθειμένα στὸν ἥλιο καὶ τὸν ἀέρα ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον, ἀποφεύγων νὰ μένης σὲ μέρη ὅπου ἀναδίδονται ἀναθυμιάσεις. Πρὸ τοῦ φαγητοῦ πλύνε πάντοτε τὰς χεῖρας καὶ τὰ νύχια, διότι πιθανὸν νὰ ὑπάρχουν ἐπ' αὐτῶν μικρόβια προερχόμενα ἀπὸ ὅ,τι δήποτε ἔπισες κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ φοβῆσαι ἀσθενείας, ἐὰν ἀναπνέης διὰ τῆς ρινὸς καὶ κρατῆς τὸ αἷμά σου, σὲ καλὴ κατάστασι. Εἶναι πάντοτε καλὸν ὅταν ἐξέρχεσαι ἀπὸ ἐκκλησίες ἢ κλειστὸ μέρος συναθροίσεως, νὰ βήξης καὶ σκουπίσης τὴν μύτην σου, γιὰ νὰ ἀπαλλαχθῆς τῶν μικροβίων, τὰ ὁποῖα εἰσέπνευσες παρ' ἄλλων. Ἕνας μεταξὺ τριάκοντα ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους συναντᾶς ἔχει τὸ μικρόβιον τῆς φθίσεως.

Ὁ νέος ἀναγκάζεται συχνάκις νὰ κοιμᾶται εἰς τὸ ὑπαιθρον, διὰ τοῦτο ὅταν κοιμᾶται ἐντὸς τοῦ δωματίου του πρέπει νὰ ἀφίνη ἀνοικτὰ τὰ παράθυρα, ἄλλως θὰ αἰσθάνεται στενοχωρίαν. Ἐπίσης ἐὰν συνηθίσης νὰ κοιμᾶσαι ἐντὸς θερμῆς ἀτμοσφαίρας, εὐκόλως θὰ κρυολογήσης. Τίποτε δὲ δὲν εἶναι γελοιωδέστερον ἀπὸ ἕνα νέο συναχωμένο. Ἐὰν συνηθίσης νὰ κοιμᾶσαι μὲ ἀνοικτὸν παράθυρον, οὐδέποτε θὰ συναχωθῆς.

Δεκάλογος τῆς φθίσεως.

1) Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀποθνήσκουν κάθε χρόνον δέκα χιλιάδες ἄνθρωποι ἀπὸ φθίσιν.

Ἡ φθίσις εἶναι ἡ συχνοτέρα ἀσθένεια τῶν ἀνθρώπων, προσβάλλει ὅλα τὰ ὄργανα τοῦ σώματος καὶ πρὸ πάντων τοὺς πνεύμονας. Οὔτε ὁ πλούσιος, οὔτε ὁ πτωχός, οὔτε ὁ νέος, οὔτε ὁ γέρων εἶναι προφυλαγμένοι ἀπὸ τὴν φθίσιν.

2) Ἡ φθίσις εἶναι κολλητικὴ' προέρχεται ἀπὸ μικρόβιον, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει κατὰ ἑκατομμύρια εἰς τὰ φλέγματα τῶν φθισικῶν. Ὁ κίνδυνος λοιπὸν δι' ὅλους μας εἶναι πολὺ μεγάλος, διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουν πολλαὶ χιλιάδες φθισικῶν.

Τὸ μικρόβιον τῆς φθίσεως μεταδίδεται ἀπὸ τοὺς ἀρρώστους εἰς τοὺς ὑγιεῖς κυρίως μὲ τὰς μικρὰς σταγόνας, αἱ ὁποῖαι φεύγουν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ φθισικοῦ, ὅταν ὁμιλῆ, βήχῃ ἢ πταρνίζεται. Αἱ σταγόνες αὐταὶ περιέχουν πλῆθος μικροβίων, εἰσέρχονται διὰ τῆς ἀναπνοῆς εἰς τὸν ὀργανισμὸν καὶ μεταδίδουν τὴν φθίσιν.

Ὅταν ὁ φθισικὸς φτύνῃ κατὰ γῆς μέσα στὰ δωμάτια, τὰ φλέγματά του ξηραίνονται, γίνονται σκόνη, ἡ ὁποία σηκώνεται ὅταν σκουπίζωμεν μὲ στεγνὴ σκοῦπα, ἢ τινάζωμε, ἢ ξεσκονίζωμε. Καὶ ἡ σκόνη αὐτὴ μεταδίδει τὴν φθίσι.

Τὸ μικρόβιον τῆς φθίσεως μεταδίδεται ἀκόμη δι' οἱασδήποτε πληγῆς ἢ βλάβης τῶν βλενομεμβρανῶν (τῆς μύτης) ἢ τοῦ δέρματος, διότι τὸ δέρμα τὸ ὁποῖον καλύπτει ὅλον τὸ σῶμά μας, χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ ἐμποδίζη τὴν εἰσβολὴν τῶν μικροβίων. Ἐὰν λοιπὸν ἔχετε οἱανδήποτε πληγήν, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν εἶναι (γρατσουνιά, ἀμυχὴ κτλ.), νὰ τὴν σκεπάζετε πάντοτε μὲ τοιρότο ἢ καθαρὸν ἐπίδεσμον.

3) Τὰ φλέγματα τῶν φθισικῶν εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς τῆς ἀνθρωπότητος. Ἂς μὴ πτύῃ λοιπὸν κ α ν ε ὶ ς οὔτε εἰς τὸ πάτωμα, οὔτε εἰς τοὺς τοίχους, οὔτε εἰς τὸ μανδήλιον. Πτύετε εἰς τὰ δοχεῖα τὰ προωρισμένα ἐπίτηδες διὰ τὰ φλέγματα («τὰς πτυελίστρας»), ἀφοῦ τὰς γεμίσετε μὲ νερόν. Ἀδειάζετε δὲ κατόπιν αὐτάς.

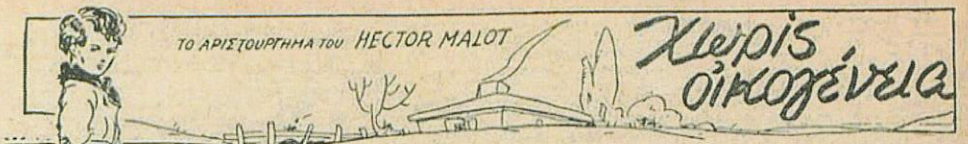

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ του HECTOR MALOT

Χειρίς οἰκογένεια

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Ναί... νομίζω.

— Λοιπόν, παιδί μου, νὰ εἶσαι προσεκτικός, νὰ εἶσαι ὑπάκουος καὶ νὰ κάνῃς ὅσο μπορεῖς καλύτερα ὅ,τι πρέπει νὰ κάνῃς. Αὐτὸ εἶναι τὸ π ἄ ν στὴ ζωή!

Καθὼς μιλούσαμε ἔτσι, ξεθαρρεύτηκα νὰ τοῦ πῶ, ὅτι περισσότερο ἀπ' ὅλα ἐθαύμασα τὴ μεγάλη ὑπομονὴ ποὺ ἔδειξε στὶς δοκιμές, καὶ μὲ τὰ σκυλιά, καὶ μὲ τὸν Καρδούλη, καὶ μὲ μένα.

— Πῶς φαίνεσαι, μοῦ ἀποκρίθηκε, ὅτι ὡς τώρα δὲν ἔζησες παρὰ μὲ χωριάτες, ποὺ εἶναι σκληροὶ στὰ ζῶα καὶ νομίζουν πὼς πρέπει νὰ τὰ κυβερνοῦν μὲ τὸ ραβδὶ πάντα σηκωμένο.

— Ἡ μάννα-Μπαρμπερίνα ὅμως μεταχειρίζουνταν πολὺ μαλακὰ τὴν ἀγελάδα μας, τὴν Κ ο κ κ ί ν ω.

— Καλὰ ἔκανε, μπράβο της! Θὰ τῇ πῆς ἤξερε κάτι ποὺ δὲν τὸ πολυξέρουν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐξοχῆς: ὅτι λίγα πράγματα κατορθώνει κανένας μὲ τὸ κακό, ἐνῷ μὲ τὸ καλὸ κατορθώνει πολλά, γιὰ νὰ μὴν πῶ ὅλα. Ἐγώ, γιὰ νὰ μὴ θυμώνω ποτὲ μὲ τὰ ζῶά μου, μπόρεσα νὰ τὰ κάμω ὅ,τι εἶναι. Ἂν τὰ κτυποῦσα, θὰ ἦταν περίφοβα, κι' ὁ φόβος βλάπτει τὴν ἐξυπνάδα. Ἔπειτα, ἂν παρασυρόμουν ὅλο νὰ θυμώνω, οὔτ' ἐγὼ θ' ἀποκτοῦσα αὐτὴ τὴ μεγάλη ὑπομονή, ποὺ μ' ἔκαμε νὰ κερδίσω καὶ τὴ δική σου ἐμπιστοσύνη. Ὅποιος διδάσκει τοὺς ἄλλους, διδάσκεται κι' ὁ ἴδιος. Τὰ σκυλιά μου μοῦ ἔδωσαν τόσα μαθήματα, ὅσα ἐπῆραν κι' ἀκεῖν' ἀπὸ μένα. Τοὺς δυνάμωσα τὴν ἐξυπνάδα· μοῦ ἐφτιασαν τὸ χαρακτῆρα.

Αὐτὸ ποὺ ἄκουσα, μοῦ φάνηκε τόσο παράξενο, ποὺ γέλασα χωρὶς νὰ θέλω.

— Τί, δὲν τὸ πιστεύεις, πὼς ἕνα σκυλὶ μπορεῖ νὰ δώσῃ μαθήματα σ' ἕναν ἄνθρωπο; Καὶ ὅμως εἶναι πολὺ ἀληθινό. Σκέψου λιγάκι. Τὸ σκυλὶ δὲν παίρνει παράδειγμα ἀπὸ τὸν κύριό του;

— Ὦ, ναί!

— Γιὰ φαντάσου λοιπόν, ἂν, τὴν ὥρα ποὺ διδάσκω τὸν Κάπη, ἄφινα νὰ μὲ παραφέρῃ ὁ θυμός. Τί θὰ κάνε ὁ Κάπης; Θὰ μάθαινε κι' αὐτὸς νὰ παραφέρεται, νὰ θυμώνῃ, ὅηλ. θὰ τὸν χαλοῦσε τὸ παράδειγμά μου. Γιατὶ τὸ σκυλὶ εἶναι πάντα ὁ καθρέφτης τοῦ κυρίου του κι' ὁ-πὼς βλέπει τὸν ἕνα, βλέπει τὸν ἄλλο. Δεῖξε μου τὸ σκύλο σου, νὰ σοῦ πῶ ποιός εἶσαι. Ὁ σκύλος τοῦ κακούργου εἶναι κακοῦργος, τοῦ κλέφτη κλέφτης, τοῦ κουτοχωριάτη κουτοχωριάτης, τοῦ καλοῦ κι' εὐγενικοῦ ἀνθρώπου καλὸς κι' εὐγενικός.

Οἱ συνάδελφοί μου, τὰ σκυλιά κι' ὁ πίθηκος, — ἦταν συνηθισμένοι νὰ παρουσιάζουνται στὸν κόσμο· κι' ἡ αὐριανὴ μέρα ποὺ ἔφθανε, δὲν τοὺς συγκινοῦσε καθόλου. Αὐτοὶ ἐπρόκειτο νὰ κάμουν ὅ,τι εἶχαν κάμει ἑκατό, ἴσως χίλιες φορές ὡς τώρα. Ἐγὼ ὅμως φοβοῦμουν. Τί θἄλεγε ὁ Βιτάλης, ἂν δὲν ἔπαιζα καλά;... Τί θἄλεγαν οἱ θεατές; Ἡ ἀνησυχία αὐτὴ μ' ἐκράτησε ἄγρυπνο πολλὴν ὥρα κι' ὅταν ἀποκοιμήθηκα εἶδα στὸν ὕπνο μου ἀνθρώπους νὰ μὲ περιγελοῦν καὶ νὰ βαστοῦν τὴν κοιλιά τους ἀπὸ τὰ πολλὰ γέλια...

Γι' αὐτὸ εἶχα πολὺ μεγάλη συγκίνησι ὅταν, τὴν ἄλλη μέρα, ξεκινήσαμε ἀπ' τὸ ξενοδοχεῖο, γιὰ νὰ πᾶμε στὴν πλατεῖα, ὅπου θὰ κάναμε τὴν παράστασι. Προπορεύουνταν ὁ Βιτάλης, μὲ τὸ κεφάλι ψηλά, μὲ τὸ στῆθος μπροστά, καὶ ρύθμιζε τὸ βῆμα μὲ χέρια καὶ μὲ πόδια, παίζοντας ἕνα βάλς μὲ μιὰ μετάλλινη φλογέρα. Ἀκολουθοῦσε ὁ Κάπης, ποὺ τὸν καβαλλίκευε ὁ Καρδούλης μὲ στολὴ Ἄγγλου στρατηγοῦ, — μπλούζα καὶ πανταλόνι κόκκινα μὲ χρυσᾶ γαλόνια καὶ καπέλλο κ λ ά κ, μὲ μεγάλο φτερό. Ἔπειτα, σ' ἀρκετὴ ἀπόστασι, ἀπὸ σεβασμὸ τάχα, ἔρχουνταν, στὴν ἴδια γραμμή, ὁ Ζερμπίνος κι' ἡ Δούλση. Κι' ἐγὼ ἀποτελοῦσα τὴν οὐρὰ τῆς πομπῆς, ποὺ μ' αὐτὸ τὸ ἀραίωμα ἔπιανε κάμποσο τόπο στὸ δρόμο.

Ἀλλὰ περισσότερο ἀπ' τὴν πομπὴ μας κινοῦσαν τὴν προσοχὴ οἱ διαπεραστικοὶ ἦχοι τῆς φλογέρας ποὺ ἔμπαιναν στὰ σπίτια καὶ ξυπνοῦσαν τὴν περιέργεια τῶν κατοίκων τοῦ Οὐσσέλ. Ἔτρεχαν στὶς πόρτες, γιὰ νὰ ἰδοῦν τὰ μπερντεδάκια ὅλων τῶν παραθύρων σηκώνουνταν βιαστικά.

Μερικὰ παιδιὰ μᾶς ἀκολούθησαν· μερικοὶ χαζοχωριάτες ἐνώθηκαν μαζί τους· κι' ἔτσι, ὡς που νὰ φθάσουμε στὴν πλατεῖα, εἶχε σχηματισθῆ πίσω μας σωστὴ διαδήλωσι.

Γρήγορα στήθηκε τὸ θέατρό μας: Ἦταν ἁπλούστατα ἕνα σχοινὶ δεμένο σὲ τέσσερα δένδρα, ὥστε νὰ σχηματίζῃ ἕνα μακρὺ τετράγωνο. Καὶ μεῖς τοποθετηθήκαμε στὴ μέση.

Στὴν ἀρχή, ἔκαμαν διάφορα παιχνίδια τὰ σκυλιά· μὰ τί λογῆς παιχνίδια δὲν θἄξερα νὰ πῶ, γιατὶ ἀνήσυχος, βιαζόμενος, δὲν εἶχα τὸ νοῦ μου παρὰ στὸ ρόλο ποὺ θἄπαιζα σὲ λίγο καὶ δὲν ἐπρόσεχα σὲ τίποτα.

Τὸ μόνο ποὺ θυμοῦμαι εἶναι ὅτι ὁ Βιτάλης εἶχε ἀφήσει τὴ φλογέρα κι' εἶχε πιάσει ἕνα βιολί· καὶ μ' αὐτὸ συνώδευε τὰ παιχνίδια τῶν σκύλων του, πότε μὲ γοργοὺς χορούς, καὶ πότε μὲ μιὰ μουσικὴ γλυκειὰ καὶ τρυφερή.

Γρήγορα μαζεύθηκε κόσμος κοντὰ στὸ σχοινί μας, κι' ὅταν κύτταζα γύρω μου, ἔβλεπα πλῆθος μάτια ποὺ, καρφωμένα ἀπάνω μας, λές καὶ σπιθοβολοῦσαν.

Ἀφοῦ τελείωσε τὸ πρῶτο μέρος, ὁ Κάπης πῆρε στὸ στόμα του ἕνα δισκάκι καὶ, περπατώντας ὀρθὸς μὲ τὰ πισινά, ἄρχισε νὰ τριγυρίζῃ τὴν «ἔντιμη ὁμήγυρι». Ἄμα δὲν τοῦρριχνε κανένας, σταματοῦσε, ἄφινε τὸ δισκάκι μέσα στὸ τετράγωνο, μακρυὰ ἀπ' τὰ ξένα χέρια, γύριζε στὸ δίστροπο θεατή, ἔβαζε τὰ μπροστινὰ πόδια ἀπάνω του καὶ μὲ δυὸ - τρία γαυγίσματα, τοῦ κτυποῦσε τὴν τσέπη!

Γέλια τότε στὸ πλῆθος, κι' ἀστειόλογα: — Τὸ σκυλὶ εἶναι πονηρό. Γνωρίζει ἐκεῖνος ποὺ ἔχουν τὸν παρᾶ!...

— Ἔλα! βάλε τὸ χέρι στὴν τσέπη!

— Θὰ ρίξῃ. — Δὲν θὰ ρίξῃ.

— Δῶσε τώρα καὶ τὰ παίρνεις ἀπὸ τὴν κληρονομιὰ τοῦ θειοῦ σου.

Καὶ στὸ τέλος, οἱ πεντάρες ἔβγαιναν ἀπὸ τὰ βάθη ποὺ ἦταν κρυμμένες...

Στὸ διάστημα αὐτό, ὁ Βιτάλης, χωρὶς νὰ βγάζῃ μιλιά, μὰ μὲ τὰ μάτια πάντα στὸ δίσκο, ἔπαιζε εὔθυμα κομμάτια στὸ βιολί του, ποὺ τὸ ἀνεβοκατέβαζε κατὰ τὸ χρόνο.

Σὲ λίγο ὁ Κάπης γύρισε κοντὰ του περήφανος, μὲ τὸ δισκάκι γεμάτο.

Τώρα ἦταν ἡ σειρὰ τῆς κωμωδίας. Θὰ βγαίναμε στὴ σκηνὴ ὁ Καρδούλης κι' ἐγώ.

«Κυρίες καὶ κύριοι, εἶπε ὁ Βιτάλης μὲ τὸ βιολὶ στὸ ἕνα χέρι, μὲ τὸ δοξάρι στὸ ἄλλο, χειρονομώντας καὶ μὲ τὰ δυὸ· ἡ παράστασι θὰ ἐξακολουθήσῃ μὲ μιὰ χαριτωμένη κωμωδία, ποὺ ὀνομάζεται: «Ὁ ὑπηρέτης τοῦ κυρίου Καρδούλη» ἢ «Ποιός ἀπὸ τοὺς δυὸ εἶναι πιὸ ζῶο». Δὲν εἶμαι ἀπὸ κείνους ποὺ ἐπαινοῦν προκαταβολικῶς τὰ ἔργα καὶ τοὺς ἠθοποιούς τους. Ἕνα μόνο σᾶς λέγω: Ἀνοίξτε μάτια κι' αὐτιὰ κι' ἑτοιμάστε τὰ χέρια σας γιὰ χειροκροτήματα!»

Ἡ «χαριτωμένη κωμωδία» τοῦ Βιτάλη δὲν ἦταν σ' ἀλήθεια παρὰ μιὰ παντομίμα. Κι' ἔτσι ἔπρεπε νὰ εἶναι, γιὰ τὸν ἁπλούστατο λόγο ὅτι δυὸ ἀπὸ τοὺς κυριώτερους ἠθοποιούς της, ὁ Καρδούλης κι' ὁ Κάπης, δὲν μιλοῦσαν, κι' ὁ τρίτος, δηλαδὴ ἐγώ, ἦταν ὅλως διόλου ἀνίκανος νὰ πῇ δυὸ λόγια στὴ σειρά.

Ὁ Βιτάλης ὅμως, γιὰ νὰ καταλαβαίνουνται πιὸ εὔκολα τὰ καμώματα τῶν ἠθοποιῶν, ἔλευε αὐτὸς κάπου - κάπου μερικὰ λόγια ἐξηγητικά.

Ἔτσι, παίζοντας σιγὰ - σιγὰ μὲ τὸ βιολί του ἕνα θούριο, εἶπε πὼς αὐτὸς ποὺ ἔβγαινε τώρα στὴ σκηνή, ἦταν ὁ κ. Καρδούλης, Ἄγγλος στρατηγός, ποὺ ἀπόκτησε τὰ γαλόνια του καὶ τὴν περιουσία του στοῦς πολέμους τῶν Ἰνδιῶν. Κι' ἐξήγησε πῶς, ἐνῷ εἶχε ὡς σήμερα ὑπηρέτη τὸν καλὸ σκόλο Κάπη, ἀποφάσισε νὰ πάρῃ ἄνθρωπο, γιατὶ τὰ μέσα του τοῦ συγχωροῦσαν τώρα αὐτὴ τὴν πολυτέλεια καὶ γιατὶ ἦταν καιρὸς πιὰ «ν' ἀλλάξουν τὰ πράγματα». Οἱ ἄνθρωποι δηλαδή, ποὺ ἦταν πάντα κύριοι τῶν ζῴων, ἔπρεπε τώρα νὰ γίνουν καὶ δοῦλοι τους.

Ὥσπου νἀλθῇ ὁ καινούργιος αὐτὸς ὑπηρέτης, ὁ κ. Καρδούλης σουλατσάριζε σ' ὅλη τὴ σκηνὴ κι' ἐκάπνιζε τὸ πούρο του. Ἄ, νὰ τὸν βλέπατε μὲ τί πονηρία φυσοῦσε τὸν καπνὸ μέσα στὰ μοῦτρα τῶν θεατῶν!...

Ἀλλὰ ὁ ὑπηρέτης ἀργοῦσε κι' ὁ στρατηγὸς ἄρχισε ν' ἀνυπομονῇ, νὰ θυμώνῃ. Τώρα βημάτιζε πιὸ νευρικά, στριφογύριζε τὰ μάτια του, δάγκανε τὸ χεῖλι του καὶ κτυποῦσε τὸ πόδι του χάμω.

Στὸ τρίτο ποδοκτύπημα, ἔπρεπε νὰ βγῷ στὴ σκηνὴ μὲ τὸν Κάπη. Ἂν ξεχνοῦσα τὸ ρόλο μου, θὰ μοῦ τὸν θύμιζε ὁ σκύλος. Καὶ νά, τὴν ὡρισμένη στιγμή, ὁ συνάδελφός μου μοῦδωσε τὸ πόδι του καὶ μ' ἔμπασε στὴν κάμαρα, νὰ ποῦμε, τοῦ στρατηγοῦ.

Αὐτός, μόλις μὲ εἶδε, σήκωσε καὶ τὰ δυὸ χέρια ψηλά. Πῶς! τέτοιος ἦταν ὁ ὑπηρέτης ποὺ τοῦ ἔφεραν; Τί χάλια! Ἦλθε κοντὰ καὶ μὲ κύτταξε στὸ πρόσωπο, κάτω ἀπὸ τὴ μύτη, κι' ἔπειτα ἄρχισε νὰ μὲ τριγυρίζῃ, σηκώνοντας τοὺς ὤμους μὲ ἀπορία κι' ἀπογοήτευσι. Τὸ μοῦτρο του ἔγινε τόσο κωμικό, ποὺ ὅλος ὁ κόσμος ἔσπασε στὰ γέλια. Κατάλαβα ἀμέσως πὼς μ' εὗρισκε τέλειο βλάκα κι' αὐτὴ ἦταν κι' ἡ ἐντύπωσι τῶν θεατῶν.

Ἡ παντομίμα, ἐννοεῖται, ἦταν καμωμένη ἐπίτηδες γιὰ νὰ δείξῃ τὴ βλακεία μου ἀπ' ὅλες τὶς μεριές. Σὲ κάθε σκηνή, ἐγὼ ἔπρεπε νὰ κάνω μιὰ καινούργια ἀνησία, ἐνῷ ἀπεναντίας ὁ Καρδούλης ἔπρεπε νὰ βρίσκῃ εὐκαιρία γιὰ νὰ δείχνῃ τὴ δική του ἐξυπνάδα κι' ἐπιτηδειότητα.

Ἀφοῦ μὲ κύτταξε πολλὴ ὥρα, ὁ στρατηγός, σὰ νὰ μὲ λυπήθηκε, μ' ἔβαλε νὰ καθήσω καὶ νὰ φάω.

Κι' ὁ Βιτάλης ἐξήγησε στὸν κόσμο:

— Ὁ στρατηγὸς νομίζει πὼς ἄμα χορτάσῃ αὐτὸ τὸ παιδί, θὰ εἶναι ἴσως λιγώτερο ζῶο. Θὰ ἰδοῦμε!

Ἐκάθησα λοιπὸν μπροστὰ σ' ἕνα τραπεζάκι, ὅπου ἦταν ἕνα πιάτο καί, μέσ' στὸ πιάτο, μιὰ πετσέτα.

Τί νὰ τὴν κάνω τῶρ' αὐτή;

Ὁ Κάπης μοῦγνεφε νὰ τὴ μεταχειρισθῶ. Μὰ πῶς;

Σκέφθηκα, σκέφθηκα, καὶ στὸ τέλος τὴν πῆρα, τὴν ξεδίπλωσα καί...σκούπισα τὴ μύτη μου.

Ὁ στρατηγὸς σπαρτάρησε ἀπ' τὰ γέλια κι' ὁ Κάπης ξαπλώθηκε ἀνάσκελα, σὰ νὰ τὸν ἀναποδογύρισε ἡ μεγάλη κουταμάρα μου.

Τότε μοῦ ἦλθε ἄλλη ἰδέα: ἔστριψα τὴν πετσέτα καὶ τὴ φόρεσα λαιμοδέτη!

Καινούργιο σπαρτάρισμα τοῦ στρατηγοῦ, καινούργιο ἀναποδογύρισμα τοῦ Κάπη.

Καὶ τὸ πρᾶγμα ἐξακολούθησ' ἔτσι, ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ βαρέθηκε πιὰ ὁ στρατηγός, μ' ἐπέταξε ἀπὸ τὴν καρέκλα, κάθησε στὴ θέσι μου αὐτὸς κι' ἔφαγε τὸ φαΐ ποὺ ἦταν γιὰ μένα.

Ἄ, ἤξερε πῶς μεταχειρίζουνται τὴν πετσέτα ὁ στρατηγός! Μὲ πόση χάρι τὴν πέρασε ἀπὸ μιὰ κομπότρυπα τῆς στολῆς του καὶ τὴν ἄπλωσε στὰ γόνατά του! Μὲ πόση κομψότητα ἔκοψε τὸ ψωμί του κι' ἄδειασε τὸ ποτήρι του!

Μὰ τὰ γέλια τοῦ κόσμου κορυφώθηκαν, ὅταν, στὸ τέλος τοῦ γεύματος, ὁ στρατηγὸς πῆρε ἕνα ξυλαράκι καί, γρήγορα - γρήγορα, καθάρισε μ' αὐτὸ τὰ δόντια του! Μαζί μὲ τὰ γέλια, βροντήξανε τότε ἀπὸ παντοῦ τὰ παλαμάκια κι' ἡ παράστασι τελείωσε μ' ἕνα θρίαμβο.

Τί ἔξυπνο ποὺ ἦταν τὸ ζῶο! Καὶ τί ζῶο ὁ ὑπηρέτης του!

Αὐτὸ μοῦ εἶπε ὁ Βιτάλης, ὅταν γυρίσαμε στὸ ξενοδοχεῖο· κι' ἤμουν πιὰ τόσο πολὺ θεατρίνος, ὥστε εὐχαριστήθηκα ἀπὸ τὸ κομπλιμέντο καὶ περιφανεύθηκα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Μαθαίνω γράμματα.

Ἦταν βέβαια μεγάλης ἀξίας ἠθοποιοὶ αὐτοὶ ποὺ ἀποτελοῦσαν τὸ θίασο τοῦ σινιὸρ Βιτάλη,—οἱ σκύλοι, ἐννοῶ, κι' ὁ πίθηκος· μὰ τὸ ταλέντο τους δὲν εἶχε ἀρκετὴ ποικιλία. Σὲ τρεῖς - τέσσερες δηλαδὴ παραστάσεις τελείωνε ὅλο τους τὸ «δραματολόγιο» κι' ἔπρεπε νὰ ἐναναπαίζουν τὰ ἴδια. Γι' αὐτὸ δὲν μποροῦσαν νὰ μένουν πολὺν καιρὸ στὴν ἴδια πόλι.

Ἔτσι, ἀφοῦ μείναμε τρεῖς μόνο ἡμέρες στὸ Οὐσσέλ, ἀναγκασθήκαμε νὰ ξεσηκωθοῦμε. Γιὰ ποῦ; Εἶχα πιὰ ἀρκετὸ θάρρος μὲ τὸν κύριό μου, γιὰ νὰ τοῦ κάμω τόση δὰ ἐρώτησι.

Μὲ κύτταξε καὶ μοῦ εἶπε:

— Γνωρίζεις τὸν τόπο;

— Ὄχι.

— Τότε γιατὶ μὲ ρωτᾶς ποῦ θὰ πᾶμε;

— Γιὰ νὰ μάθω.

— Νὰ μάθῃς τί;

Δὲ βρῆκα λέξι ν' ἀπαντήσω καὶ σώπασα, κυττάζοντας τὸν ἄσπρο δρόμο, ποὺ μάκραινε ἀπέραντος μπροστά μας, στὸ βάθος μιᾶς πράσινης δασωμένης κοιλάδας.

— Ἂν σοῦλεγα, ἐξακολούθησε ὁ Βιτάλης, πὼς πηγαίνουμε στ' Ὠρελάκ, γιὰ νὰ πᾶμε ὕστερα στὸ Μπορντὼ κι' ἀπὸ κεῖ ν' ἀναιβοῦμε στὰ Πυρηναῖα, τί θὰ καταλάβαινες;

— Μὰ σεῖς δὲν ἔξερετε τὸν τόπο; ρώτησα.

— Ὄχι, δὲν ἦλθα ποτὲ μου ἐδῶ.

— Κι' ὅμως ξέρετε ποῦ πᾶμε τώρα.

Μὲ κύτταξε πάλι καλὰ καὶ μὲ ρώτησε: — Δὲν ξέρεις γράμματα, ἔ;

— Ὄχι.

— Ξέρεις τί θὰ πῇ βιβλίο;

— Ξέρω. Εἶδα βιβλία στὴν Ἐκκλησιά. Πολλοὶ τὰ φέρνουν ἀπὸ τὰ σπίτια τους στὴ λειτουργία καὶ διαβάζουν μέσα τὶς προσευχές.

— Ὡραῖα. Καταλαβαίνεις λοιπὸν πὼς μέσα σ' ἕνα βιβλίο μπορεῖ κανεὶς νὰ βάλῃ προσευχές;

— Ναί.

— Ἔ, μπορεῖ νὰ βάλῃ κι' ἄλλα πράματα. Ὅταν λὲς τὴν προσευχή σου, λὲς τὰ λόγια ποὺ ἡ μητέρα σου σοῦθαλε στ' αὐτὶ καὶ ποὺ ἀπὸ ταῦτί σου μαζεύθηκαν στὸ μυαλό σου, γιὰ νὰ κατεβαίνουν ἀπὸ κεῖ στὴν ἄκρη τῆς γλώσσας σου καὶ στὰ χεῖλη σου, ὅταν θέλῃς νὰ προσευχηθῆς. Λοιπόν, ἐκεῖνοι ποὺ λένε τὴν προσευχὴ τους ἀπὸ βιβλίο, δὲν παίρνουν τὰ λόγια ἀπὸ τὸ μυαλό τους, ἀπὸ τὴ μνήμη τους, ὅπως ἐσύ, ἀλλὰ τὰ παίρνουν μὲ τὰ μάτια ἀπὸ τὸ βιβλίο ποὺ τἄχει μέσα, δηλαδὴ διαβάζουν.

— Εἶδα ἀνθρώπους νὰ διαβάζουν! ἐφώναξα μὲ καμάρι, σὰν ἄνθρωπος ποὺ καταλαβαίνει ὅ,τι τοῦ λένε.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

Ὁ Καρδούλης ἦταν στρατηγός

Μπροστὰ πήγαινε ὁ Βιτάλης λαλῶντας τὴ φλογέρα.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

Τὸν λέγανε Μουντζουρίδη. Ἀλλὰ ἦτανε ἀδύνατο νὰ τὸν βρῆς στὸν λόγο, ἂν δὲν τὸν φώναζες Ροκολιό!.... Ἦτανε τὸ παρατσούκλι ποὺ τοῦ εἶχε κολλήσει ἕνας ἄλλος συνάδελφος, ὁ Νικολετόπουλος, καὶ ποὺ τόσο τὸ εἶχε συνηθίσει, ὥστε ἂν τὸν φώναζες Μουντζουρίδη, μποροῦσε νὰ μὴν ἀπαντήσῃ! Μόλις ὅμως ἄκουγε Ροκολιός, τιναζότανε φωνάζοντας: Παρρρών!

Καλόβολο παιδὶ ὅσο δὲν ἔπαιρνε! Σ' ὅλες τὶς ἀγγαρεῖες, ὁ Ροκολιὸς ἦτανε μέσα, χωρὶς ποτὲ νὰ στραβοξυλιάσῃ, νὰ παραπονεθῆ ἢ νὰ διαμαρτυρηθῆ. Ὁ Ροκολιὸς στὸ μαγειρεῖο νὰ καθαρίσῃ πατάτες, στὴν «Καλλιόπη» δυὸ φορὲς τὴν ἡμέρα, στὴ διανομὴ τοῦ συσσιτίου τῆς φρουρᾶς, στὸ σκούπισμα τοῦ προαυλίου, παντοῦ!

Ἀλλὰ ὅσο καλὸ καὶ βολικὸ παιδὶ ἦτανε τόσο ἄσχημο καὶ ἀποκρουστικὸ ἦτανε στὴ θέα! Κοντός, ἀδύνατος, μ' ἕνα κεφάλι σὰν κακοφτιαγμένο πεπόνι, μὲ μαλλιὰ κόκκινα, μιὰ μύτη γαμψὴ γονδρή, ἀνάρμοστη ποὺ λὲς καὶ τοῦ ἔκλεινε τὰ μάτια, ποὺ κι' αὐτά, γιὰ νὰ συμπληρώσουν τὴν ἀσχημιά του, ἦτανε πατάτες — τὸ ἕνα ἀνοικτὸ γαλανό, καὶ τὸ ἄλλο... κοασᾶτο — μὲ κάτι χεροῦκλες δυσανάλογες πρὸς τὸ σῶμά του, καὶ μ' αὐτιὰ μεγάλα τεντωνὰ κόκκινα καὶ διαφανῆ! Σωστὸ τέρας. Τὸ πηλήκιο τοῦ κατέβαινε ἴσαμε τ' αὐτιὰ καὶ τὰ φρύδια, τὸ ἀμπέχωνο ἔκλαιγε ἐπάνω του ἀπαρηγόρητα, καὶ τὸ παντελόνι του ἔμοιαζε μὲ στραπατσαρισμένη φυσαρμόνικα!

Ἂν ὁ Θεὸς συγάθηκε ποτὲ τὰ πλάσματά του, τὰ συγάθηκε ἀσφαλῶς βλέποντας τὸν Μουντζουρίδη.

— Ρὲ Ροκολιέ, τὸν πείραζαν οἱ συνάδελφοί του, ἔχει ἄλλο παιδὶ ἡ μάννα σου σὰν καὶ σένα;...

— Εἶχε ἄλλο ἕνα, ἀπαντοῦσε ὁ Ροκολιός, καλόβολα καὶ μὲ τὸ χαμόγελο στὸ στόμα! Τὸ ἄλλο ὅμως τὸ πήρανε κάτι Ἐγγλέζοι στὴν Ἀφρικὴ γιὰ σόι!...

—Ἀλήθεια ρὲ Θανάση;

—Ἀμ τί ψέματα; Μόλις ἀπολυθῶ, θὰ πάω κι' ἐγὼ ἐκεῖ, γιατὶ ἡ ράτσα μας εἶναι σπάνια!

— Νὰ τοῦρχεται!... φώναζε κάποιος.

Καὶ ἡ φάπα ἔπεφτε σὰν ραγδαία βροχὴ ἐπὶ τοῦ ἀτυχοῦς Ροκολιοῦ, ποὺ τίς ἔτρωγε ὄχι μόνο ἀδιαμαρτυρήτως, ἀλλὰ καὶ γελῶντας! Δυστυχῶς — Θεὸς σχωρέστον — δὲν πρόφθασε νὰ ἀπολυθῆ, καὶ ἔτσι γάσαμε ὄχι μόνον ἐμεῖς ἕναν καλὸ καὶ ἀναθὸ συνάδελφο, ἀλλὰ καὶ ἡ...Ἀφρικὴ ἕναν τέτοιο καλλιεργητὴ σπανίας ἀνθρωπίνης ράτσας!

"Ας εἶναι!... Αἰώνια του μνήμη.

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς τοῦ 1913, εἴχαμε καταυλισθῆ ὕστερα ἀπὸ συνεχῆ πορεία πέντε ὡρῶν στὰ χιόνια, μέσα σ' ἕνα παλιὸ Τούρκικο χάνι πάνω στὴ δημοσία ὁδὸ Φιλιππιάδος — Ἰωαννίνων. Φάγαμε μὲ ὄρεξι πεινασμένου λύκου τὸ συσσίτιό μας — ρύγες καὶ ἁλῆς — σὰν νὰ τρώγαμε φασιανοὺς καὶ μαῦρο χαβιάρι, καὶ μετὰ τὸ προσκλητήριο, σταθήκαμε εἰς προσοχὴν γιὰ τὴν ἑσπερινὴ προσευχή.

"Α! "Ολα κι' ὅλα! "Οχι πορεία νὰ κάναμε, ὄχι νὰ εἴμαστε πεθαμένοι ἀπ' τὴν κούραση, ὁ ἐπιλογίας μας τότε, ὁ μακαρίτης Ἀχιλλέας Βουτσάκης ποὺ σκοτώθηκε λογαγὸς στὴν Μ. Ἀσία, ἐννοοῦσε νὰ κάνουμε προσευχή.

— Λόγος! Προσοχή!

Τσιουδιὰ ὁ λόγος. Οὔτε ἡ ἀναπνοή μας δὲν ἀκουγότανε. Καὶ ὁ Περλέκης, ἕνας καθαρόφωνος συνάδελφος ποὺ θὰ ἦτανε πεοίδημος σπίκερ ἂν ὑπῆρχαν τὴν ἐπογὴ ἐκεῖνη ραδιοφωνικοὶ σταθμοί, ἄρχιζε τὴν προσευχή.

Εἶχε φθάσει στὸ τέλος, ἐκεῖ ποὺ ἔλενε: «ὁ Θεὸς νὰ φυλάττῃ τὴν Πατρίδα, τὸν Βασιλέα, τὸν Στρατὸ καὶ — ἡ συνέχεια ἦτο — νὰ γαρίζῃ νίκας εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα, ὅταν ὁ Σατανᾶς μὲ ἔβαλε νὰ φωνάξω συνδὸν μέσα σὲ κεῖνη τὴν ἀπόλυτο σιωπή:

«Καὶ τὸν καθμένο τὸν Ροκολιό!»...

"Ολος ὁ λόγος ἔσκασε σὲ ἀκράτητα γέλια μηδὲ τοῦ ἐπιλογίου ἐξαιρουμένου.

—"Ελα δῶ, ἀνοῆε, μοῦ φώναξε, προσπαθῶντας νὰ δώσῃ κάποιον τόνο σοβαρότητος στὴ φωνή του. Τὶς κουβέοτες καὶ στὸ πειθαρχεῖο! Καὶ θὰ σοῦ δείξω ἐγώ!... Ἀνευλαβέστατε!....

Καὶ ὁ ἀνευλαβέστατος πῆρε τὶς κουβέοτες καὶ τράβηξε γραμμὴ γιὰ τὴ σκηνή ἡ ὁποία ἐνοησίμευε γιὰ πόγειρο πειθαρχεῖο. Τὴν ἀνευλάβειά μου τὴν πλήρωσα ἀκριβὰ ἐκεῖνο τὸ βράδυ μέσα στὴ σκηνή, χωρὶς φωτιά, μὲ κρύο ἀνυπόφορο, καὶ πρὸ παντὸς χωρὶς τσιγάρο. Τὴν ἄλλη μέρα, ἀνήμερα τῆς Πρωτοχρονιᾶς, ὁ λογαγὸς «λόγω τῆς ἡμέρας μοῦ τὴν γάρισε». Δὲν τὴν γάρισε ὅμως ἡ Εἱμαρμένη στὸν ἄμοιρο τὸν Ροκολιό! "Οπως πάντα, πρῶτος καὶ καλλίτερος στὴν πρωϊνὴ ἀγγαρεία «γιὰ ξύλευσι» ὁ δόλιος ὁ Ροκολιός. Ἡ ἀγγαρεία εἶχε πέσει σὲ ἐγθρικὴ ἐνέδρα καὶ ὁ ἀλησμόνητος ἐκεῖνος συνάδελφος, ἀλησμόνητος γιὰ τὴν καλωσύνη του, τὴν ἀφοσίωσί του στὸ καθῆκον καὶ τὴν Πατρίδα, ἐπότισε μὲ τὸ αἷμά του τὸ ἐλεύθερο σήμερα Ἠπειρωτικὸ ἔδαφος. Μᾶς τὸν ἔφεραν οἱ ἄλλοι συνάδελφοι νεκρό. Γιατὶ ὁ Περλέκης νὰ μὴν προσευχηθῆ καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ καθμένου τοῦ Μουντζουρίδη;

Τὸ γεγονὸς εἶναι τοῦτο. "Οτι θλιβερώτερα Πρωτοχρονιὰ δὲν θυμᾶμαι στὴ ζωή μου. Κανένας φαντάρος δὲν ἀγγίζε συσσίτιο ἀπὸ εἰλικρινῆ θλῖψι. Ἡ Πατρὶς ἔχασε ἕνα ἀπ' τὰ καλὰ παιδιά της καὶ ἐμεῖς ἕναν ἀξέχαστο, καλό, βολικό, συνάδελφο!

Μῆτσος Δειλινός

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ

ΟΙ ΠΕΡΙΦΗΜΟΤΕΡΟΙ ΛΑΤΙΝΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ!

Ἀμμιανὸς 330—390 μ. Χ., ἱστορικός. Ἄδλος Γέλλιος 130—175 μ. Χ., σατυρικός. Βιργίλιος 70—19 π. Χ., ποιητής. Βιτρούβιος 70—16 π. Χ., ἀρχαιολόγος. Ἰουβενάλης 60—140 μ. Χ., σατυρικός. Καῖσαρ Ἰούλιος 102—44 π. Χ., ἱστορικός. Κάτων ὁ Πρεσβύτερος 232—147 π. Χ., ρήτωρ. Κάτουλλος 87—54 π. Χ., ποιητής. Κικέρων 107—43 π. Χ., ρήτωρ. Κλαυδιανὸς 365—408 μ. Χ., ποιητής. Κοϊντιλιανὸς 35—95 μ. Χ., κριτικός. Λίβιος 59—17 π. Χ., ἱστορικός. Λουκᾶνος 38—65 μ. Χ., ποιητής. Λουκίλιος 180—103 π. Χ., σατυρικός. Λουκρήτιος 96—52 π. Χ., φιλόσοφος. Μαρσιάλος 43—104 μ. Χ., ποιητής. Νέπος 100—30 π. Χ., ἱστορικός. Ὀβίδιος 43—18 π. Χ. ποιητής. Ὁράτιος 65—8 π. Χ., ποιητής. Πλαῦτος 254—184 π. Χ., δραματικός συγγραφεύς. Πλίνιος 23—79 μ. Χ., φυσιοδίφης. Πλίνιος ὁ Νεώτερος 62—113 μ. Χ., φιλόσοφος. Σαλλούστιος 86—34 π. Χ., ἱστορικός. Σενέκας 5 π. Χ. — 65 μ. Χ., φιλόσοφος. Σίλιος Στριλίκος 100—25 π. Χ., ποιητής. Στάτος 61—96 μ. Χ., ποιητής. Σουετώνιος 70—150 μ. Χ., βιογράφος. Τάκιτος 55—117 μ. Χ., ἱστορικός. Τερέντιος 185—159 π. Χ., δραματικός συγγραφεύς. Τίβουλλος 54—18 π. Χ., ποιητής.

ΑΙ ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΑΣ

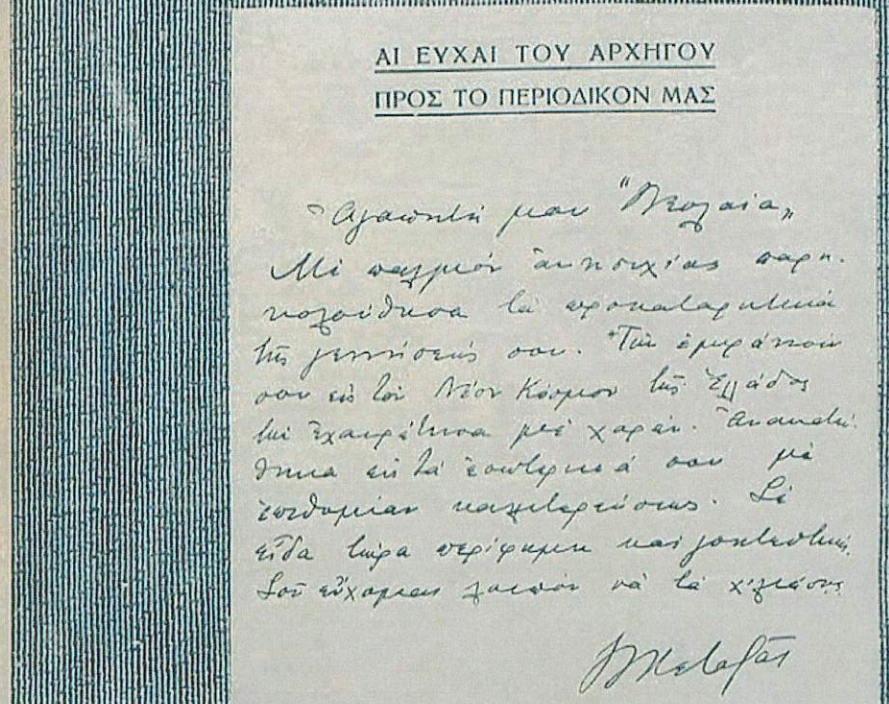

Ἀγαπητή μου «Νεολαία»,

Μὲ ἀαμμὸν ἀνησυχίας ἀαρκολούθησα τὰ ἀροκαταρκτικὰ τῆς γεννήσεώς σου. Τὴν ἐμφάνισίν σου εἰς τὸν Νέον Κόσμον τῆς Ἑλλάδος ἐχαιρέτησα μὲ χαράν. Ἀνακατεύθηκα εἰς τὰ ἐσωτερικά σου μὲ ἐωιθυμίαν καλλιτερεύσεως. Σὲ εἶδα τώρα ἀερίφημη καὶ ἀοιητευτική. Σοῦ εὔχομαι λοιὰὸν νὰ τὰ χιλιάσῃς.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ Ε.Φ.Ν. ΚΑΤΑ ΤΟ 1938.

"Ένα ιστορικό έγγραφο: Η πρώτη ημερήσια διαταγή του Οργανισμού"

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

31–12–37

ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ

Ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι ἀξέχαστα ἱστορική διά τήν Ἑθνικήν Ἱστορίαν τῶν Νεοελλήνων. Ἡ πρώτη ἐμφάνισις τῶν Ἑθνικῶν Ἐκπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἐπί τοῦ ἱστορικοῦ ἐδάφους τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη σήμερον ὑπό τήν Πρωτεύουσαν τοῦ Ἡσιόδου καὶ τό πρῶτον παρεδόθη εἰς τήν ἐπιστήμην τῆς ὁ Ἕνας ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἱστορικῶν ἐθνῶν τῆς Ἀνθρωπότητος ὁ Ἕλλην ὁ ὁποῖος ἐφέρετο ἐπί τῆς ἱστορικῆς σκηνῆς τῆς Ἱστορίας ἐπί τῶν ἡμερῶν τῶν Ὁμηρικῶν Ἡρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων τῶν Ἱστορικῶν χρόνων ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐορτάσεως τῶν ἑορτῶν τῶν Ἑλλήνων τῶν ἀρχαίων χρόνων ἐπί τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἐκφράζει τήν ἀπόφασιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος ὅπως ἀναγνωρίσῃ τήν ἀξίαν τῶν Ἑλλήνων τῶν ἀρχαίων χρόνων καὶ τῶν Ἑλλήνων τῶν νεωτέρων χρόνων ἐπί τῆς ἱστορικῆς σκηνῆς τῆς Ἱστορίας τῆς Ἀνθρωπότητος καὶ ἀποστολῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος ὅπως ἀναγνωρίσῃ τήν ἀξίαν τῶν Ἑλλήνων τῶν ἀρχαίων χρόνων καὶ τῶν Ἑλλήνων τῶν νεωτέρων χρόνων ἐπί τῆς

ΜΕΡΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν. ΣΤΙΣ ΕΠΑΡΧΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1938

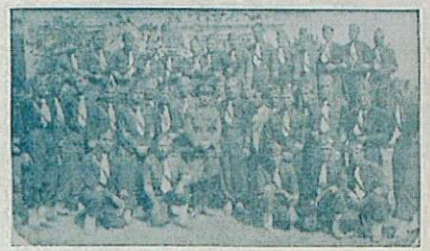

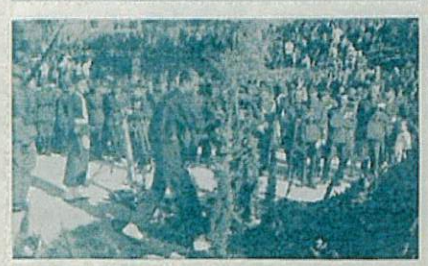

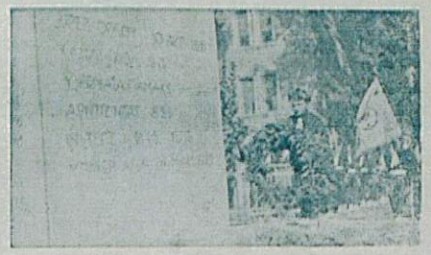

Χίλια δυό σε μιά σελίδα

Ἡ ἔρημος Σαχάρα προχωρεῖ πρὸς Νότον

Ἡ μεγάλη Ἀφρικανικὴ ἔρημος Σαχάρα, κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦλάχιστον τοῦ κυρίου Στέμπιγκ, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἐδιμβούργου, προχωρεῖ διαρκῶς καὶ ἐπικινδύνως πρὸς νότον. Τὸ φαινόμενο αὐτὸ παρετηρήθη κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Νιγερίας καὶ τοῦ Σουδάν, τῶν ὁποίων ἐλαττώθηκε αἰσθητὰ ἡ ἔκτασις τῶν χωραφιῶν τους ποὺ σκεπάσθηκαν ἀπὸ ἄμμο καὶ ποὺ δὲν μποροῦν πιὰ νὰ τὰ καλλιεργήσουν. Γιὰ νὰ προληφθῆ τὸ κακό, ὁ καθηγητὴς Στέμπιγκ λέγει ὅτι ἕνα μόνο μέσον ὑπάρχει: νὰ ἀπαγορευθῆ ἡ καταστροφὴ τῶν δασῶν καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ φυτευθοῦν κι' ἄλλα δάση καὶ δένδρα σὲ βάθος τοὐλάχιστον 25 χιλιομέτρων καὶ σὲ μῆκος 2.200 χιλιομέτρων γιατὶ μόνον τὰ πυκνὰ καὶ ἐκτεταμένα δάση θὰ ἐμποδίσουν τὴν ἄμμο τῆς Σαχάρας νὰ προχωρήση.

Κι' ἂν εἶναι «ἄλαλα»... τ' ἀκοῦμε ἐν τούτοις!

«Ἄλαλος ὡς ἰχθύς», λέγουν. Καὶ ὅμως. Δὲν εἶναι ὅλα τὰ ψάρια ἄφωνα. Ἡ ἑναρθρος φωνὴ βέβαια τοὺς λείπει. Μποροῦν ὅμως νὰ βγάλουν ἤχους ἀξιοπαρατήρητους, τρίβοντας δυνατὰ τὰ σαγόνια τους τὰ δόντια, τὰ λέπια καὶ τὰ σκληρὰ κόκκαλα, ποὺ ἔχουν πολλὰ ἀπ' αὐτὰ στὴ μέση καὶ κάτω ἀπὸ τὸν λαιμό. Μερικὰ εἴδη ψαριῶν τῶν βορείων θαλασσῶν παράγουν κάτι πολὺ παράξενες φωνὲς - ἤχους μὲ τὴ σφιγξὶ ποὺ κάνουν στὶς σάκκες τῆς κοιλιᾶς τους. Καὶ ἡ θαλάσσιες γελῶνες εἶναι ἐπίσης «ἠχητικές». Ὅταν προστρίβουν τὸ σκληρό τους καβούκι σὲ ὡρισμένα πετράδια τῆς παραλίας, παράγουν ἰδιαιτέρους τόνους. ...μουσικούς, ποὺ εἶναι πολὺ γνωστοὶ στοὺς ψαράδες.

Ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰ ζῶα τῆς ξηρᾶς ὑπάρχουν μερικὰ ποὺ συνήθως τὰ νομίζουμε γιὰ ἄλαλα, δίχως ὅμως καὶ νὰ εἶναι. Ἡ ἀράχνες π. χ. τερετίζουν κι' αὐτές περίπου ὅπως ὁ τζίτζικας. Τὸ τερέτισμά τους παράγεται μὲ μιὰ ἀνεπαίσθητη προστριβὴ τοῦ ὀδοντωτοῦ κάτω μέρους τοῦ σώματός τους ἐπάνω στὰ στερεὰ μέρη ὅπου ὀφαίνουν τὴ φωλιά τους.

Τὸ μικρότερο βιβλίο τοῦ κόσμου

Ἡ Κίνα εἶναι γνωστὴ ὡς χώρα ποὺ ἐξέδωσε τὸ πιὸ μεγάλο βιβλίο τοῦ κόσμου. Τὸ βιβλίο αὐτὸ εἶναι μιὰ ἐγκυκλοπαιδεία, ἐκδοθεῖσα ἀπὸ τὸν πλούσιο μεγαλέμπορο Λουποῦθε, ὁπουργὸ τοῦ Μεγάλου Ἄνακτος Τσίν.

Πρὸ ὀλίγου καιροῦ, ἐν τούτοις, ἡ Κίνα ἀπέκτησε καὶ τὴν φήμη τῆς χώρας, ποὺ ἔχει τὸ πιὸ μικρὸ βιβλίο τοῦ κόσμου. Τὸ μικροσκοπικώτατο αὐτὸ βιβλίο ἔχει μῆκος τέσσερα χιλιοστόμετρα καὶ 3 1\3 χιλιοστόμετρα πλάτος. Συγγραφεύς του εἶναι ὁ Κινέζος Λόχου - Ἀντζούγκ. Ἀπὸ τὸ ἔργο αὐτὸ σώζεται ἕνα μόνον ἀντίτυπο σήμερα καὶ συγκαταλέγεται στὴν περίφημη συλλογὴ τῆς Δυναστείας Γιούλου (1280 — 1369), στὴν πόλι τῶν Τατάρων Πέϊπινγκ. Σὲ 27 σελίδες ἀπὸ τὸ πιὸ λεπτεπίλεπτο χαρτὶ ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῆ, πραγματεύεται γιὰ τὴν βιογραφία καὶ τὰ κατορθώματα τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Μογγόλων Σουμπιλαϊκάν. Καὶ στὶς 4 τελευταῖες σελίδες ἀναφέρει μιὰ σειρὰ ἀπὸ πολὺ ἐνδιαφέροντα ἀνέκδοτα. Ὅλο τὸ ἔργο ἔχει τὸν σεβαστὸν ἀριθμὸ τῶν 86.447 γραμμάτων καὶ ἀπέφερε στὸ συγγραφέα του μιὰ ἀποζημίωσι 800 λιάγκ (περίπου 80.000 δραχμῶν).

Τί ἔκανε ἕνας ἄνθρωπος 60 χρονῶν

Εἶναι γνωστὴ ἡ κλασικὴ διανομὴ τοῦ εἰκοσιτετραώρου τοῦ ἀνθρώπου: Ὀκτὼ ὧρες ἐργασίας, ὀκτὼ ὧρες ὕπνου καὶ ὀκτὼ ἀναπαύσεως.

Ἕνας ἄνθρωπος, λοιπόν, ἑξήντα χρονῶν, ὁ ὁποῖος κοιμᾶται ὀκτὼ ὧρες τὴν ἡμέρα, ἔχει ἐπιτύχει ἕνα σημαντικὸ ρεκόρ. Στὸ διάστημα τῶν 60 χρόνων τῆς ζωῆς του κοιμήθηκε εἴκοσι ὁλόκληρα χρόνια!

Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο, συμπεραίνουμε ὅτι ὁ ἴδιος ἄνθρωπος ἐργάσθηκε ἐπίσης εἴκοσι χρόνια.

Ἕως ἐδῶ τὰ πράγματα εἶναι ἁπλᾶ, γιατὶ ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰ 2\3 τοῦ εἰκοσιτετραώρου του, εἶναι σαφῶς γνωστός. Δὲν γίνεται ὅμως τὸ ἴδιο καὶ μὲ τὸ τρίτο ὀκτάωρο. Καὶ αὐτό, ἐπειδὴ εἰς τὸν ὁρισμὸν «ἀνάπαυσις» περιλαμβάνονται χίλιες δυὸ μικροασχολίες.

Ἀρχίζουμε ἀπ' τὸ φαγητό. Τὸ παράδειγμά μας δὲν ἀφορᾶ τὸν βιαστικό, ποὺ καταβροχθίζει μέσα σὲ 10 λεπτὰ τὸ γεῦμα του· ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ τρώει μὲ τὴν ἡσυχία του, γιὰ ν' ἀπολαύσῃ τὸ φαγητὸ ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ χαλάσῃ τὸ στομάχι του. Τὸ πρωΐ, τὸ μεσημέρι, τὸ ἀπόγευμα καὶ τὸ βράδυ ὁ ἄνθρωπός μας διέθετε συνολικῶς δυὸ ὧρες γιὰ φαγητό. Ἑπομένως στὰ ἑξήντα του χρόνια διέθεσε πέντε χρόνια τσώνοντας. Τὸ 1\12 δηλαδὴ τῆς ζωῆς του!

Τὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα κατηνάλωσε γιὰ διάβασμα ἂν ὑποτεθῆ ὅτι ἠσχολεῖτο δυὸ ὧρες τὴν ἡμέρα στὴ μελέτη.

Κάθε ρχεδὸν ἄνθρωπος ἔχει ὡς ἀπαραίτητο σύντροφο τὸ ρολόϊ του. Ἀλλὰ τὸ ρολόϊ θέλει κούρντισμα καί, ἂν ὑπολογίσουμε 40 περίπου δευτερόλεπτα ἡμερησίως στὴν ἀσχολία αὐτή, βλέπουμε ὅτι ὁ ἑξηντάρης κύριος ἐκούρντισε τὸ ρολόϊ του ἐπὶ 230 συνεχεῖς ὧρες!

Καὶ συνεχίζουμε τὴν κατανομὴ τοῦ ὀκταώρου τῆς ἀναπαύσεως:

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔφθασε στὰ ἑξήντα του χρόνια, διέθεσε:

Γιὰ τὸ ξύρισμα 100 ἡμέρες, γιὰ τὴν τουαλέττα του 1 χρόνο, γιὰ τὸ βάλσιμο τῶν ὑποδημάτων του 300 ὧρες καὶ γιὰ τὸ δέσιμο τῆς γραβάτας του 360 ὧρες!

Κ. Π—ς

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ πρωΐ, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν ἀετό του Μπλίτς, μπῆκε στὸ καγιάκ. Εἶχε πάρει μαζί του μερικὰ τρόφιμα, ἕνα τσεκούρι, ἕνα καμάκι, ἕνα σταλίκι, ἕνα δίκτυ, ἕνα τουφέκι, δυὸ πιστόλια, ἕνα πέτσινο σάκκο καὶ μιὰ πλόσκα ὀδρόμελι. Ὁ ἀπόγειος ἄνεμος τὸν ἔσπρωξε γρήγορα πέρ' ἀπὸ τὸ ἀκρωτήρι. Ἀπὸ ἐκεῖ, μὲ τὸ ρεῦμα, ἀκολούθησε τὴν ἀκτὴ ποὺ ἐλόξευε λιγάκι πρὸς τὰ νοτιοδυτικά.

Πίσω ἀπὸ τὸ ἀκρωτήρι, ὕστερ' ἀπὸ ἕνα τεράστιο σωρὸ βράχων, — σωρὸ τρομερὰ ἄτακτο, χρεωστούμενο βέβαια σὲ κάποια μεγάλη γεωλογικὴ ἀναστάτωση, — ἀνοίγονταν ἕνας εὐρύχωρος ὅρμος, ποὺ ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος ἐτελείωνε σ' ἕνα ἀπόκομμο ἀκρωτήρι. Ὁ ὅρμος αὐτὸς ἐχρησίμευε γιὰ καταφύγιο σ' ἕνα πλῆθος θαλασσοπούλια διαφόρων εἰδῶν, ποὺ γέμιζαν ὅλο τὸν τόπο μὲ τὶς φωνές τους.

Καὶ στὶς ἀμμουδιὲς τοῦ ὅρμου ὁλόγυρα, ροχάλιζαν στὸν ἥλιο πελώρια ἀμφίβια, θαλασσόλυκοι, φῶκες καὶ ἄλλα, ἐνῷ στὴν ἐπιφάνεια τῶν ἡσύχων νερῶν ἀρμένιζαν ἀμέτρητοι κομψοὶ ναυτίλοι.

Ὁ Φρὶτς δὲν φοβήθηκε καθόλου τὰ τρομερὰ ἐκεῖνα μαστοφόρα, ποὺ μποροῦσαν νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τοῦ μικροῦ του καγιάκ. Καί, ἀψηφώντας τὸν κίνδυνο, μπῆκε στὸν ὅρμο κι' ἐξακολούθησε νὰ πλέῃ δυτικά.

Ἀφοῦ πέρασε ἕνα ἀλλόκοτο ἀκρωτήρι, ποὺ ἔμοιαζε μὲ πατσουλὴ μύτη καὶ γι' αὐτὸ τὸ ὠνόμασε Σιμό, ὁ Φρὶτς γώθηκε σὲ μιὰ ἀψίδα, ποὺ ἐσχηματίζαν ἐκεῖ οἱ βράχοι καὶ ποὺ τὸ κυματάκι κτυποῦσε τὶς βάσεις τῶν στύλων της. Ἐκεῖ, μέσα ἦταν μαζευμένα χιλιάδες χελιδόνια, ποὺ οἱ φωλιές τους φαινόνταν κολλημένες σὲ κάθε πτυχὴ τῶν τοίχων καὶ τοῦ θόλου. Ὁ Φρὶτς ξεκόλλησε μερικὲς ἀπὸ τὶς φωλιές αὐτές, ποὺ ἦταν πολὺ παράξενα κατασκευασμένες, καὶ τὶς ἔβαλε στὸ σάκκο του.

— Οἱ χελιδονοφωλιὲς αὐτές, εἶπε ὁ κ. Ζερμάττ κόβοντας τὴ διήγησι τοῦ γυιοῦ του, ἔχουν μεγάλη ἀξία στὶς ἀγορὲς τῆς Κίνας.

Βγαίνοντας ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀψίδα, ὁ Φρὶτς βρῆκε καὶ δεύτερο ὅρμο, ἀνάμεσα σὲ δυὸ ἀκρωτήρια, ποὺ τὸ ἐ' ἀπεῖχε ἀπὸ τ' ἄλλο ὡς μιάμιση λεύγα. Ἐνωμένα, νὰ ποῦμε ἔτσι, μὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ σκοπέλους, δὲν ἄφηναν ἀνάμεσά τους παρὰ ἕνα στενὸ πέρασμα, ποὺ δύσκολα θὰ μποροῦσε νὰ περάσῃ ἀπ' αὐτὸ κι' ἕνα πλοῖο τριακοσίων τόννων.

Πέρ' ἀπὸ τὸν ὅρμο, ὅσο ἔφθανε τὸ μάτι, ἁπλωνόνταν πεδιάδες ἀπὸ ἄμμο, ποὺ τὶς ἐπότιζαν κρυστάλλινα νερά, δάση, βάλτοι, ὁλόκληρη σειρὰ ἀπὸ ποικιλόμορφα τοπία. Κι' ὁ ὅρμος ἦταν γεμάτος ἀπὸ μαργαριτοφόρα στρείδια, ποὺ θὰ ἦταν εὐτυχισμένοι ἂν τὰ θρίσκαν οἱ διάφοροι «ἁλιεῖς» τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης. Ἀπὸ τὸν θησαυρὸ αὐτό, τὸν ἄχρηστο στὴν ἐρημιὰ τῆς Νέας-Ἑλβετίας, ὁ Φρὶτς ἔφερε μερικὰ θαυμάσια δείγματα.

Ἀφοῦ τριγύρισε λίγο τὸν ὅρμο ἀπὸ μέσα κι' ἀφοῦ πέρασε τὸ στόμιο ἑνὸς ποταμοῦ, καταπράσινο ἀπὸ νερόχορτα, τὸ καγιὰκ ἔφθασε στὸ ἀκρωτήρι, ποὺ ἔπεφτε ἀντικρὺ στὴν ἀψίδα.

Εἶχε περάσει ἡ ὥρα κι' ὁ Φρὶτς ἔκρινε καλὸ νὰ σταματήσῃ ὡς ἐκεῖ τὴν ἐκδρομή του. Πῆρε λοιπὸν τὸν ὅρμο νὰ γυρίσῃ στὸ Ἀκρωτήρι τῆς Ψευτικης-Ἐλπίδας, ὅπου ἔφθασε, πρὶν ἀκουσθῇ ἡ κανονιὰ ἀπὸ τὸ νησάκι τοῦ Καρχαρία.

Αὐτὰ διηγήθηκε ὁ νέος γιὰ τὸ ταξείδι του, ποὺ ἐτελείωσε μὲ τὴν ἀνακάλυψι τοῦ ὅρμου τῶν Μαργαριτῶν. Ἔπειτα, ἅμα βρέθηκε μόνος μὲ τὸν πατέρα του, τοῦ ἐμπιστεύθηκε καὶ τὸ ἀκόλουθο περιστατικό:

Ἀνάμεσα στ' ἀναρίθμητα ἐκεῖνα πουλιά, ποὺ κλωθογύριζαν ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἀκρωτήρι, — θαλασσοχελίδονα, γλάροι κι' ἄλλα θαλασσοπούλια, — ἦταν καὶ πολλοὶ κ υ δ ω ν ο μ ά ν τ ε ι ς (Ἔτσι λέγονται οἱ ἁ λ μ π α τ ρ ο ι, τὰ γνωστὰ στεγανόποδα πουλιὰ τῶν νοτίων θαλασσῶν.) Ἕναν ἀπ' αὐτοὺς, ὁ Φρὶτς τὸν ἔκτύπησε μὲ τὸ γάντζο του καὶ τὸν ἔρριξε κάτω.

Ἀλλὰ καθὼς κρατοῦσε τὸ πουλὶ στὰ γόνατά του, εἶδε, μὲ μεγάλη του ἔκπληξι καὶ συγκίνησι, ἕνα κομμάτι

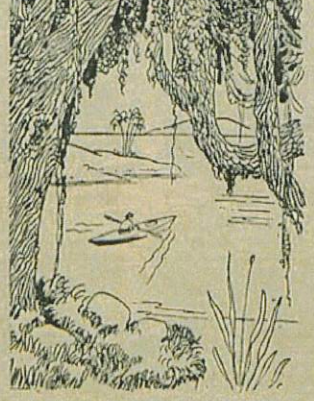

Ὁ Φρὶτς ἀψηφώντας τὸν κίνδυνο προχωροῦσε μὲ τὴ βάρκα στὸν ὅρμο.

χοντρόπανο, τυλιγμένο στὸ πόδι του. Τὸ ξετύλιξε. Καὶ στὸ πανὶ αὐτὸ διάβασε, γραμμένα σὲ ἀγγλικὴ γλῶσσα κι' ἀρκετὰ εὐανάγνωστα, τὰκόλουθα λόγια:

«Ὁποιος κι' ἂν εἶσαι σύ, ποὺ ὁ Θεὸς θὰ σοῦ στείλῃ τὸ γράμμα μιᾶς δυστυχισμένης, προσπάθησε νὰ βρῆς ἕνα νησὶ ἡφαιστειακό, ποὺ θὰ τὸ γνωρίσῃς ἀπὸ τὴ φλόγα ποὺ βγάζει ἕνας ἀπὸ τοὺς κρατῆρες του. Κι' ἔλα νὰ σώσῃς τὴν ἀμοιρη, ποὺ βρίσκεται μονάχη κι' ἔρημη στὸν Ἀναμμένο-Βράχο».

Μὲ ποιὰ συγκίνησι ἄκουσε αὐτὴ τὴ διήγησι ὁ κ. Ζερμάττ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ γυιοῦ του!

"Ὡστε στὰ παράλια τῆς Νέας-Ἑλβετίας, ἀπὸ πολλὰ χρόνια ἴσως, κάποια δυστυχισμένη, κόρη ἢ γυναῖκα ζοῦσε σ' ἕνα νησί, χωρὶς νὰ ἔχῃ κανὲν' ἀπὸ τ' ἀναγκαία, τ' ἀπαραίτητα ἐκεῖνα πράγματα, ποὺ εἶχε χαρίσει τὸ «Λάνδλορδ» στὴν οἰκογένεια τῶν ναυαγῶν!...

— Καὶ τί ἔκαμες; ρώτησε ὁ κ. Ζερμάττ.

— Τὸ μόνο ποὺ εἶχα νὰ κάμω, ἀποκρίθηκε ὁ Φρὶτς, ἐπροσπάθησα ν' ἀναζωογονήσω τὸν ἅλμπατρο, ποὺ ἦταν ἁπλῶς ζαλισμένος ἀπὸ τὸ κτύπημα. Καὶ τὸ κατώθωσα, γύνοντας στὸ στόμα του λίγο ὀδρόμελι ἀπὸ τὴν πλόσκα μου.

— Ἔπειτα;

— Ἔπειτα, ἔκοψα ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸ μαντήλι μου κι' ἔγραψα ἀπάνω, ἀγγλικά, μὲ τὸ αἷμα μιᾶς νερογυφίτσας: «Ἔχετε τὴν ἐλπίδα σας στὸ Θεό. Ἡ βοήθειά του ἴσως πλησιάζει». Τὸ ἔδεσα στὸ πόδι τοῦ ἅλμπατρου καὶ τὸν ἄφησα ἐλεύθερο. Ἤμουν βέβαιος πὼς τὸ πουλὶ αὐτό, ξεημερωμένο, θὰ ξαναπαίρνε τὸ δρόμο τοῦ Ἀναμμένου Βράχου, ὅπου θὰ ἔφθανε μὲ τὸ γράμμα μου. Καὶ πραγματικῶς, μόλις ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τὰ χέρια μου, ὁ ἅλμπατρος ἔφυγε πρὸς τὴ δύσι μὲ τόσο γρήγορο πέταγμα, ὥστε σὲ λίγο τὸν ἔχασ' ἀπὸ τὰ μάτια μου καὶ θὰ μοῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ τὸν ἀκολουθήσω.

Ὁ κ. Ζερμάττ δὲν ἔκρυβε πιὰ τὴ μεγάλη του συγκίνησι. Τί ἔπρεπε νὰ κάμουν, γιὰ νὰ σώσουν τὴ δυστυχισμένη ἐκείνη;... Τὸ νησί της ἦταν τάχα κοντὰ στὴ Νέα Ἑλβετία, ἢ μακρυά, ἑκατοντάδες λεῦγες πρὸς τὰ δυτικά; Οἱ ἅλμπατροι, πουλιὰ δυνατὰ κι' ἀκούραστα, διασχίζουν μεγάλες ἀποστάσεις. Κι' ἐκεῖνος ποὺ ἔπιασε ὁ Φρὶτς, δὲν μποροῦσε νὰ εἶχε ἔλθει ἀπὸ πολὺ μακρινὸ μέρος, ὅπου ἡ π ι ν ά σ σ α δὲν θᾶταν εὔκολο νὰ φθάσῃ;

Ὁ κ. Ζερμάττ ἐπεδοκίμασε τὸν Φρὶτς, ποὺ δὲν ἐφανέρωσε τὸ μυστικό του παρὰ μόνο σ' αὐτόν. Γιατὶ θὰ συγκινοῦσε ἀνώφελα τὴν κυρία Ζερμάττ καὶ τὰ παιδιά. Πραγματικῶς, σὲ τί θὰ ὠφελοῦσε, ἂν τοὺς προξενοῦσε τέτοια συγκίνησι, ἂν τοὺς ἔδινε τέτοια λύπη; Ἔπειτα, ἦταν βέβαιος πὼς ἡ γυναῖκα ἢ ἡ κόρη τοῦ Ἀναμμένου Βράχου ζοῦσε ἀκόμα;... Τὸ γράμμα της δὲν εἶχε χρονολογία.... Πολλὰ χρόνια μπορεῖ νὰ πέρασαν ἀφότου δέθηκε στὸ πόδι τοῦ θαλασσοπουλιοῦ ἐκείνου.

Τὸ μυστικὸ κρατήθηκε καί, δυστυχῶς, ἦταν πάρα πολὺ φανερὸ πὼς καμμιὰ ἀπόπειρα δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ, γιὰ νὰ βρεθῇ ἡ Ἀγγλίδα στὸ νησάκι της!

Ὡστόσο ὁ κ. Ζερμάττ ἀποφάσισε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ὅρμο τῶν Μαργαριτῶν καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀξία τοῦ θησαυροῦ του.

Ἡ Μπέτση δέχτηκε, ὄχι χωρὶς κάποια στενοχώρια, ἀφοῦ θᾶμενε μόνη μὲ τὸν Φραγκίσκο στὴν κατοικία του Φελκενγάϊμ. Γιατὶ ὁ Φρὶτς, ὁ Ἐρνέστος κι' ὁ Τζὰκ θὰ πήγαιναν μὲ τὸν πατέρα τους.

"Ὑστερα λοιπὸν ἀπὸ δυὸ ἡμέρες, στὶς 11 τοῦ Ἀπρίλη, ἡ μεγάλη βάρκα βγῆκε ἀπὸ τὸν ὁρμίσκο τοῦ ρέματος τῶν Τσακαλιῶν καὶ τράβηξε κατὰ τὰ βορεινά. Οἱ ταξειδιῶτες πῆραν μαζί τους καὶ μερικὰ κατοικίδια ζῶα· τὸν πίθηκο Κνίψ τὸν Β', τὸ τσακάλι τοῦ Τζάκ, τὴ σκύλα Μπίλλ, — ἂν καὶ ἡ ἡλικία της δὲν τῆς συγχωροῦσε πιὰ τέτοιου εἴδους ἐκδρομές, — καὶ τέλος τὸν Μπράουν καὶ τὸν Φάλμπ, τὰ δύο σκυλιά, ποὺ ἦταν τότε σ' ὅλη τους τὴν ἀκμή.

Ὁ Φρὶτς, μὲ τὸ καγιάκ, πήγαινε μπροστὰ ἀπὸ τὸ καΐκι, κι' ἀφοῦ πέρασε τὸ ἀκρωτήρι τῆς Ψεύτικης-Ἐλπίδας, προχώρησε πρὸς τὰ δυτικά, ἀνάμεσα στοὺς βράχους ἐκείνους, ὅπου ἀφθονοῦσαν τ' ἀμφίβια. Ἀλλὰ τὰ περίεργα αὐτὰ ζῶα δὲν ἐτράβηξαν τόσο τὴν προσοχὴ τοῦ Ζερμάττ, ὅσο οἱ ἀμέτρητοι ἐκεῖνοι ναυτίλοι, ποὺ εἶχε παρατηρήσει κι' ὁ Φρὶτς. Ὅλος ὁ ὅρμος ἦταν σκεπασμένος ἀπὸ τὰ χαριτωμένα αὐτὰ κεφαλόποδα, μὲ τὰ πανάκια τους ἀνοικτὰ στὴν αὔρα, ὁλόκληρος στολίσκος ἀπὸ κινούμενα ἄνθη.

Ἀφοῦ ἔκαμαν ὡς τρεῖς λεῦγες ἀπὸ τὸ Ἀκρωτήρι τῆς Ψεύτικης-Ἐλπίδας, φάνηκε στὴν ἄκρη τοῦ ὅρμου τῶν Ναυτίλων τὸ ἄλλο ἐκεῖνο ἀκρωτήρι ποὺ εἶχε πραγματικῶς τὸ σχῆμα μιᾶς πατσουλῆς μύτης, σὰν τῶν Ἀσπάδων. Μιάμιση λεῦγα μακρύτερα, ἀπάντησαν τὴν ἀψίδα ἐκείνη τῶν βράχων, ποὺ ἔβγαζε στὸν ὅρμο τῶν Μαργαριτῶν. Καὶ καθὼς τὴν περνοῦσαν ὁ Ἐρνέστος κι' ὁ Τζὰκ ἐμάζεψαν κόμποες χελιδονοφωλιές, ποὺ τὰ πετροχελίδονα ἐκεῖνα, μὲ τὸ δίκηο τους ἐξανθρωπισμένα, τὶς ὑπερασπίσθηκαν γενναιότατα.

"Ἅμα πέρασε τὸ καΐκι ἀπὸ τὸ στενὸ ἐκεῖνο μέρος, ποὺ ἄφηναν ἐλεύθερο οἱ σπαρμένοι σκόπελοι, ὁ μεγάλος ὅρμος παρουσιάσθηκε σ' ὅλη του τὴν ἔκτασι. Ἡ περιφέρειά του θὰ ἦταν ἑπτὰ ὡς ὀκτὼ λεῦγες. Τί εὐχαρίστησι νὰ πλέῃ κανεὶς στὴν κλειστὴ κι' ἥσυχη αὐτὴ θάλασσα, ποὺ εἶχε μέσα τρία-τέσσερα κατάφυτα νησάκια καὶ τὴν περιεκύκλωναν πράσινα λειβάδια, πυκνὰ δάση καὶ λόφοι σὰν ζωγραφιστοί! Ἡ ἀκρογιαλιά, στὸ δυτικὸ μέρος, ἀνοιγε γιὰ νὰ χύνουνται στὸν ὅρμο τὰ νερὰ ἑνὸς μικροῦ ποταμοῦ, ποὺ ἡ κοίτη του χανόταν κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα.

Τὸ καΐκι ἄραξε σ' ἕνα κολπίσκο, κοντὰ στὸ στρῶμα τῶν μαργαριτοφόρων στρειδιῶν. Κι' ἐπειδὴ ἐπλησίαζε νὰ βραδυάσῃ, ὁ κ. Ζερμάττ διωργάνωσε ἕνα καταυλισμὸ στὴν ὄχθη τοῦ ποταμιοῦ. "Ἀναψαν φωτιὰ κι' ἔψησαν στὴ χόβολη μερικὰ αὐγά. Ἐδείπνησαν μ' αὐτὰ καὶ μὲ μερικὰ ἄλλα τρόφιμα ποὺ εἶχαν πάρει μαζί τους. "Ἔπειτα γύρισε καθένας νὰ πάρῃ τὴ θέσι του στὸ καΐκι, ἀφίνοντας στὸν Μπράουν καὶ τὸν Φάλμπ τὴ φροντίδα νὰ ὑπερασπισθοῦν τὸν καταυλισμὸ ἐναντίον τῶν τσακαλιῶν, ποὺ τὰ οὐρλιάσματά τους ἀντηγοῦσαν ἀπὸ τὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ.

Τρεῖς ἡμέρες, ἀπὸ τὶς 12 ὡς τὶς 15 τοῦ Ἀπρίλη, ἔμειναν ἐκεῖ ψαρεύοντες στρείδια. "Ὅλα εἶχαν ἀπὸ ἕνα μεγάλο πολύτιμο μαργαριτάρι, χωμένο κάτω ἀπὸ τὸ μαργάριτνο στρῶμα ποὺ ἔντυνε ἀπὸ μέσα τὸ ὀστρακο. "Ἅμα ἐβράδυαζε, ὁ Φρὶτς κι' ὁ Τζὰκ πήγαιναν νὰ κυνηγήσουν πάπιες καὶ πέρδικες σ' ἕνα μικρὸ δάσος, στὴ δεξιὰ ὄχθη τοῦ ποταμοῦ. Ἔπρεπε βέβαια νὰ παίρνουν τὰ μέτρα τους, ἔπρεπε μάλιστα νὰ ποσοέχουν καὶ νὰ φυλάγουνται καλά, γιατὶ κάπροι κι' ἄλλα πιὸ ἐπίφοβα θηρία ἐσύχναζαν στὸ δάσος ἐκεῖνο.

Κι' ἀλήθεια, ἕνα βράδυ παρουσιάσθηκαν ἀξαφνα δυὸ μεγάλα λεοντάρια, ἀρσενικὸ καὶ θηλυκό, ποὺ τὰ στόματά τους κοκκίνιζαν ἀνοικτὰ κι' οἱ οὐρές τους κτυποῦσαν τὰ πλευρά τους μὲ μανία. Τὸ ἀρσενικὸ κτυπήθηκε στὴν καρδιὰ ἀπὸ μιὰ σφαῖρα τοῦ Φρὶτς. Καὶ τὸ θηλυκὸ σκοτώθηκε ὕστερα· πρόφθασε ὅμως νὰ συντρίψῃ μὲ τὸ πόδι του τὸ κρανίο τῆς δυστυχισμένης ἐκείνης γρηᾶς Μπίλλ, ποὺ ὁ θάνατός της προξένησε ζωηρὴ λύπη στὸν Τζάκ.

"Ὡστε ὑπῆρχαν καὶ τέτοια θηρία στὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Νέας Ἐλβετίας, κατὰ τὰ μεσημβρινὰ καὶ τὰ δυτικὰ τοῦ ὅρμου τῶν Μαργαριτῶν, ἔξω ἀπὸ τὴ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας. Ἦταν εὐτύχημα ποὺ κανένα ἀπ' αὐτὰ, ὡς τώρα, δὲν εἶχεν ἐκδιάσει τὴν εἴσοδο ἀπὸ τὴ Βουνοσειρὰ τοῦ Φραγμοῦ. Ἀλλὰ ὁ κ. Ζερμάττ λογάριαζε νὰ φράξῃ ἐκείνη τὴν εἴσοδο καί, σὰ νὰ ποῦμε, νὰ τὴν ὀχυρώσῃ, ὥστε ἡ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας νὰ μένῃ ἀπρόσιτη κι' ἀπρόσβλητη.

"Ὡς που νὰ γίνῃ αὐτό, ὁ κ. Ζερμάττ περιωρίσθηκε νὰ συστήσῃ στοὺς γυιούς του τὴ μεγαλύτερη φρόνησι. Τὸ πάθος ποὺ εἶχαν γιὰ τὸ κυνήγι, δὲν ἔπρεπε νὰ τοὺς σπρώχνῃ σὲ παράτολμες, μακρινὲς ἐκδρομές.

Μιὰ ὁλάκαιρη ἡμέρα ἐζωβεύθηκε γιὰ νὰ βγοῦν τὰ μαργαριτάρια ἀπὸ τὰ στρείδια, ποὺ ἦταν σωριασμένα στὴν ἀκρογιαλιά. Κι' ἐπειδὴ τὸ πλῆθος τῶν φόφιων ἐκείνων μαλακίων ἄρχισε νὰ βγάζῃ ἀναθυμιάσεις ποὺ δὲν ἦταν καθόλου εὐχάριστες κι' οὔτε βέβαια ὑγιεινές, ὁ κ. Ζερμάττ κι' οἱ τρεῖς γυιοί του ἀποφάσισαν νὰ φύγουν τὴν ἄλλη μέρα πρωΐ-πρωΐ. "Ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψουν στὸ Φελσενγάϊμ, γιατὶ ἡ κυρία Ζερμάττ βέβαια θ' ἀνησυχοῦσε.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

ΤΟ ΦΕΝΑΚΟΣΚΟΠΙΟ

Τὸ φενακοσκόπιο εἶναι τὸ πρῶτο «μηχάνημα» ποὺ κατεσκευάσθη μὲ σκοπὸν νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν παραγωγὴν κινήσεως ἀψύχων πραγμάτων καὶ νὰ δίδῃ τὴν ἐντύπωσιν τῆς ζωῆς. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ αὐτὴ μπορεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι ὑπῆρξε πρόγονος τοῦ κινηματογράφου.

Τὸ μηχάνημα αὐτὸ ἐπενοήθη τῷ 1832 ἀπὸ τὸν Βέλγον φυσικὸν Ἀντουὰν Πλατώ.

"Ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα παρὰ τοῦ Πλατὼ κατασκευασθέντα φενακοσκόπια ἀπαρτιζόταν ἀπὸ δυὸ χαρτόινους δίσκους ποὺ ἦσαν περασμένοι στὸν ἴδιον ἄξονα καὶ περιστρέφονταν ταὐτοχρόνως μὲ τὴν ἴδια κίνησι.

Ὁ πρῶτος δίσκος ἦταν μαῦρος καὶ εἶχε ὀκτὼ ἐπιμήκεις σχισμές, χαραγμένες κατὰ κανονικὰ διαστήματα στὴν περιφέρειά του. Πάνω στὸν ἄλλο δίσκο

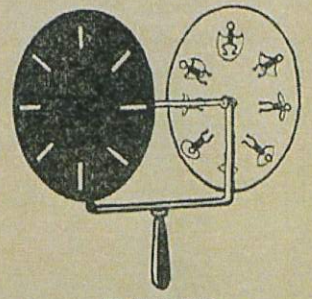

Τὸ Φενακοσκόπιο

ποὺ ἦταν λευκός, ἦσαν σχεδιασμένα ὀκτὼ σκίτσα ποὺ παρίσταναν ἕνα ἄτομον ποὺ ἐκτελοῦσε κάποια κίνησι. Κάθε σκίτσο ἦταν σχεδιασμένο ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπὸ μιὰ ἀπ' τὶς 8 σχισμὲς τοῦ μαύρου δίσκου.

Ὁ «θεατὴς» πλησίαζε τὸ μάτι του στὸ ὕψος μιᾶς σχισμῆς τοῦ πρώτου δίσκου καὶ ἔκαμνε καὶ τοὺς δυὸ, μ' ἕναν μοχλόν, νὰ περιστρέφωνται ταχέως· ἡ μιὰ ὕστερ' ἀπ' τὴν ἄλλη οἱ 8 σχισμὲς περνοῦσαν μπρὸς ἀπ' τὰ μάτια του καὶ ἀνάμεσα ἀπ' αὐτὲς διέκρινε τὰ 8 σκίτσα.

Ἀργότερα, ὁ Ἀντουὰν Πλατὼ ἐβελτίωσε τὸ «μηχάνημά» του καὶ ἐπραγματοποίησε τὸ «κυλινδρικὸν φενακοσκόπιον». Τὸ τελευταῖο αὐτὸ περιστρεφόταν ἀπὸ ἕνα ὑποστήριγμα. Στὸ ἐπάνω μέρος του ὁ κύλινδρος αὐτὸς ἦταν ἐπίσης χαραγμένος ἀπὸ μιὰ σειρὰ σχισμὲς καὶ στὸ ἐσωτερικό τῆς συσκευῆς αὐτῆς ἦταν τοποθετημένη μιὰ χαρτινη λουρίδα ζωγραφισμένη μὲ κάτι σκίτσα ποὺ παράσταιναν ἕνα παιδὶ ποὺ πηδοῦσε τὸ σχοινί, ἕναν ἄνθρωπο ποὺ ἔτρεχε, ἕνα ἄλογο ποὺ πηδοῦσε ἐμπόδια κτλ.

Κάθε φορὰ ποὺ μιὰ σχισμὴ περνοῦσε μπρὸς ἀπὸ τὸ μάτι τοῦ «θεατοῦ» αὐτὸς διέκρινε τὸ σκίτσο ποὺ ἦταν τοποθετημένο ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς σχισμῆς αὐτῆς. Ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰκόνων ἦταν ἴσος μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν σχισμῶν τὸ ζωγραφισμένο πρόσωπο ἢ πρόσωπα ἐκτελοῦσαν τὶς κινήσεις των ἐπιτοπίως.

Γιά νά μαθαίνετε

Γιατί; ὅλα τά σύννεφα δέν βρίσκονται στό ἴδιο ὕψος;

Διότι: ἄλλα σύννεφα εἶναι πιό πυκνά καί ἄλλα πιό ἀραιά καί ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι πιό πυκνή στά χαμηλά στρώματα καί ἀραιότερη στά ψηλά. Τά σύννεφα, λοιπόν, ὅσο πιό ἀραιότερα εἶναι, τόσο ἀνεβαίνουν, ἕως ὅτου φθάσουν σέ ἰσόπυκνα ἀτμοσφαιρικά στρώματα, ὅπου καί σταματοῦν.

★

Γιατί: ἡ ἐκκλησία τῆς Καπνικαρέας ὀνομάζεται ἔτσι;

Διότι: κάποτε οἱ Τοῦρκοι ἔβαλαν φωτιά γιά νά κάψουν τάς Ἀθήνας, ποῦ εἶχαν ἐγκαταλειφθῆ ἀπό τούς κατοίκους ἀπό τά μέσα Μαρτίου 1688 μέχρι τοῦ 1690. Καί ὅταν οἱ Ἀθηναῖοι ξαναγύρισαν στήν πόλι τους, βρῆκαν, σκαλίζοντας μέσα στήν ἐκκλησία, τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας, μαυρισμένην ἀπό τόν καπνό καί γι' αὐτό τήν ὠνόμασαν Καπνικαρέα.

★

Γιατί: ὠνομάσθησαν Κολοκοτρώνηδες οἱ γνωστοί ἐκεῖνοι σουγιάδες;

Διότι: ὅταν στά 1825, ἡ τότε Ἑλληνική Κυβέρνησις ἐφυλάκισε στήν Ὕδρα (στήν Μονή τοῦ Προφήτου Ἠλία) διαφόρους ὁπλαρχηγούς, καθώς καί τόν γέρο Κολοκοτρώνη, τούς ἔπῆρε καί τά σπαθιά τους καί δ,τι ἄλλο μαγαῖρι εἶχαν ἐπάνω τους, ἀκόμα καί τούς σουγιάδες, αὐτούς ποῦ χρησιμοποιοῦσαν στό τραπέζι τους γιά νά κόβουν τό ψωμί τους. Καθώς, περνοῦσε λοιπόν ὁ Κολοκοτρώνης, ὅταν ἐπρόκειτο νά τόν μετασέρουν στό Ναύπλιον, μπροστά ἀπό ἕνα μικρό παραλιακό κατάστημα, ποῦ εἶχε μέσα σ' ἕνα ξεμπλί διασόρους σουγιάδες μέ ξυλένια λαβή, ἄπλωσε τό γέρι του καί πῆρε ἕναν ἀπ' αὐτούς, παρακαλῶντας συγχρόνως τόν ἔμπορο νά τόν χρεώση γιατί δέν κρατοῦσε πενγάρια ἐπάνω του. Αὐτό τό ἐπεισόδιο διεδόθη ἀμέσως σ' ὅλη τήν πόλι ἀπό τούς ἀνθρώπους ποῦ παρευρέθησαν στήν συγκινητική ἐκείνη σκηνή καί ἀπό τότε τό εἶδος αὐτό τῶν σουγιάδων ἐπῆρε σ' ὅλη τήν Ἑλλάδα τό ἔνδοξο ὄνομα τοῦ μεγάλου Γέροντα.

★

Γιατί: ὁ καπνός τῆς φωτιᾶς ἀνεβαίνει πάντα ψηλά;

Διότι: ὁ ἀτμοσφαιρικός ἀέρας, ποῦ ἐγγίζει τίς φλόγες τῆς φωτιᾶς ζεσταίνεται καί διαστέλλεται κατά τούς φυσικούς νόμους. Γίνεται ἑπομένως ἀραιότερος καί κατά συνέπειαν ἐλαφρότερος ἀπό τόν γύρω ψυχρόν ἀέρα, ποῦ δέν ἔρχεται σ' ἐπαφή μέ τήν φωτιά. Ὡς ἐλαφρότερος λοιπόν ἀνεβαίνει συμπαρασύροντας μαζί του καί τόν καπνό ποῦ κι' αὐτός εἶναι ἐλαφρότερος τοῦ ἀέρος.

Ἀμέσως μετά τίς πρῶτες ἐπιτυχίες τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἀνθρώπου στόν ἀέρα, ἡ σκέψις του στράφηκε στήν ἐπινόησι συσκευῆς, μέ τήν ὁποία θά μποροῦσε νά κατεβῆ σῶος καί ἀβλαβῆς στό ἔδαφος, ἄν τυχόν τό ἀεροπλάνο πάθαινε καμμιά βλάβη ἢ κατεστρέφετο.

Καί σέ πολύ παλαιοτέρα ἐποχή, πολλοί τολμηροί, ἀπό τόν πόθο νά πετάξουν,εἶχαν πετόγει νά ρίπτωνται ἀπό μεγάλο ὕψος, χωρίς νά πάθουν τίποτε, στό ἔδαφος, χρησιμοποιοῦντες μέσα τά ὁποῖα παρουσίαζαν ἀντίστασι στόν ἀέρα καί ἐμπόδιζαν τήν ταχύτητα τῆς πτήσεως. Αὐτό τό μέσον ποῦ χρησιμοποιοῦσαν ὀνομάσθηκε ἀ λ ε ξ ί π τ ω τ ο.

Ὁ Σιμών ντέ-λά-Λωιπέρ (1692-1729) στό ἔργο του: «Ἱστορία τοῦ Σιάμ», γράφει γιά ἕναν τολμηρό ἄνθρωπο ποῦ ἔδενε στό σῶμά του δυό ἀλεξίπτωτα καί διεκόβαζε μέ τό νά πηδᾶη ἀπό μεγάλα ὕψη.

Τό πρῶτο τελειοποιημένο ὁπωσδήποτε ἀλεξίπτωτο, καί σχεδόν ὅμοιο μέ τά σημερινά, ὀφείλεται στόν Σεβαστιανό Λένορμαν, καθηγητή τῶν Φυσικῶν στό βασιλικό κολλέγιο τοῦ Μομπελιέ. Ὁ Λένορμαν στά 1785 ἔκανε τό πρῶτο πείραμά του. Μέσα σ' ἕνα καλάθι ποῦ κρεμόταν ἀπό ἀλεξίπτωτο, ποῦ εἶχε σχῆμα ὁμοπόλλας, τοποθέτησε ἕνα σκυλί ποῦ ἔφθασε σῶο στό ἔδαφος.

Στά 1793 ὁ ἀεροναύτης Μπλανσάρ, ἀπό Παρίσι, ἐπεχείρησε νά κατεβῆ ἀπό μεγάλο ὕψος μέ ἀλεξίπτωτο, μά ἔπεσε στή γῆ καί ἔσπασε τά πόδια του.

Τήν πρώτη ἐπιτυχημένη κάθοδο ἀπό ἀεροστάτου ἔκανε ὁ Ἀντρέας Ἰάκωβος Γκαρνερέν, ὁ ἀδελφός του καί ἡ κόρη του Λίζα, ποῦ κατέβηκαν κατά τό 1802 ἀπό ὕψους 2.500 μέτρων.

Βραδύτερο, στά 1837, ὁ Κόκιγκ ἐπεχείρησε νά κατεβῆ μέ ἀλεξίπτωτο, ἰδικῆς του κατασκευῆς, ἀπό τό μεγάλο ἀεροστατο Νασσώ. Στήν κάθοδό του τό ἀλεξίπτωτόν του ἔπαθε βλάβη καί ξέφυγε τό καλάθι σέ ὕψος 100 περίπου μέτρα ἀπό τῆ γῆ καί ὁ ἀεροπόρος βρῆκε οἰκτρό θανατο.

Σήμερα χρησιμοποιοῦνται διπλᾶ ἀλεξίπτωτα, ἐν εἴδει σακιδίων, ποῦ εἶναι συσκευασμένα σ' ἕνα σάκκο καί τοποθετοῦνται τό ἕνα στή ράχι τοῦ ἀεροναύτη καί τό ἄλλο στό στῆθός του. Ὁ ἀεροναύτης ρίγνεται πρῶτα στό κενόν καί κατόπιν λύνει τό σχοινί ποῦ συγκρατεῖ τό ὀπίσθιο ἀλεξίπτωτο, ποῦ ἀνοίγει καί μετριάζει τήν ὁρμή τῆς πτώσεως. Ἄν τό ὀπίσθιο ἀλεξίπτωτο δέν λειτουργήση κανονικά, ὁ ἀεροναύτης χρησιμοποιεῖ μέ τόν ἴδιο τρόπο τό ἀλεξίπτωτο τοῦ στήθους.

Βέβαια χρειάζεται ὁ ἀεροναύτης νά ἔχη μεγάλη ψυχραιμία γιατί πέφτει ἀπό τά ὕψη στή γῆ μέ ταχύτητα 25 περίπου μέτρων κατά δευτερόλεπτο.

Χάρις στίς τεχνικές τελειοποιήσεις τό ἀλεξίπτωτο ἔγινε τῆς ὁδᾶς τώρα τόν τελευταῖο καιρό σ' ὅλα τά μέρη τοῦ κόσμου, τόσο στήν Εὐρώπη ὅσο καί στήν Ἀμερική.

Στή Γαλλία κατά τήν τελευταία «Ἑορτή τοῦ Ἀέρος» στό Μπουοζέ, οἱ θεαταί ἔμειναν ἔκπληκτοι μέ τά τολμηρά γυμνάσματα τῶν ἀλεξιπτωτιστῶν.

Ὁ Ἀμερικανός Ἔρμπερ Στάρκ κατέρριψε τό ρεκόρ στό ἀεροδρόμιο τοῦ Κόμπτον, κοντά στό Λός Ἄντζελες. Αὐτός κατώρθωσε νά πέση μέ τό ἀλεξίπτωτο ἀπό τό ἀεροπλάνο σέ διάστημα 9 ὡρῶν, 21 φορές καί ἀπό ὕψος 800 μέτρων, ποῦ ἀναλογοῦσε σέ μιά πτῶσι κάθε 26 λεπτά τῆς ὥρας.

Ὁ Στάρκ εἶναι μόνον 29 χρόνων κι' ὡς σήμερα ἔπεσε μέ τό ἀλεξίπτωτο 600 περίπου φορές.

Καί τόν Στάρκ ξεπέρασε ὁ Ρῶσσος πιλότος - ἀκροβάτης Ντζέρκυ, ποῦ ἐνῶ πηδοῦσε ἀπό τό ἀεροπλάνο μπερδεύτηκε τό ἀλεξίπτωτόν του καί ξεσχίστηκε κι' ὁ δυστυχής ἔπεφτε μέ μεγάλη ταχύτητα πρός τό ἔδαφος. Ξαφνικά βλέπει κοντά του ἄλλο συνάδελφό του νά πέφτη μέ τό ἀλεξίπτωτό του. Μέ γρήγορη καί τεχνική κίνησι ὁ πιλότος - ἀκροβάτης πιάνεται ἀπό τό ἀλεξίπτωτο τοῦ συναδέλφου του κι' ἔτσι προσγειώθησαν κι' οἱ δυό σῶοι. Αὐτό εἶναι ἀπό τά σπάνια παραδείγματα.

Πολλοί ἀπό τούς ἀναγνώστας μας θά γνωρίζουν ἢ νομίζουν πώς γνωρίζουν τίς αἰτίες ποῦ προκαλοῦν τήν βροχή ἢ τόν ἄνεμο, τά μυστικά τῆς πάχνης ἢ τῶν διαττόντων ἀστέρων. Ἄν ρωτήσωμε τούς περισσοτέρους νά μᾶς δώσουν κάποια βαθύτερη ἐξήγησι, ἴσως δέν θά μπορέσουν. Γι' αὐτό δέν θᾶταν ἄσκοπο νά μάθετε ὅλοι τίς ἀκριβεῖς αἰτίες ποῦ προκαλοῦν αὐτά τά φαινόμενα.

Ὁ ἄνεμος

Ξαφνικά καί χωρίς νά ὑπάρχη κανένα μυστήριο τό ἐλαφρό ἀεράκι ποῦ μᾶς δροσίζει ἀρχίζει τά καπρίτσια του. Φυσάει λίγο δυνατώτερα, μᾶς ἀναμαλλιάζει, κάνει τή γραβάττα μας νά φτερουγίζη, σηκώνει τά φτερά ἀπ' τίς κότες, τίς χῆνες, τούς γάλλους, ρίχνει κάτω τ' ἀδύνατα κλωσσόπουλο, κυρτώνει τίς κορυφές, λυγίζει τά κλαδιά τῶν δέντρων, σπάζει τά κοτσάνια ἀπ' τά λεπτότερα λουλούδια.

Παρ' ὅλα ταῦτα τίποτε δέν εἶναι ἁπλούστερο ἀπ' τίς κινήσεις αὐτῶν τῶν ἐναερίων ρευμάτων, ποῦ φεύγουν ἀπό ἕνα τόπο ὅπου ὑπάρχει μεγάλη ἀτμοσφαιρική πίεσις γιά νά πάνε σ' ἄλλο τόπο ὅπου ἡ ἀτμοσφαιρική πίεσις εἶναι χαμηλή. Αὐτές οἱ κινήσεις τους εἶναι ὁμοιες μέ τίς κινήσεις τοῦ νεροῦ, ποῦ κατρακυλάει ἀπ' τήν κορυφή κάποιου βουνοῦ στό βάραθρο κάποιας χαράδρας. Μά ἐάν ἕνας τόπος ποῦ ἔχει ἀνάγκη ἀπό βαρομετρική ἰσορροπία προσκαλῆ τόν ἄνεμο στό μέρος του, ἡ περιστροφή τῆς γῆς ἐπεμβαίνει καί περιπλέκει τά πράγματα. Περιστρέφει τόν ἄνεμο πλαγίως τῆς ἐπιφανείας της καί μόνον ὅταν ἡ διαφορά τῶν θερμοκρασιῶν ἐλαττώνεται στό ἐλάχιστο, σέ μερικούς τόπους, οἱ ἄνεμοι ποῦ παρασύρονται ἀθελά τους γίνονται ὁμοιογενεῖς.

Ὁ φωτεινός κύκλος τῆς σελήνης

Πολλές φορές ὅταν φαίνεται πῶς θά βρέξη, βλέπομε τή σελήνη νά περιβάλλεται ἀπό ἕνα κύκλο κοκκινωπό στό κέντρο του καί γαλανόλευκο στήν περιφέρειά του. Στήν πραγματικότητα αὐτός ὁ χαρακτηριστικός κύκλος τῆς σελήνης δέν ἔχει καμμιά σχέσι μέ τήν ἀλλαγή τοῦ καιροῦ. Ἁπλῶς εἶναι ἀποτέλεσμα ὀπτικῆς ἀπάτης, ποῦ προέρχεται ἀπό τήν διάθλασι τῶν φωτεινῶν ἀκτίνων ποῦ περνοῦν διά μέσου τῶν παγωμένων κρυστάλλων, ποῦ αἰωροῦνται ἀνάμεσα ἀπό τά σύννεφα. Ἰό γαλανόλευκο φῶς διαθλᾶται περισσότερο ἀπό τό κόκκινο κι' ἔτσι οἱ ἀκτίνες ἐκτείνονται ἀνόμοιοι ἐντοπίζοντας τό κόκκινο χρῶμα στό κέντρο τοῦ φωτεινοῦ κύκλου.

Οἱ διάττοντες ἀστέρες

Βλέποντας τούς διάττοντας ἀστέρας θά νομίζετε πῶς εἶναι τα συνηθισμένα ἄστρα, ποῦ περιπλανῶνται στόν οὐρανό. Ὄχι, γιατί τά πραγματικά ἄστρα εἶναι, σάν γιά ποῦμε, φυλακισμένα ἀπό τήν ἔλξι, ποῦ δημιουργεῖται πρός τό κέντρο τους καί κινοῦνται σέ τόσο μακρινές ἀποστάσεις, ποῦ τό φῶς καί τῶν πιό κοντεινῶν χρειάζεται τέσσερα χρόνια γιά νά φθάση στή γῆ. Ἔτσι ἐξηγεῖται πῶς τά βλέπομε ἀκίνητα, ἐνῶ τά «ψευταστέρια» ἢ καλύτερα, οἱ «διάττοντες ἀστέρες» εἶναι ἁπλᾶ συντρίμματα τῶν διαφόρων πλανητῶν, ποῦ ζεσταίνονται περνῶντας ἀπό τήν ἀτμόσφαιρά μας καί ζεσταινόμενα λαμποκοποῦν.

Ὁ κεραυνός

Εἴτε φοβᾶσθε, εἴτε δέν φοβᾶσθε τόν κεραυνό πρέπει νά μάθετε ἀπό τί προέρχεται. Λοιπόν, ὅταν βρέχη τά σύννεφα εἶναι γεμάτα μέ θετικό ἠλεκτρισμό. Ὅταν λοιπόν πλησιάσουν τά σύννεφα περισσότερο ἀπ' δ,τι πρέπει στά πυκνά στρώματα τοῦ ἀέρος παράγεται μεταξύ τους ἠλεκτρικός σπινθήρ, ποῦ ἔχει δύναμι ἑνός ἑκατομμυρίου ἵππων. Ὁ κρότος τοῦ κεραυνοῦ καί ἡ λάμψις του γίνονται ταυτόχρονα, μά ἐπειδή τό φῶς τρέχει περισσότερο ἀπό τόν ἦχο, γι' αὐτό βλέπομε πρῶτα τήν λάμψι κι' ὕστερα ἀκοῦμε τόν κρότο.

Ἔχει ὑπολογισθῆ ὅτι κάθε χρόνο πέφτουν στήν γῆ 1.300—2.000 κατακλυσμιαῖες βροχές καί καθ'ὅλο αὐτό τό διάστημα ἑκατό περίπου κεραυνοί κατά δευτερόλεπτο!...

Τό οὐράνιο τόξο

Ἄν νομίζετε πῶς ὅλος ὁ κόσμος βλέπει σάν κι' ἐσᾶς, μέ τόν ἴδιο τρόπο, τό οὐράνιο τόξο, γελιέσθε, γιατί δέν ὑπάρχει πιό λεπτή ὀπτασία ἀπ' αὐτόν τόν πέπλο τῆς Ἴριδος, τόν ἀγγελιαφόρο τῶν θεῶν, καθώς ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας.

Γιά νά δῆ κανείς τό οὐράνιο τόξο, πρέπει νά σταθῆ κατά τέτοιο τρόπο, ὥστε νά ἔχη τόν ἥλιο πίσω του, γιατί τότε οἱ ἀκτῖνες, ποῦ ἀντανακλῶνται μέσα σ' ἕνα σύννεφο, ποῦ διαλύεται σέ βροχή ἀποσυντίθεται καί παράγουν ὅλα τά χρώματα τοῦ φάσματος, δηλαδή, τό ἰῶδες, τό κυανοῦν, τό ἰνδικό (λουλάκι), τό πράσινο, τό κίτρινο, τό πορτοκαλί καί τό κόκκινο.

Ξέρετε ὅτι...

...Πρέπει νά κοιμᾶσθε, κατά μέσον ὅρον, 8 ὧρες τό 24ωρο;

...Τό μικρόβιον τῆς φθίσεως ἀνεκαλύφθη τῷ 1882 ὑπό τοῦ Κώχ;

...Ὑπάρχουν περί τίς 200.000 ἀτμομηχανές σ' ὅλο τόν κόσμο;

...Τό ρεκόρ ὕψους τῶν πιθήκων Γκιμπόνς ἀνέρχεται σέ 10 μέτρα;

...Στούς 30 μῆνες ἔχουμε 20 δόντια «τοῦ γάλακτος» καί στή μέση ἡλικία 32 δόντια;

...Ἡ πρώτη ἑνάεριος φωτογραφία ἐλήφθη στίς 10 Ἰουνίου 1855 ἀπό τό ἀερόστατον «Κομαντάν - Ριβιέρ»;

...Ἡ διάστασις ἑνός ἀνθρωπίνου κυττάρου δέν ξεπερνᾶ τά 200 χιλιοστά ἑνός χιλιοστομέτρου;

...Ἡ μεγαλυτέρα ἐφημερίς τοῦ κόσμου εἶναι 2 μ. 60 ἐπί 1 μ. 83;

...Τό ἔντερον τοῦ ἀνθρώπου εἶναι 10 μέτρων μήκους;

...Τό ἐμβόλιον τῆς λύσσης ἀνεκαλύφθη τῷ 1886 ὑπό τοῦ Παστέρ;

...Ἕνας μέσης ἡλικίας ἄνθρωπος καταναλίσκει 18.864 λίτρες ἀέρος σέ 24 ὧρες;

...Ὑπάρχουν 4.500 εἴδη μελισσῶν;

...Ἔχομε 24 ζεύγη σπονδυλικῶν νεύρων;

...Κατ' ἔτος καταναλίσκονται 160.000 τόννοι μπανάνες;

...Ἕνα ἠλεκτρον τοῦ ραδίου τρέχει 200 ἕως 300.000 χιλιόμετρα τό δευτερόλεπτον;

...Ἡ παγωμένη ἐπιφάνεια τῆς Γροιλανδίας εἶναι 2 ἑκατομμύρια τετραγωνικά μέτρα περίπου.

...Τό ἔντερον τῶν βοοειδῶν εἶναι μήκους 50 μέτρων;

...Ὁ θαλασσινός ἀέρας περιέχει 0.259 τοῦ γραμμαρίου ὀξυγόνον κατά λίτραν;

...Κάθε παλμός τῆς καρδίας κάμνει νά τρέχουν 180 γραμμάρια αἵματος μέσα σε σῶμα 80 κιλῶν;

...Τό ἠλεκτρικόν ρεῦμα μεταφέρει τούς ἤχους μέ 300.000 χιλιόμετρα τό δευτερόλεπτον;

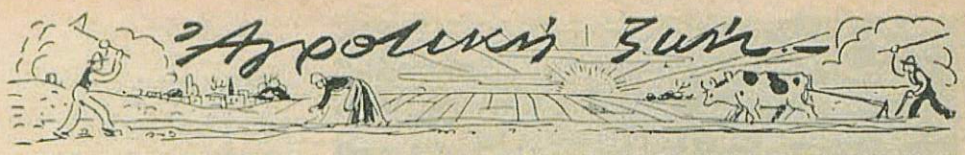

Κρότων (ρετσινολαδιά)

Ο κρότων (ρετσινολαδιά) είναι δεντρουλάκι που φτάνει ίσαμε δύο έως τέσσαρα μέτρα στό ύψος καὶ καλλιεργεῖται στις Ἰνδίες, στὴ Βόρειο Ἀμερική, ἂν καὶ ἡ καταγωγή του εἶναι ἀπό τὴν Ἀσία καὶ τὴν Ἀφρική. Σήμερα καλλιεργεῖται ἐντατικὰ καὶ στὴν Εὐρώπη λόγῳ ποὺ ἡ φαρμακευτική τὸ χρησιμοποιεῖ σὲ μεγάλη μοίρα γιὰ καθάρσιο. Τὸ φυτὸ αὐτό, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ θαυματουργό του ἐνέργεια ὡς καθάρσιο, χρησιμοποιεῖται σὲ πολλὲς βιομηχανικὲς ἐργασίες, λόγου χάριν στὴ σαπωνοποιΐα κλπ., καὶ τὸ μεταχειρίζονται σὲ πολλὰ μέρη καὶ ὡς φωτιστικό. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ψιλὸ λάδι καὶ ἀκριβῶς μὲ ψιλὰ λάδια λαδώνονται πολλὲς λεπτὲς μηχανές, χρησιμεύει γιὰ λίπαντικὸ στὶς διάφορες μηχανές. Ἰδίως τῶν ἀεροπλάνων.

Ὁ κρότων (ρετσινολαδιὰ) εὐδοκιμεῖ σὲ ἀμμώδη καὶ ὑγρὰ μέρη. Πρὶν νὰ σπαρθῆ, κάνομε τρία ὀργώματα στὴ γῆ, τὰ δυὸ μὲ ἀλέτρι, τὴν ἀνοιξὶ τὸ ἕνα καὶ τὸ φθινόπωρο τὸ ἄλλο, καὶ ἕνα μὲ βωλοκόπο ὕστερα ἀπὸ λίγο καιρὸν ἀπὸ τὸ δεύτερο ὄργωμα.

Τὰ φυτὰ τῆς ρετσινολαδιᾶς, ποὺ ἐπιτυχαίνομε στὶς πρασιὲς πιὸ μπροστὰ μὲ σπορά, φυτεύονται στὸ τέλος τοῦ χειμῶνος σὲ σειρὲς ποὺ ἀπέχουν ἡ μία ἀπὸ τὴν ἄλλη 75—80 πόντους, τὰ δὲ φυτὰ πάλι πρέπει ν' ἀπέχουν τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο 80 - 90 πόντους. Γιὰ ν' ἀποφύγομε τὸ σάπισμα δὲν πρέπει ποτὲ τὸ βάθος τοῦ φυτεύματος νὰ εἶναι πιὸ πολὺ ἀπὸ 6 - 8 πόντους.

Στὰ τέλη τοῦ Ἀπρίλη γίνεται τὸ σκάλισμα γιὰ νὰ καταστραφοῦν τὰ ξένα χόρτα καθὼς καὶ ἕνα ἄλλο ἀκόμη στὰ τέλη τοῦ Μάη.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ ὡρίμασμα τῶν καρπῶν τῆς ρετσινολαδιᾶς δὲ γίνεται ὅλο μαζί, τὸ μάζευμά του βαστᾶ ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Σεπτέμβρη ὡς τὰ μέσα τοῦ Ὀκτώβρη καὶ γίνεται τρεῖς φορές.

Σὰν εἶναι πιὰ οἱ καρποὶ ἀρκετὰ ξεροί, τοὺς βάζουν σὲ σακκιὰ καὶ τοὺς προαστρίβουν μὲ τὰ πόδια ἢ τοὺς χτυπᾶνε μ' ἕνα ξύλο. Ὕστερα, γιὰ νὰ χωρίσουν τὰ σπειριὰ ἀπὸ τὶς φλοῖδες τους, τοὺς βάζουν σὲ κόσκινο καὶ τοὺς κοσκινίζουν. Ἔτσι δὲ πιά, σὰ χωριστοῦνε, μαζεύονται εὔκολα. Τὰ ἐργοστάσια τῆς Ἐλευσῖνος καὶ τοῦ Πειραιῶς ἀγοράζουν εἰς καλὰς τιμὰς καὶ τοὺς σπόρους τοῦτους.

Ἀνάλογα δὲ μὲ τὴ χρονιὰ καὶ μὲ τὴν εὐφορία τῆς γῆς ἡ ἀπόδοσί του στὸ κάθε στρέμμα κυμαίνεται ἀπὸ 150 — 200 δράδες καρπούς, ποὺ δίνουν 30 - 60% λάδι, τὸ ὁποῖον πωλεῖται εἰς μεγάλας τιμάς. Μετὰ τὸ μάζευμα, τὰ στελέχη τοῦ φυτοῦ κόβονται πιὸ πάνω λίγο ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους καὶ χρησιμεύουν γιὰ καύσιμη ὕλη.

ΚΛΩΣΤΙΚΑ ΦΥΤΑ

Λινάρι

Τὸ λινάρι εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ χρήσιμα καὶ πλουτοφόρα φυτά. Μπορεῖ κανεὶς νὰ πῆ ἐλεύθερα πὼς εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ πολύτιμα, καὶ στὸ μέρος ποὺ καλλιεργεῖται κάνει τοὺς καλλιεργητάς του εὐτυχισμένους. Ἀπὸ τὶς κλωστὲς τοῦ στελέχους του ἡ βιομηχανία παράγει πολλῶν εἰδῶν ὑφάσματα. Ἐκεῖνο δὲ ποὺ χρησιμοποιεῖται ἰδιαίτερα, εἶναι ἡ φλοῦδα τοῦ στελέχους του. Ἀλλὰ καὶ ὁ σπόρος του δὲν μᾶς εἶναι ὀλιγώτερο χρήσιμος. Ἐκτὸς ποὺ καὶ ἀκατέργαστος χρησιμοποιεῖται, παράγεται ἀπὸ αὐτὸν ἕνα λάδι ποὺ εἶναι χρήσιμο σὲ πολλὲς βιομηχανικὲς ἐργασίες καὶ ἰδιαίτερα στὴ σαπωνοποιΐα, χρωματοποιΐα, φαρμακοποιΐα, φωτισμὸ κλπ., περιέχει δὲ 30 - 40 % λάδι.

Ἀπὸ τὶς ἶνες τοῦ στελέχους του κατασκευάζονται ὡραιότατες δαντέλλες, βατίστες, καθὼς καὶ πολλὰ ἄλλα λεπτότατα ὑφάσματα.

Ἀπὸ αὐτὸ μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐννοήση εὔκολα πόσο ὠφέλιμη εἶναι ἡ καλλιέργειά του καὶ πόσο ἐπικερδής. Σήμερα δὲ μὲ τὴν ὁπωσδήποτε ἀνάπτυξη τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας μας, ἂν ἐπεκταθῆ ἡ καλλιέργεια τοῦ λιναριοῦ, πολὺ γρήγορα θὰ γίνῃ μία ἀπὸ τὶς πρῶτες πλουτοφόρες καὶ πλουτοπαραγωγικὲς δυνάμεις τοῦ τόπου μας.

Καλλιέργεια. Αἱ γαῖαι ποὺ προκόβει πρέπει νὰ εἶναι ἀργυλοαμμώδεις καὶ ἀρκετὰ γόνιμοι. Ἐὰν δὲν εἶναι τὸ χωράφι γόνιμο, τὸ κοπρίζομε μὲ κοπριὰ ἢ μὲ χημικὸ λίπασμα 6-8-8 (40 ὀκ. τὸ στρέμμα), τὸ ὁποῖον σκορπίζομε στὸ χωράφι στὸ τελευταῖο ὄργωμα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ὀργώματα ποὺ τοῦ εἶναι ἀπαραίτητα, ὁ ἀγρὸς πρέπει νὰ ὀργωθῆ δύο τρεῖς φορὲς καὶ νὰ βολοκοπηθῆ γιὰ νὰ γίνῃ ἡ γῆ λεπτή. Ὁ σπόρος, σὰ σπέρνεται, ρίχνεται σκορπιστὰ καὶ ἔπειτα σκεπάζεται μὲ τὴ σβάρνα. Γιὰ τὴ σπορὰ στὸ κάθε στρέμμα χρειάζονται 8—10 ὀκάδες σπόρος, ὅταν τὸ καλλιεργοῦμε πρὸ πάντων διὰ τὸν λιναρόσπορον. Ὅταν τὸ καλλιεργοῦμε γιὰ κλωστή, θέλομε 15—18 ὀκάδες σπόρον.

* ΤΟ ΨΑΡΕΜΑ *

Τὰ διάφορα δολώματα.

Ὅπως κάθε ἄνθρωπος ἔχει ἰδιαίτερα προτιμήσει γιὰ ὡρισμένα εἴδη τροφῆς, τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὰ ψάρια. Ἀμέσως παρακάτω ἀναφέρω τὰ καριοτέρα δολώματα εἰς τὰ ὁποῖα ἔχει ἰδιαιτέραν προτίμησιν κάθε ψάρι.

Μὲ κάμπιες διαφόρων ἐντόμων πιάνονται ὅλα σχεδὸν τὰ ψάρια, ἀναλόγως τῶν ἐποχῶν τοῦ ἔτους.

Μὲ σταρὶ πιάνονται οἱ τσιπούρες, οἱ κάρπες καὶ οἱ λέτσοι.

Μὲ χρυσαλλίδες πιάνονται οἱ κέφαλοι καὶ οἱ πέστροφες.

Μὲ τυρὶ πιάνονται τὰ μπαρμπούνια.

Μὲ μύγα κοινὴ πιάνονται οἱ κέφαλοι, οἱ λέτσοι καὶ τὰ ἀσπρόψαρα.

Μὲ μύγα τοῦ κρέατος πιάνονται οἱ πέστροφες.

Μὲ γεροσκούληκα πιάνονται ὅλα τὰ ψάρια καὶ καθ' ὅλες τὶς ἐποχές τοῦ ἔτους.

Μὲ σηκότι πιάνονται οἱ τούρνες καὶ ὅλα τὰ ψάρια τοῦ βυθοῦ (κατὰ τὸν χειμῶνα).

Μὲ πηγμένο αἷμα πιάνονται οἱ κέφαλοι καὶ τὰ ἀσπρόψαρα.

Μὲ ἀκρίδες πιάνονται οἱ κέφαλοι καὶ οἱ πέστροφες.

Μὲ σκουλήκια τῆς γῆς πιάνονται ὅλα τὰ ψάρια, σαρκοφάγα καὶ μὴ σαρκοφάγα.

Μὲ ἐντόσθια παυλερικῶν πιάνονται οἱ τούρνες.

Μὲ κρέας ψιὸ ἢ βρασμένο πιάνονται τὰ μπαρμπούνια, οἱ πέρκες καὶ οἱ πέστροφες (τὸν χειμῶνα).

Ἀφοῦ εἴδαμε τὰ κυριώτερα δολώματα καὶ τὰ κυριώτερα εἴδη ψαριῶν ποὺ πιάνονται μὲ αὐτά, τώρα πρέπει νὰ μάθωμε καὶ μὲ τί τρόπο τσιμπᾶει τὸ δόλωμα κάθε ψάρι καὶ πότε πρέπει νὰ σηκώνωμε τὸ καλάμι.

Τὸ γέλι στὴν ἀρχὴ φοβᾶται ἀμὲ ἴδῃ τὸ δόλωμα, τέλος τὸ κατπίνει καὶ ἀέλεως προσπαθεῖ νὰ κρυφτῆ στὸ βάθος. Γ' ἀγκίστρι σηκώνεται τὴ στιγμὴ ποὺ δὲν βλέπομε τὸν ἀρρὸ ποὺ γίνεται ἀμὲ φανερωθῆ τὸ ψάρι.

Τὸ μπαρμπούνι κτυπᾶ στὴν ἀρχὴ τὸ δόλωμα μὲ τὸ ρύγχος του, κι' ὅταν τὸ καταπιῆ τινάζει τὸ σῶμα του δεξιὰ κι' ἀριστερά. Γ' ἀγκίστρι σηκώνεται μὲ τὰ πρῶτα τιναγματα ποὺ κάνει.

Ἡ τσιπούρα ἀγγίζει ἐλαφρὰ τὸ δόλωμα κι' ἀφοῦ τὸ περιεργασθῆ γιὰ κάμποσο, μὰ σπανίως τὸ κατπίνει. Γ' ἀγκίστρι τὸ σηκώνομε στὸ πρῶτο ἐλαφρὸ τίναγμα ποὺ αἰσθάνεται τὸ χέρι μας.

Τὶ ταῦργα κτυπᾶει ἀμέσως μὲ δύναμι τὸ δόλωμα κι' ἀμέσως τὸ κατπίνει. Γ' ἀγκίστρι τὸ σηκώνομε ὕστερα ἀπὸ τὸ πρῶτο τίναγμα, ἀλλὰ ὄχι ἀπότομα.

Ἡ κάρπα πλησιάζει μὲ προφυλάξεις τὸ δόλωμα κι' ἀφοῦ γιὰ κάμποσο τὸ περιεργασθῆ, ὕστερα τὸ κατπίνει. Γ' ἀγκίστρι σηκώνεται ἀπότομα ἀπὸ τὸ πρῶτο τίναγμα.

Ὁ ωδὸς ἁρπάζει διὰ μιᾶς τὸ δόλωμα καὶ τὸ σύρει πρὸς τὸ μέρος του. Γ' ἀγκίστρι σηκώνεται ἀμὲ περίστη ὁ ἐλαφρὸς κυματισμὸς ποὺ γίνεται τὴ στιγμὴ ποὺ σύρει τὸ δόλωμα.

Ὁ κέφαλος ἀγγίζει μὲ φόβο τὸ δόλωμα. Γ' ἀγκίστρι σηκώνεται ἀπότομα.

Ἡ λέτσα πλησιάζει μὲ φόβο τὸ δόλωμα κι' ὕστερα τὸ κατπίνει ἀπότομα. Γ' ἀγκίστρι σηκώνεται ἀμέσως μετὰ τὸ πρῶτο τίναγμα.

Τὸ γοφάρι καταβροχθίζει ἀμέσως τὸ δόλωμα καὶ προσπαθεῖ νὰ τὸ παρκοῦρη στὸ βάθος. Γ' ἀγκίστρι σηκώνεται μὲ τὸ πρῶτο τίναγμα τοῦ καλαμιοῦ.

Ἡ πέρκα ἡ κοινὴ κτυπᾶ διυνατὰ τὸ δόλωμα κι' ἀμέσως τὸ κατπίνει. Γ' ἀγκίστρι σηκώνεται ἀπότομα.

Τὸ πετρόχανο κατπίνει ἀμέσως τὸ δόλωμα. Γ' ἀγκίστρι σηκώνεται μετὰ τὸ πρῶτο τίναγμα τοῦ καλαμιοῦ.

Ὁ σολωμὸς ἁρπάζει ἀπότομα τὸ δόλωμα. Γ' ἀγκίστρι σηκώνεται ἀπότομα.

Ἡ πέστροφα, ἡ μικρὴ πέστροφα, κατπίνει ἀπότομα τὸ δόλωμα καὶ τ' ἀγκίστρι σηκώνεται ἀπότομα. Ἡ μεγάλη πέστροφα πρῶτα ἀγγίζει τὸ δόλωμα κι' ὕστερα τὸ κατπίνει μὲ τὴν ἡσυχία της. Γ' ἀγκίστρι σηκώνεται μετὰ τὸν τρίτο τιναγμὸ ποὺ αἰσθάνεται τὸ χέρι μας.

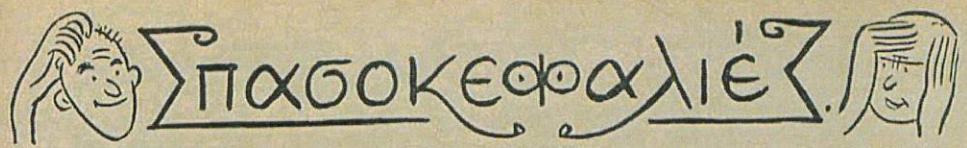

ΝΑΙ "Η ΟΧΙ;

Ἀπαντῆστε γρήγορα!

1. Ὁ κόνδωρ εἶναι ζῷον τετράποδον. Ναὶ ἢ ὄχι;

2. Ἡ Θεσσαλία προσηρτήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα τῷ 1864. Ναὶ ἢ ὄχι;

3. Τὸ Ἰρὰν εἶναι ἡ παλαιὰ Περσία. Ναὶ ἢ ὄχι;

4. Ἡ Κασπία συγκοινωνεῖ μετὰ τῆς Μαύρης Θαλάσσης διὰ τοῦ ποταμοῦ Βιστούλα. Ναὶ ἢ ὄχι;

5. Τὸ πανελλήνιον ρεκὸρ εἰς τὸν δρόμον τῶν 200 μ. εἶναι 21'' 6/10. Ναὶ ἢ ὄχι;

6. Ὁ Ρῆνος δὲν διέρχεται διὰ τῆς Γαλλίας. Ναὶ ἢ ὄχι;

7. Ὁ Μέγας Ναπολέων ἦτο ἰταλικῆς καταγωγῆς. Ναὶ ἢ ὄχι;

8. Ἡ πρωτεύουσα τῆς Ρουμανίας Βουκουρέστιον εἶναι κτισμένη εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Δουνάβεως. Ναὶ ἢ ὄχι;

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

"Ενα τετραόροφο μέγαρο ἔχει μιὰ κλίμακα, τῆς ὁποίας, ἐὰν ἀνεβοῦμε τὶς βαθμίδες ἀνὰ δύο, θὰ μείνῃ στὸ τέλος μιά. "Αν τὶς ἀνεβοῦμε ἀνὰ τρεῖς, θὰ μείνουν στὸ τέλος δύο. "Αν τὶς ἀνεβοῦμε ἀνὰ τέσσερις, θὰ μείνουν τρεῖς. "Αν ἀνὰ πέντε, θὰ μείνουν τέσσερις. "Αν ἀνὰ ἕξη, θὰ μείνουν πέντε καὶ ἂν ἀνὰ ἑπτά, δὲν θὰ μείνῃ καμμία.

Πιθανὸν πολλοὶ νὰ νομίσουν ὅτι δὲν πρέπει νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνεβοῦμε τὶς βαθμίδες ἀνὰ 5, 6 καὶ 7. Ἐν τούτοις, τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει σημασίαν, ἀφοῦ πρόκειται περὶ προβλήματος εἰς τὸ ὁποῖον τὰ διδόμενα στοιχεῖα ἔχουν θεωρητικὸν χαρακτῆρα.

Ἐρωτᾶται λοιπόν;

Ἀπὸ πόσες βαθμίδες ἀποτελεῖται ἡ κλίμαξ;

ΠΟΣΟΙ ΗΣΑΝ;

Στὴ χορευτικὴ ἑσπερίδα τοῦ κ. Χ. ἦσαν τριπλάσιοι κύριοι ἀπὸ κυρίες. "Οταν ὅμως ἔφυγαν ὀκτὼ ζεύγη, ἔμειναν πενταπλάσιοι κύριοι ἀπὸ κυρίες.

Πόσοι κύριοι καὶ πόσες κυρίες ἦσαν στὴν ἀρχή;

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΕΝΑΣ ΠΟΤΑΜΟΣ

* * * * * * * * *

τ σ ρ σ δ μ ε τ κ

ι α ι τ α ω ι ε ο

χ ι τ ο ρ μ λ ν π

ο α ω υ η ο ο ω ι

ς ς ν ν ς ς ς ς α

Τοποθετήσατε εἰς τὰς θέσεις τῶν ἀστερίσκων τὰ κατάλληλα γράμματα, ὥστε νὰ διαβάζετε καθέτως γνωστὰς λέξεις ἢ ὀνόματα καὶ ἄνω ὁριζοντίως τὴν ὀνομασίαν ποταμοῦ τῆς Εὐρώπης.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΝ

Μεταξὺ τῶν κάτωθι ἀριθμῶν, τῶν ὁποίων ἡ θέσις δὲν θ' ἀλλαχθῆ, νὰ παρεντεθοῦν τὰ ἀριθμητικὰ σημεῖα, οὕτως ὥστε τὸ ἐξαγόμενον τῶν σημειωθησομένων πράξεων νὰ εἶναι 0.

5 2 10 4 5 + − × ; = 0

ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ

Τὰ παιδάκια τῆς εἰκόνος, ποὺ περίμενν ἀπ' τὸν Ἀηδασίλη τὰ δῶρα τῆς πρωτοχρονιᾶς, ἔτριξαν κι' τὸν συναντήσουν μόλις ἔμπαν στὴν ἀφεξί τοῦ. Ὁ καλὸς ἅγιος ἐρώτησε τὰ παιδιὰ γιὰ τὰ ὀνόματά τους καὶ κόψτε τὸν κατάλογο νὰ δῆ ἂν περιλαμβάνωνται ὅλα στὴ διανομὴ τῶν δώρων. Εὑρέθη ὅμως εἰς δύσκολον θέσιν, γιατὶ τὰ γράμματα τῶν ὀνομάτων ἦσαν μπερδεμένα καὶ δὲν μποροῦσε νὰ βρῆ οὔτε ἀρχὴ οὔτε τέλος.

Μπορεῖτε νὰ τὸν βοηθήσετε νὰ διαβάσῃ τὰ ὀνόματα τῶν 4 ἀγοριῶν καὶ τῶν 2 κοριτσιῶν τῆς εἰκόνος; Σᾶς πληροφορεῖτε, πάντως, ὅτι ὁ κατάλογος περιλαμβάνει καὶ τὰ ἴδ. ὀνόματα.

Ποιὰ εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν παιδιῶν;

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ

Τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, ἀποτελοῦν πόλιν ἐξαιρετικὰ ἐπίκαιρον...

1) Τὰ κάλλαντα ἰσχυρίζονται ὅτι, μεταξὺ ἄλλων, κρατᾶ καὶ αὐτό, 2) Ἡ πρώτη λέξις... ἀσματος ἐπικαίρου. 3) Μήν, τὸν ὁποῖον ἑτοιμαζόμεθα νὰ ὑποδεχθῶμεν αὔριον, 4) Ἀρχαῖος νομοθέτης, 5) Ποταμὸς τῆς Ἑλλάδος, 6) Πρωτεύουσα Εὐρωπαϊκοῦ Κράτους, 7) Κατὰ τὰ κάλλαντα κρατᾶ καὶ αὐτό, 8) Ἀπ' αὐτὸν ἀρχίζει τὸ δεύτερον ἡμισυ τοῦ ἔτους, 9) Λέγεται καὶ ἔτσι ἡ αὐριανὴ ἑορτή.

ΑΙΝΙΓΜΑ

— Κι' ἐσὺ ποιός εἶσαι;
— Κι' ἐγὼ ἕνας ἀπ' τοὺς φίλους σου.
— Εἶσαι λοιπὸν ἄνθρωπος.
— Εἶμαι ὄν ἄψυχον, ἀλλὰ ὅταν θελήσῃς παριστάνω καὶ ζῷον καὶ πτηνὸν καὶ ὁ,τιδήποτε ἄλλο ὑπάρχει στὸν κόσμο.
— Ἀφοῦ εἶσαι λοιπὸν κάτι τέτοιο, δὲν μπορεῖ νὰ εἶσαι φίλος μου. Εἶσαι τέρας!
— Ἐγώ; Γιὰ κύτταξε τὸν ἑαυτό σου καὶ θὰ μὲ βρῆς!
— Τί ἐννοεῖς; Εἶσαι λοιπὸν ἐπάνω μου, στὴν καρδιά μου, στὰ χέρια μου;
— Τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτά. Ὡστόσο μπορῶ νὰ σὲ περιλάβω ὁλόκληρον μέσα μου.

* * *

Μπορεῖτε νὰ βρῆτε τί εἶναι δὐτὸ ποὺ ἔχει τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα;

++++++++++++++++++

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 11ου ΦΥΛΛΟΥ

Ναὶ ἢ ὄχι: 1, 3, 5, 6, "Οχι 2, 4 Ναί.

Μαγικὴ εἰκών: Ὁ ἀτρομπόρος διακρίνεται εἰς τοὺς βράχους, ἐὰν κυττάξετε τὴν εἰκόνα μὲ βάσιν τὴν δεξιὰν πλευράν.

Τὰ πορτοκάλια: "Εκοψε 15. "Εδωσε 8 στὸν 3ο καὶ τοῦ ἔμειναν 7. Τέσσερα στὸν 2ο καὶ τοῦ ἔμειναν 3. Δύο στὸν πρῶτο καὶ τοῦ ἔμεινε ἕνα.

Λίγη εὐθυμία

Ο ΕΞΥΠΝΟΣ...

Ἕνας νεαρὸς φοιτητὴς ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα στὴν πατρίδα του, ὕστερα ἀπὸ ἀπουσία δύο χρονῶν.

Οἱ γονεῖς του τὸν καμάρωναν καὶ ὁ φοιτητής, θέλοντας νὰ δείξῃ στὸν πατέρα του τὴ σοφία του, τοῦ εἶπε τὴν ὥρα ποὺ ἐκάθησαν στὸ τραπέζι γιὰ φαγητό.

— Βλέπω πατέρα ὅτι εἴμαστε τρεῖς καὶ ὅτι ἔχουμε νὰ φάμε δυὸ περιστεράκια.

— Σωστὰ βλέπεις, τοῦ εἶπε ὁ πατέρας του, μὴ ξέροντας ποῦ ἐπρόκειτο νὰ καταλήξῃ ὁ γυιόκας του.

— Ναί, ἀλλὰ ἐγὼ μπορῶ νὰ σᾶς ἀποδείξω πῶς θὰ φάμε τρία!

Ὁ πατέρας ἐξεπλάγη καὶ ἐθαύμασεν...

— Μπᾶ; Πῶς, βρὲ παιδί μου;

— Νά, αὐτὸ εἶναι τὸ ἕνα. Καὶ τὰ δύο μαζὶ εἶναι δύο. Τὸ ἕνα ὅμως καὶ τὰ δύο γίνονται ἐν ὅλῳ τρία!

Ἀπογοήτευσις εἰς τὸν γέροντα πατέρα, ὁ ὁποῖος ὅμως ἔκρινε καλὸν νὰ μὴ θεωρήσῃ τὸ ζήτημα λῆξαν...

— Εἶσαι βέβαιος;

— Βεβαιότατος, ἀπήντησε μὲ ὕφος θριαμβευτικὸν ὁ υἱός.

— Λαμπρά, κατέληξεν ὁ πατέρας. Ἐγὼ θὰ φάω τὸ ἕνα, ἡ μητέρα σου τὸ ἄλλο καὶ σὺ τὸ τρίτο!...

ΛΟΓΙΚΟΝ...

Ἐρωτοῦν ἕνα σεβάσμιον κύριον:

— Γιατὶ τὰ μαλλιά σας εἶναι ἄσπρα καὶ τὰ μουστάκια σας μαῦρα; Μήπως τὰ βάφετε;

— Ὄχι, ἀπαντᾷ, ἡ διαφορὰ ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ μαλλιά μου εἶναι εἴκοσι χρόνια μεγαλύτερα ἀπ' τὰ μουστάκια μου!

ΜΕ ΤΟ ΙΔΙΟΝ ΝΟΜΙΣΜΑ...

Ὁ δικαστής: Ἀπεδείχθη ὅτι μὲ πλαστὰ τσέκ κορόϊδευες τὸν κόσμο, χωρὶς νὰ ἔχῃς καταθέσεις. Χίλιες δραχμὲς πρόστιμο.

Ὁ ἀπατεών: Καλά... Θὰ τὰς πληρώσω ἀμέσως. Ἰδοὺ ἕνα τσέκ χιλίων δραχμῶν!

ΑΛΛΟΥΣ ΕΣΩΣΕ...

— Εἶναι ἕξη μῆνες τώρα ποὺ βρίσκομαι χωρὶς θέσι. Ζητῶ ἐργασία.

— Καὶ τί ἔκανες πρίν;

— Μά... διηύθυνα ἕνα γραφεῖο ἐξευρέσεως ἐργασίας.

ΠΟΛΥ ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ...

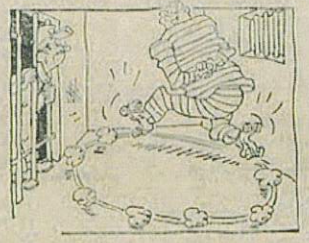

Ὁ φυλακισμένος:

— Θαυμάζεις τὰ πατίνια μου; Εἶναι τὸ πρωτοχρονιάτικο δῶρον τῆς θείας μου...

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ κ. ΤΥΧΕΡΟΥ

Ὁ κ. Τυχερὸς εἶχε πολυμελῆ οἰκογένειαν, καρδίαν ἀγαθὴν καὶ πλοῦτον σημαντικόν. Τρία δεδομένα δηλαδή, τὰ ὁποῖα τοῦ δημιουργοῦσαν χίλιες δυὸ ἔγνοιες τὰς παραμονὰς τοῦ Νέου Ἔτους.

Διότι ἡ πολυμελὴς οἰκογένεια ἤθελε δῶρα. Ἡ ἀγάθη του καρδία τοῦ ὑπηγόρευε νὰ προσφέρῃ δῶρα ἀξίας καὶ ἡ σημαντικὴ του περιουσία του ἐπέτρεπε νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν καλὴν του αὐτὴν ἐπιθυμίαν.

Ἀλλὰ τί θὰ προσέφερε;

Ἐσκέφθη ἐπὶ ἡμέρας πολλάς. Ἐβασανίσθη ἐπὶ νύκτας ὁλοκλήρους. Ἔστυψε τὸν ἐγκέφαλόν του. Ἔλαβεν ἀποφάσεις καὶ τὰς ἀνήρεσε. Καὶ ἔλαβεν ἄλλας καὶ ἐκ νέου τὰς ἀνήρεσεν. Ἐρρίθη εἰς ἀδιέξοδον καὶ ἠρώτησε τὴν σύζυγόν του:

— Τί θέλεις νὰ σοῦ προσφέρω, ἀγαπητή μου, διὰ τὸ γέον ἔτος;

Δὲν διεφωτίσθη ὅμως.

— Τὸ δῶρον εἶναι μία ἔκπληξις, ἀπεφάνθη ἡ σύζυγος. Δὲν εἶναι σωστὸ νὰ ἐρωτᾷς τὶ δῶρο θέλω.

Ἀπηυθύνθη εἰς τὸ ἀγοράκι του:

— Τί δῶρο θέλεις, Κωστάκη;

Ὁ υἱὸς ὅμως ἦτο κλαυσιαβρεμμένος:

— Ὅ,τι θέλετε, πατέρα.

Τὸ ἐρώτημα ὑπέλληθη εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας. Καὶ ὅλα ἀπήντησαν κατὰ τὸν ἴδιον περίπου τρόπον.

Ὁ κ. Τυχερὸς περιέπεσεν εἰς ἀπόγνωσιν. Δῶρα ἔπρεπε νὰ κάνῃ. Ἀλλὰ τί δῶρα; Ἔπρεπε, βεβαίως, νὰ εἶναι εὐχάριστα, ἀλλὰ καὶ χρήσιμα. Καὶ πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ γνωρίζῃ τὶ προσδοῦσε ἡ καρδιὰ τοῦ καθενός; Ἤτο προφανὲς ὅτι ἔπρεπε νὰ ὁρίσουν οἱ ἴδιοι τὸ ἀντικείμενον τῶν πόθων των.

Τοὺς ἠρώτησε λοιπὸν ἐκ νέου. Ἀλλὰ ἡ ἀπάντησις ἦτο καὶ πάλιν ἀπελπιστική:

— Ὅ,τι νομίζεις καλύτερον.

Ὁ κ. Τυχερὸς ἦτο καλὸς καὶ ἀγαθός, ἀλλὰ εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς του ἔκρυπτεν ἕνα μικρὸν ἀπόθεμα κακεντρεχείας καὶ κατακχωνιότητος. Δι' ὀ ἐσκέφθη:

— Πρέπει νὰ ἐκδικηθῶ!

★

Τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς ἐφθασαν στὸ σπίτι τοῦ κ. Τυχεροῦ, μὲ ἕνα αὐτοκίνητον, τὰ δῶρα. Πακέττα, κουτιά, κουτάκια καὶ ὅλα τὰ παρεπόμενα. Ἡ οἰκογένεια συνεκινήθη. Συνεκεντρώθη πέριξ τῶν δωρων. Καὶ ὁ καθεὶς ἔλαβε τὸ ἀντικείμενον ποὺ προωρίζετο δι' αὐτόν, συμφώνως πρὸς τὰς ἐπιγραφὰς ποὺ ὑπῆρχαν ἐπάνω εἰς τὰ πακέττα.

Μέτα τὴν διανομὴν ἐξηκριβώθη ἀπὸ τοὺς ἐκπλήκτους συγγενεῖς ὅτι ἐδόθησαν τὰ ἑξῆς δῶρα, ἀπὸ τὸν κ. Τυχερόν:

— Στὴ μητέρα του: Μιὰ ρεπούμπλικα.
— Στὸν πατέρα του: Ἕνα αὐτοκινητάκι.
— Στὴν κόρη του: Μία πίπα.
— Στὴ γιαγιά του: Ἕνα πατίνι.
— Στὸν παππού του: Μιὰ κούκλα.

ΔΙΦΟΡΟΥΜΕΝΟΝ...

Κάποιος διηγεῖται ἐντρομος ὅτι εἶδε τὴ νύχτα, ἐπιστρέφοντας στὸ σπίτι του, ἕνα φάντασμα.

— Πότε τὸ εἶδες τὸ φάντασμα; τὸν ἐρωτᾷ ἕνας φίλος του.

— Χθὲς τὴ νύχτα, μόλις μπῆκα στὸ σπίτι μου, ἐπάνω στὸν τοῖχο τῆς αὐλῆς.

— Καὶ τί εἶδους φάντασμα ἦτανε;

— Σὰν ἕνας μεγάλος γάϊδαρος.

— Καυμένε, θὰ ἦτανε ἡ σκιά σου!...

ΕΥΤΥΧΩΣ...

Ἡ ὑπηρέτρια:

— Κύριε, κάποιος ἔκλεψε τὸ αὐτοκινητό σας. Δὲν κατώρθωσα νὰ δῶ τὰ χαρακτηριστικά του, ἀλλὰ πρόφθασα νὰ πάρω τὸν ἀριθμὸ τοῦ αὐτοκινήτου!

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Κάθησε φρόνιμα Κώστα! Μὴ μ' ἀναγκάσῃς νὰ σὲ δείρω. Μόνο τοὺς γαϊδάρους δέρνουν!

— Τί λὲς καλὲ μητέρα! Ἐγὼ εἶδα προχθὲς ἕνα ἀμαξᾶ ποὺ ἔδερνε τὸ ἄλογό του.

* * *

— Ποῦ ἐνίκησε ὁ Λεωνίδας τοὺς Πέρσας;

— Στὴ σελίδα 38, κύριε καθηγητά!

* * *

— Μπαμπᾶ, τὸ βράχο μποροῦν νὰ τὸν φωτογραφήσουν;

— Βεβαίως!

— Μὰ ἀφοῦ δὲν ἔχει μάτια πῶς θὰ κυττάζῃ στὴν τρύπα τῆς μηχανῆς;

* * *

— Φέρε μιὰ βόλτα νὰ δῆς ἂν ὁ Νίκος εἶναι στὸν κῆπο.

— Καὶ ποῦ νὰ τὴν βρῶ τὴ βόλτα;

* * *

— Τί θὰ κάνῃς Τάκη ἄμα σοῦ πέσῃ τὸ λαχεῖο;

— Τί θὰ κάνω; Θὰ σκύψω νὰ τὸ πάρω.

* * *

Ρωτοῦν ἕνα μικρὸ μαθητὴ τί θὰ πῇ ἐγκυκλοπαιδεία.

— Παιδιὰ μέσα σὲ κύκλο! ἀπαντᾷ.

Στὴν ἀδελφή του μιὰ ξυριστικὴ μηχανή.

— Στὴ θεία του: 12 στρατιωτάκια.
— Στὴν πεθερά του: Μιὰ σαλπιγκα.
— Στὸ ἀγοράκι του: Ἕνας μουστακοδέτης.
— Στὴν κουνιάδα του: Μιὰ δωδεκάδα κολλάρα.
— Στὸ κοριτσάκι του: Τὸ «Ποινικὸν Δίκαιον» εἰς 2 τόμους.
— Στὸν πεθερό του: Ἕνα κραγιόνι χειλιῶν.
— Στὸ γυιό του: Μιὰ γούνα ρενάρ.

Γιὰ νὰ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

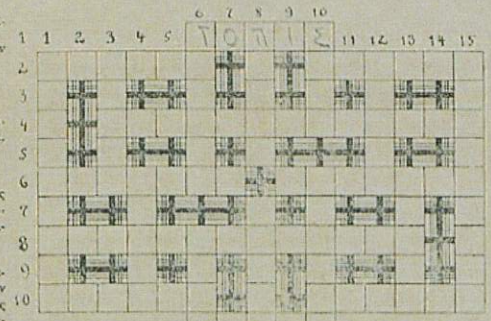

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Χαλί.
2. Προφυλάσσει τοὺς πολεμιστάς.
— Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν πέρα.
4. Κράτος τῆς Εὐρώπης.
6. Ὄνομα αὐτοκράτορος τῆς Ἀδησσυνίας. — Δὲν ἔχει κτῆμα.
8. Βαθμὸς κληρικοῦ.
10. Τὸ πρότυπον τῆς ἀνδρικῆς καλλονῆς, ἐν τῇ ἑλληνικῇ μυθολογίᾳ. — Υἱὸς τοῦ Πεισιστράτου.
11. Γ' ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ παρατατικοῦ ρήματος τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει μίαν ἀπὸ τὰς ὑψηλοτέρας ἰδέας τῆς χριστιανικῆς θρησκείας.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Πόλις τῆς Θεσσαλίας.
3. Ἀπαραίτητος τροφὴ τοῦ ἀνθρώπου (αἰτ.).
4. Τὸ χρησιμοποιεῖ ἡ ὀφαντουργία.
6. Ἄνθρωποι ἐπικρατούσης ἐθνότητος εἰς Κράτος τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης. Δενδροφυτευμένοι χῶροι, ἐντὸς καὶ πέριξ τῶν πόλεων κυρίως.
8. «Πρὸς τὰ ἐμπρός», ναυτικὸν παράγγελμα. — Πόλις τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας.
10. Νῆσος τοῦ ἀνατολικοῦ Αἰγαίου (αἰτιατικὴ καθομιλουμένη). — Μέρος τοῦ σώματος.
12. Σύζυγος τοῦ Πριάμου.
13. Οἱ ἡμίσεις (ἐνικ.).
15. Κάτοικοι περιφερείας τῆς Δ. Στερεᾶς Ἑλλάδος.

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

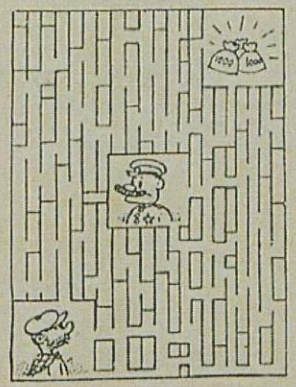

Ὁ κλέφτης, ἀφοῦ σκέφθηκε καλά, ἔφθασε ὡς τὸ θησαυρό, χωρὶς νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ διμάτιο τοῦ φύλακος. Πῶς θὰ φύγῃ καὶ αὐτὸς μέχρι τοῦ θησαυροῦ, γιὰ νὰ συλλάδετε τὸν κλέφτη, ἀκολουθώντας τὸν ἴδιο δρόμο;

ΜΕ ΣΥΛΛΑΒΕΣ

Ἡ πρώτη συλλαβὴ τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, ἡ δευτέρα τῆς δευτέρας καὶ οὕτω καθεξῆς, ἀποτελοῦν δημηρικὸν βασιλόπαιδα:

1. Μέσον ἐπικοινωνίας μακρόθεν, 2. Ἐργαλεῖον ὀλοτόμου, 3. Τὸ κοινὸν ὄνομα Ἑλληνικοῦ ποταμοῦ, περιφήμου εἰς τὴν νέαν ἱστορίαν, 4) Ἀλεξανδρινὸς ποιητὴς καὶ γραμματικός.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ...

Ὑπνωτίζετε δῆθεν κάποιον ποὺ εἶναι καλὸ μέντιουμ, ὅπως λέτε, ἀλλὰ πραγματικὰ ποὺ εἶναι προσυνεννοημένος μαζί σας.

Τὸν καθίζετε σ' ἕνα κάθισμα μὲ τὰ νῶτα πρὸς τὴν ὀμήγυριν καὶ τοῦ δένετε τὰ μάτια.

Κατόπιν λέτε σὲ ἕναν ἄλλον νὰ σᾶς πῇ μυστικὰ μιὰ λέξι ἢ νὰ σᾶς δώσῃ κάτι δικό του, π.χ. τὸ μαντῆλι του, ἕνα ἐπισκεπτήριό του

Ἐσεῖς, κρατώντας τὸ ἀντικείμενο, ποὺ σᾶς ἔδωσαν, διατάσσετε τὸν ὑπνωτισμένο νὰ σᾶς πῇ τί εἶναι αὐτὸ ποὺ κρατᾶτε ἢ ποιὰ εἶναι ἡ λέξις ποὺ σᾶς εἶπαν. Καὶ πρὸς κατάπληξιν ὅλων, ἐκεῖνος τὸ βρίσκει μολονότι δὲν βλέπει καθόλου!

Τὸ «κόλπο» εἶναι τὸ ἑξῆς: Ἐνῷ μιλεῖτε στὸν «ὑπνωτισμένο», προσέχετε, ὥστε τ' ἀρχικὰ ἑκάστης δευτέρας ἢ τρίτης λέξεως ποὺ λέτε, νὰ σχηματίζουν τὸ ὄνομα τοῦ ἀντικειμένου ποὺ κρατᾶτε. Ἀντὶ τῶν ἀρχικῶν μπορεῖτε νὰ ὁρίσετε συλλαβές, τὴν πρώτη συλλαβὴ κλπ. τῆς 1ης, τῆς 3ης, τῆς 5ης κλπ. λέξεως τῆς φράσεως, ποὺ θὰ σχηματίσετε. Π. χ. Σᾶς δίνουν ἕνα σουγιᾶ. Ἐσεῖς, διατάσσετε τὸ μέντιουμ: «Σοῦ ἐπιβάλλω γιὰ νὰ μοῦ πῇς ἀμέσως, τί κρατῶ στὰ χέρια μου!» Τὸ μέντιουμ παίρνει, ἀνὰ δύο λέξεις, τὶς πρῶτες συλλαβὲς (ἢ τὸ μονοσύλλαβο, ὅπως ἐδῶ) καὶ ἀπαντᾶ: «Κρατᾶτε ἕνα σουγιᾶ!».

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Χρωματίσατε τὰ μέρη τῆς εἰκόνος ὡς ἑξῆς: 1, κίτρινο, 2, πράσινο, 3, ρόζ, 4, κόκκινο, 5, καφέ, 6, μαῦρο.

Τὰ μέρη, ποὺ σημειοῦνται μὲ 0, θὰ μείνουν λευκά.

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 11ου ΦΥΛΛΟΥ

Σταυρολέξων. Ὁριζοντίως: 1. Θέτις - δῆγμα. 2. Ἑκατὸν - ναός. 4. Ἕνα - ἀπό. 6. Ἀέλ - Ἥρα. 8. Λεοντή - χαρά. 9. Αἰσία - Πάρος. Κάθετως: 1. Θέτις - γάλα. 2. Ἑκατ - ἐ. 3. τά - Ἴκαρος. 4. Π - Νόε - ψι. 5. σάλα - ἰστό. 8. Λη - χά. 9. γαῖα - ἡμαρ. 10. ΜΥ - πῶ - ρό. 11. ὀστο - ἀγάς.

Πορεία. Ὁριζοντίως: Κ. πῶ - Νέρων. Ἀργολίς - περιστερά. Κάθετως: Κύρος.

Ἀπὸ τ' ἀντίθετα: «Πᾶν μέτρον ἄριστον».

Μεταγραματισμός: Φίδι - ζίδι.

Κρυπτογραφικόν: Ὑάκινθος (Ἀθανάσιος, κύκνος, Ἰκόνιον, Νίκαια, Θάσος, Ὄσσα, Σκυθία).

Οἱ Σχηματισμοὶ Πρωτευούσης

ΑΙ ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΝΕΟΛΑΙΑΝ»

Ἀγαπημένη μας «Νεολαία»,

Οἱ νέοι καὶ ἡ νέες τῆς Ἑλλάδος σὲ περιμένουν πάντα μὲ ἀδημονία σὰν τὸν καλλίτερό τους σύντροφο.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ κατὰ τὸ 1939, ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως, θὰ συνεχίσῃς μὲ ἀξιοσύνη τὸ ἔργον σου ἀνταποκρινομένη συνεχῶς πληρέστερα στὶς προσδοκίες ὅλων μας. Στὴν προσπάθεια αὐτὴ ἡ μεγαλύτερή σου δύναμις εἶναι ἡ πνοὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ ἡ καλλίτερη ἱκανοποίησις ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀναγνωστῶν καὶ ἀναγνωστριῶν σου.

Ἀλέξανδρος Κανελλόπουλος

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ - ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς τῶν Χριστουγέννων εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Λέσχην, ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας παρετέθη γεῦμα εἰς τοὺς φοιτητὰς — σπουδαστὰς Φαλαγγίτας τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν δύναμιν τῆς Δ. Α. Σ. Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησαν ὑπερπεντακόσιοι φοιτηταί. Ἐπίσης παρεκάθησαν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Κανελλόπουλος, ὁ Γεν. Γραμματεύς, ὁ Ἐπιτελάρχης καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, οἱ Πρυτάνεις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πολυτεχνείου, ὁ Διευθυντὴς τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας, ὁ Διευθυντὴς τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης κ. Γαλανός, ὁ Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας κ. Κισσόπουλος, οἱ Περιφερειακοὶ Διοικηταὶ καὶ Διοικήτριαι Πρωτευούσης καὶ Ἀττικοβοιωτίας τῆς Ε. Ο. Ν., τὰ Ἐπιτελεῖα τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ πολλοὶ ἀνώτεροι βαθμοφόροι τῆς Ὀργανώσεως.

Τὴν 9ην ἑσπερινὴν ἀφίχθη ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας καὶ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἰωάν. Μεταξᾶς, γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τῶν φοιτητῶν Φαλαγγιτῶν μὲ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγάς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος προσεφώνησε τὸν Ἀρχηγὸν - Κυβερνήτην ὁ Διοικητὴς τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν κ. Φραγκίστας εἰπών:

«Ἀρχηγέ,

»Ἀνέκφραστη χαρὰ καὶ συγκίνησις κατέχει ὅλους τοὺς Φαλαγγίτας τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν, διότι τὴν ὥραν αὐτὴ ποθοῦν γιὰ κάθε Χριστιανὸ μεγάλη, ἔχουμε μεταξύ μας καὶ ἀντικρύζουμε τὸ λατρευτὸ πρόσωπο τοῦ Μεγάλου Κυβερνήτου.

»Ἔχουμε ἀνάμεσά μας τὸν θεόπεμπτο Ἀρχηγὸ τοῦ Ἔθνους, τὸν ἐμπνευσμένο Ἐθνικό μας Κυβερνήτη, τὸν Δημιουργὸ τῆς ἱστορικῆς καὶ καθαγιασμένης ἡμέρας τῆς 4ης Αὐγούστου, Ἐκεῖνον ποθοῦν καὶ Ἀρχηγὸς καὶ Πατέρας ὅλων μας.

»Ἡ σημερινὴ ἡμέρα θὰ μᾶς μείνῃ πάντοτε φωτεινὴ καὶ θὰ ἀποτελῇ γιὰ τοὺς Φαλαγγίτας τῆς Δ. Α. Σ. μιὰν ἀκόμα ἀνεξάντλητη πηγὴ ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ ἀντλοῦμε δύναμι καὶ θάρρος γιὰ νὰ σὲ ἀκολουθοῦμε, Μεγάλε μας Ἀρχηγέ, στὸν ἔνδοξο δρόμον ποὺ ἡ χαλύβδινή του θέλησις ἐγράφαξε γιὰ τὴν πραγμάτωσι τῆς ἱστορικῆς ἀποστολῆς τῆς Φυλῆς μας.

»Ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὴν ὑπέροχη μορφή σου καὶ καθοδηγούμενοι ἀπὸ τὸ φωτεινό σου παράδειγμα, θὰ ἔχουμε πάντοτε ὅλη τὴ δύναμι γιὰ ν' ἀγωνισθοῦμε τὸν μεγάλο ἀγῶνα στὸν ὁποῖο μᾶς ἔταξες γιὰ τὸ μεγαλεῖο τοῦ Ἔθνους καὶ τὴν εὐτυχία τοῦ Λαοῦ μας.

»Στὸν ἀγῶνα αὐτὸν δὲν θὰ ἐπιτρέψουμε νὰ εὑρεθῇ κανένα ὁποιοδήποτε ἐμπόδιο, οὔτε δὲ καὶ ὑπάρχει δύναμις ἱκανὴ νὰ ὁρθωθῇ ἐναντίον τῆς ἰδικῆς σου θελήσεως ποὺ εἶναι ἡ θέλησις τοῦ Ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἐνωμένο, ἀδιάσπαστο, πειθαρχημένο καὶ ἐλεύθερο, σὲ ἀκολουθεῖ μὲ ἄπειρη πίστι, ὁρμὴ καὶ λατρεία.

»Ἐσὺ ὁδηγεῖς στὴν νίκη, ἐσὺ στὴν ἐπιτυχία, ἐσὺ ὁδηγεῖς στὸν θρίαμβο. Ὅπου ἐσὺ ἐκεῖ καὶ ἡ Ἑλλάς, ὅπου ἐσὺ ἐκεῖ καὶ τῶν Ἑλλήνων οἱ καρδιές, ὅπου ἐσὺ ἐκεῖ ὅλοι σου οἱ Φαλαγγίτες σὰν ἕνας ἄνθρωπος!

»Συνεχίζεις τὴ μεγάλη μας παράδοσι. Στὸ πρόσωπό σου ἀκτινοβολεῖ ἡ ὁπεροχὴ τῆς Φυλῆς καὶ ἡ Γαλανόλευκη ποὺ κρατᾶς στὸ χέρι καὶ ποὺ ἐσὺ τὴν σήκωσες ἀπὸ τὸν βοῦρκο ὅπου ἄνθρωποι κακοὶ καὶ ἄσελγοι τὴν εἶχαν ρίξει, ταὐτίζεται μαζί σου. Γιατί εἶσαι πίστις, σύμβολον, ἰδέα: ἡ ἰδέα τοῦ Ἑλληνισμοῦ! Εἶσαι ὅμως καὶ ὁ πραγματοποιητής, ὁ ἐφαρμοστής, τὸ πνεῦμα, ὁ ἐργάτης, ὁ ἀθλητής.

»Στὴν ὑπέροχή του ποιαγματοποίησι εἴμαστε οἱ πιστοὶ στρατιῶτες σου. Ὁ Θεὸς ἂς μᾶς βοηθήσῃ νἆμαστε οἱ ἄξιοί σου στρατιῶτες. Αὐτὸ θᾶναι ἡ μεγαλύτερή μας κατάκτησι. Ἀρχηγέ, Πατέρα, νὰ ζήσῃς σὰν τὰ ψηλὰ βουνά!!!».

Ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας ἀπήντησε δι' ἐμπνευσμένου λόγου πρὸς τοὺς φοιτητὰς Φαλαγγίτας, ἀναφερθεὶς εἰς τοὺς λόγους τῆς ἱδρύσεως τῆς Ε. Ο. Ν., τοὺς σκοποὺς τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει αὕτη καὶ δώσας ὡραιοτάτας καὶ πλήρεις πατριωτικῶν καὶ ἐθνικῶν ἐννοιῶν συμβουλὰς καὶ ὑποθήκας πρὸς τοὺς φοιτητὰς Φαλαγγίτας.

Τὴν μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος, Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας, ἐπεσκέφθη τὰ Γραφεῖα τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως ὅπου τὸν ὑπεδέχθη ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Κανελλόπουλος καὶ οἱ λοιποὶ ἀνώτεροι βαθμοῦχοι τῆς Ε. Ο. Ν. Περὶ τῆς τιμητικῆς ταύτης ἐπισκέψεως τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου θ' ἀσχοληθῶμεν διὰ μακρῶν εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος τῆς «Νεολαίας».

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ - ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ ΜΑΣ

Τὴν 7ην Ἰανουαρίου, ἐπέτειον τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας, θὰ λάβῃ χώραν παράταξις καὶ παρέλασις τῶν Τμημάτων τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας. Εἰς τὴν παρέλασιν θὰ μετάσχουν 5 φάλαγγες τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀρρένων Ἀθηνῶν, 4 φάλαγγες τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Ἀθηνῶν, 1 Τάγμα τῆς Δ. Α. Σ., καθὼς καὶ Τμήματα Εἰδικοτήτων.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Εἰς τὴν στρατιωτικὴν παράταξιν ἤτις θὰ γίνῃ αὔριον διὰ τὴν τελετὴν τῆς 1ης τοῦ Νέου Ἔτους εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν, θὰ συμμετάσχουν Τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν., τὰ ὁποῖα θὰ παραταχθοῦν εἰς τὴν Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. Ἡ δύναμις, ἡ ὁποία θὰ παραταχθῇ, θὰ ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς Τάγματος τῶν Σχηματισμῶν Θηλέων καὶ δύο Ταγμάτων τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν.

Τὸ γενικὸν πρόσταγμα τῆς παρατάξεως τῶν Τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. ἀνετέθη εἰς τὸν Ὑποδιοικητὴν τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν.

—Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Κανελλόπουλος θὰ δεχθῇ ἐπὶ τῇ 1ῃ τοῦ Νέου Ἔτους εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως αὔριον 3 καὶ 45' — 4 τοὺς Διευθυντὰς τῶν Γραφείων καὶ τοὺς βαθμοφόρους, 4—5 τοὺς βαθμοφόρους τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Θηλέων Πρωτευούσης, 5—5 καὶ 30' τοὺς βαθμοφόρους τῆς Δ. Α. Σ. καὶ 5 καὶ 30' — 7 τοὺς βαθμοφόρους τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀρρένων Πρωτευούσης.

—Τὴν ἑσπέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλέξ. Κανελλόπουλος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ του, ἐπεσκέφθη τοὺς εἰς τὰ διάφορα νοσοκομεῖα νοσηλευομένους Φαλαγγίτας καὶ διένειμεν εἰς αὐτοὺς διάφορα Χριστουγεννιάτικα δῶρα.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΗΤΤΑΣ

Σήμερον τὴν 8 καὶ 30' μ. μ. θὰ γίνῃ τὸ κόψιμο τῆς καθιερωμένης Βασιλόπηττας εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ε. Ο. Ν. Τὴν ἑορτὴν θὰ τιμήσῃ διὰ τῆς παρουσίας του ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας κ. Ἰωάν. Μεταξᾶς. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος προσεκάλεσεν ὅπως παραστοῦν εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Βασιλόπηττας τὸν Γεν. Γραμματέα, τὸν Ἐπιτελάρχην, τοὺς Διευθυντὰς τῶν Ἐπιτελικῶν Γραφείων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, τοὺς Διοικητὰς καὶ Διοικήτριας τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων μετὰ τῶν Ἐπιτελείων των, τοὺς Διοικητὰς ἐν ἐνεργείᾳ, τοὺς Συνεργάτας, τοὺς Διοικητὰς καὶ Διοικητρίας τῶν Ὑποδιοικήσεων μετὰ τῶν Ἐπιτελείων των, τοὺς Ὑποδιοικητὰς τῶν Διοικήσεων καὶ Ὑποδιοικήσεων Ἀρρένων καὶ Θηλέων, τοὺς καὶ τὰς Φαλαγγάρχας καὶ Ὑποφαλαγγάρχας, τοὺς Διοικητὰς καὶ Διοικητρίας τῶν Τοιέων καὶ Ὑποτομέων καὶ τοὺς βαθμοφόρους τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

—Ἡ ἑορτὴ τῆς Βασιλόπηττας εἰς τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀρρένων Ἀθηνῶν θὰ λάβῃ χώραν τὴν 8ην Ἰανουαρίου.

—Οἱ Σχηματισμοὶ Θηλέων Πρωτευούσης ἤρισαν τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἑορτῶν ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος.

—Ἔναρξιν ἔκαμεν ἡ Ὑποδιοίκησις Ἀνωτάτων Σχολῶν, ὀργανώσασα μίαν θαυμασίαν Χριστουγεννιάτικη ἑορτήν, εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Λέσχην. Ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας κ. Ἰωάν. Μεταξᾶς ἔκοψεν ἰδιογείρως τὴν «πήττα», εἰς τὸ τεύχιον δὲ τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκηπίσσης Φρειδερίκης, Ἐπιτίμου Γεν. Διοικητοῦ τῶν Σχηματισμῶν Θηλέων, ἐρέθη τὸ νόμισμα.

Εἰς τὴν ἑορτὴν παρέστησαν ὁ Κυβερνητικός μας Ἐπίτροπος, ὁ Ἐπιτελάρχης καὶ οἱ ἐπιτελεῖς τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ὀργανώσεως καὶ λοιποί.

Η Α' ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὴν 4ην Ἰανουαρίου θὰ συγκροτηθῇ εἰς τὴν Πρωτεύουσαν ἡ Α' Διάσκεψις τῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν τῆς Ε.Ο.Ν., θὰ μετάσχουν δὲ ὅλοι οἱ Περιφερειακοὶ Διοικηταί, καὶ οἱ ἀσκοῦντες προσωρινῶς καθήκοντα Περιφ. Διοικητῶν, ἐν στολῇ.

Ἡ ἐπίσημος ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως θὰ γίνῃ παρουσίᾳ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου καὶ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. Πρίγκηπος Παύλου, τῶν Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. τῶν Πριγκηπισσῶν Φρειδερίκης, Ἐπιτίμου Γεν. Διοικητοῦ, καὶ Εἰρήνης, Ἐπιτίμου Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Σχηματισμῶν Θηλέων τῆς Ε.Ο.Ν., καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ Κυβερνήτου μας κ. Ἰωάν. Μεταξᾶ, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἁγιασμοῦ θὰ ψαλοῦν ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος, οἱ Ὕμνοι τῆς Νεολαίας καὶ τῆς 4ης Αὐγούστου, θὰ ἐπακολουθήσῃ δὲ ὁμιλία τοῦ Ἀρχηγοῦ Κυβερνήτου μας.

Εἰς τὴν Διάσκεψιν θὰ παρίστανται καὶ ὁ κ. Γεν. Γραμματεύς, ὁ κ. Ἐπιτελάρχης, οἱ Διευθυνταὶ τῶν Γραφείων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως καὶ ἅπαντες οἱ ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ε.Ο.Ν. τῶν Διοικήσεων καὶ Ὑποδιοικήσεων τῆς Περιφερείας Πρωτευούσης.

ΟΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Τὴν Τετάρτην τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἀνεχώρησε σιδηροδρομικῶς διὰ Θεσσαλονίκην ἀντιπροσωπεία ἀποτελουμένη ἀπὸ 90 Φαλαγγίτας τῆς Περιφ. Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν, οἱ ὁποῖοι μεταβαίνουν εἰς τὰ σύνορα διὰ νὰ συνεορτάσουν μὲ τοὺς Ἀκρίτας μας τὴν Πρωτοχρονιά.

Οἱ Φαλαγγῖται μας θὰ μοιοάσουν εἰς τοὺς φρουροὺς τῶν συνόρων μας διάφορα δῶρα, σιγαρέττα, κονιάκ, γλυκίσματα, φανέλλες, κάλτσες κλπ., τὰ ὁποῖα προσέφεραν μετὰ προθυμίας οἱ διάφοροι ἐμπορικοὶ καὶ βιομηχανικοὶ οἶκοι, ὡς καὶ τὰ καταστήματα.

Εἰδικῶς διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν προσέφεραν εἰς τὴν Περιφ. Διοίκησιν Πρωτευούσης ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας 10.000 δραχμὰς διὰ τὴν ἀγορὰν εἰδῶν. Ἐπίσης δὲ διάφορα χρήσιμα δῶρα οἱ κάτωθι:

Ἀλέξανδρος Κανελλόπουλος, Κατνοβιομηχανία «Ἔθνος», Α.Ε.Ε. Μαρ. Φαρατζῆ, Ἑταιρεία Ἀλιπάστων «Λίων», Ἀν. Ἑτ. Π. Παπαδοπούλου, Ζαχαροπλαστεῖον Γιαννάκη, Κ. Α. Δαμέδρυης, Βιομηχανία Ζυσαρ. ΜΙΣΚΟ, Βιομηχανία Δ. Φούκα, Ποτοποιία Καλυζιάση, Ἑταιρεία Χημ. Βιομηχανίας, Κλωστοϋφαντουργεῖον «Ἑλληνίς», Ζαχαροπλαστεῖον Κασσανδρινῆ, Α. Ε. Οἰνοπνευματοποιίας, Ἀδελφοὶ Μιχαλίδου, Υἱοὶ Παναγιωτάκη, Ἑταιρεία «ΙΠΙΣ», Ζαχαροπλαστεῖον Κόκκαλη, Ἀδελφοὶ Ἀλεξόπουλοι, Ζαχαροπλαστεῖον «Κυβέλεια», Ἐργοστάσιον Βατίστα, Τσίτας καὶ Φίρης, Σ. Ἀγγελόπουλος, Οἰνοποιία Δ. Μίχα, Α. ΚΡΕΤΙΝ, Ἐργοστάσιον Μιχαλάτσου, Χαποποιία Ἀλγίου, Θ. Μιχαλίδου, Σ. & Η. Μεταξᾶς, Οἰκονόμου & Γκούμας, Ζαχαροπλαστεῖον Κασιώτη, Ἀντώνιος Δαυίγος, Βιβλιοπωλεῖον Ἐλευθερουδάκη, Κατάστημα Μαρόσογλου, Βιβλιοπωλεῖον «Ἐστίας», Κατάστημα Α. Ἀντωνάκη, Ἑταιρεία «Γρανάριτ», Βιομηχ. Σοκολάτ. Μπομπόνα, Ἀγροτικὴ Βιομηχ. Σαντορίνης, Α. Ε. Ἕνωσις, Α. Κωμπᾶς, Β. Ε. Σ. Ο., Κ. Τσίτας, Ἐκδοτ. Οἶκος Δημητράκου, Ζαχαροπλαστεῖον Λουκατίδ, Χαρτοπωλεῖον Ἀθανασίου, Εὐάγγελος Ἀσπάνης, Κολοκοτώνης Ἰωάννης, Σ. Εὐαγγελίδης, Ἀλέξανδρος Κοσκαλίδης, Σαπωνοποιία ΕΡΜΗΣ, Ζαχαροπλαστεῖον Μετοχιόν, Ἑταιρεία Κοινοτήτων «Κύκνος», Κατνοβιομηχανία Καλαβασίλη, Σαπωνοποιία «Ἀφρός», Α. Σαββίδης, Ζουάρος, Ἀδελφοὶ Δημητρίου, Κ. Ἀστρακόπουλος, Ἀδελφοὶ Γεωργίου, Παπαστράτος, Ἑταιρία Ἐφαρμογῆς Μουταλόπιστη, Α. Σ. Ο., Σαπωνοποιία Παναγοπούλου, Ζαχαροπλαστεῖον Μιχαηλίδου, Σ. Βουζουγιανός, Ν. Ι. Παπαδόπουλος, Ζαχαροπλαστεῖον «Φίνις». 250ς ὑποτομεὺς Ἀθηνῶν, Πειραματικὸν Σχολεῖον, Σ. Κεμηχῆς & Σία, Ἰάκ. Δαρζέντας.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ Κέντρου μεταβαίνουν εἰς τὰ σύνορα καὶ ὁμάδες τῶν Περιφ. Διοικήσεων Ἐδέσσης, Δράμας καὶ Ἀλεξανδρουπόλεως.

Ἐπὶ εὐκαιρίᾳ πολλοὶ συνάδελφοι τὰ ἀποσταλέντα ἐκ μέσου τῶν δῶρα πρὸς τοὺς Ἀκρίτας μας μὲ συγκινητικὰς ἀλλὰ καὶ χαρακτηριστικὰς ἐπιστολάς, μερικὰς τῶν ὁποίων δημοσιεύομεν κατωτέρω.

1) Πρὸς τοὺς ἀγρύπνους φρουροὺς τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων «Ἀκρίτας»

Ἀγαπημένα ἀδέλφια μας Στρατιῶται καὶ βαθμοφόροι. Τὸ ὄνομα Στρατιώτης μὲ συγκινεῖ πολύ. Θέλω καὶ ἐγὼ νὰ γίνω 21 ἔτους νὰ γίνω Στρατιώτης. Τότε ὅπως καὶ σεῖς θὰ ἐξυπηρετήσω τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος μου. Θέλω νὰ σταθῶ καὶ ἐνῶ σκοπιὰ εἰς τὰ σύνορα. Θέλω νὰ κρυώσω ὅπως κρυώνετε τώρα καὶ σεῖς. Εἶμαι ὅμως μικρὸς μόλις 11 ἐτῶν, ἀλλὰ κατοικεῖ ἀνάμεσα πολὺ τὸν κόλπο σας. Γι' αὐτὸ μὲ τὰς ὀλίγας μου οἰκονομίας σᾶς ἠγόρασα ἕνα ζεῦγος μάλλινες κάλτσες, δύο κουτιὰ ταγγάρα, δύο μανδήλια καὶ ἕνα κουτὶ σπίρτα. Αὐτὰ πρὸς τὸ παρόν γιὰ τὰ Χριστούγεννα. Καὶ τώρα ποὺ πλησιάζει ἡ πρωτοχρονιὰ καὶ ἡμεῖς μέσα σὲ ζεστὰ καὶ καθαρὰ δωμάτια ποὺ πείζουμεν γαρούμενοι καὶ περιμένομεν παιγνίδια καὶ γλυκὰ ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς μας μὴν νομίζετε ὅτι σᾶς λησμονοῦμεν. Ἐγὼ τοὐλάχιστον ἀπὸ τώρα σᾶς ἑτοίμασα ἕνα κουτὶ γλυκά. Καὶ τώρα σᾶς ἀσπάζομαι ἀδελφικῶς ἀφοῦ σᾶς εὐχηθῶ «Χρόνια πολλά».

Γεώργιος Σ. Ἐφραιμίδης
Μαθητὴς Α' Ὀκταετείου Π. Σ. Π. Α.

2) Ἀγαπητά μου ἀδέλφια

Φθάνουν αἱ ἑορταὶ τῶν Χριστουγέννων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μεγάλην ἡμέραν ποὺ μᾶς ἔρχεται ἐσεῖς θὰ εἶσθε ἀκόμη τοι φρουροὶ τῆς Πατρίδος τῆς Μεγάλης μας Ἑλλάδος. Ἀλλὰ μὴν νοιώσετε ὅτι ἡ Ε.Ο.Ν θὰ σᾶς ξεχάσῃ ἐρημους μέσα στὰ γιόνια καὶ τὸ κρύο. Ἡ Ἑλλὰς ἐγάρισε εἰς τὸ Ἔθνος μας σωτῆρα καὶ διὰ σᾶς καὶ δι' ἐμᾶς. Τὸν κ. Ἰωάννην Μεταξᾶν. Αὐτὸς διωργάνωσε τὴν Ε.Ο.Ν. ὅπου ἀνήκω καὶ ἐγώ. Αὐτὸς μᾶς ἔβαλε στὸν νοῦν τὸ καθήκον ποὺ ἔχουμε ἀπέναντί σας.

Σᾶς εὐχαριστῶ καλὰ Χριστούγεννα.

Φίλιππος Τροχάνης
Σκευαστὴς 25ου Ὑπ(ο)μέως Π. Σ. Π. Α.

3) Ἀγαπητέ μου Φίλε

Σοῦ στέλνω ἀπὸ καρδίας τὰς καλυτέρας εὐχάς μου διὰ τὰ Χριστούγεννα καὶ τὸ Νέον Ἔτος καὶ πιστεύω αὐτὸ τὸ μικρὸ δῶρον μου νὰ

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οἱ Σχηματισμοὶ Πρωτευούσης

Οἱ Σχηματισμοὶ Πρωτευούσης

σὲ εὐχαριστήση. Ἐλπίζω ὅτι ἐφέτος ὅπου ὁ χειμῶνας δὲν εἶναι πολὺ κρύος δὲν ὑποφέρετε καὶ αἰζὲ πολὺ ἀπὸ τὰ γιόνια. Θὰ μοῦ κάμης ἰδιαιτέραν χαρὰν ἂν μοῦ ἀπαντήσης εἰς τὸ γράμμα μου, διότι ἂν καὶ δὲν σὲ γνωρίζω αἰσθάνομαι πὼς εἶσαι ἕνας καλὸς φίλος μου. Ἴσως ἀργότερα γνωρισθοῦμε ὅταν ἐπιστρέψης. Ἐγὼ εἶμαι μαθητὴς τοῦ Πειρ. Σχολείου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τῆς Α' τάξεως τοῦ Ὀκταταξίου Γυμνασίου. Ὀνομάζομαι Ἀλέξανδρος Εὐστρατίου Νικολαΐδης καὶ ἀνήκω εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. εἰς τὸν 25ον ὑποτομέα τῆς 33ης Φαλαγγος, κατοικῶ δὲ εἰς τὴν ὁδὸν Ἀσκληπιοῦ 3α.

Δέξου καὶ πάλιν τὰς ἐγκαρδίους εὐχάς μου καὶ τὴν εἰλικρινῆ φιλίαν μου.

Ἀλ. Ε. Νικολαΐδης

4) Στρατιώτη

Σὲ σένα ποῦσαι πάνω κεῖ στὰ βουνά, κι' ἔχεις τὴν τιμὴ νὰ φυλᾶς τὰ σύνορα τῆς πατρίδος μας σοῦ γράφω ἐγὼ ὁ μικρὸς Φαλαγγίτης τὶς λίγες αὐτὲς γραμμὲς γιὰ νὰ σοῦ εἰπῶ τὰ χρόνια πολλὰ καὶ νὰ σοῦ εἰπῶ ὅτι ἐμεῖς ἐδῶ δὲν σᾶς ἐγεχνοῦμε, ἀλλὰ σᾶς ἔχουμε πάντα στὴ σκέψι μας καὶ περιμένουμε μὲ λαχτάρα πότε θὰ ἔλθη καὶ γιὰ μᾶς ἡ στιγμὴ νὰ πάρουμε τὴν θέσι σας. Τὸ βράδυ ποὺ κοιμοῦμαι ἀνειρεύομαι πὼς εἶμαι μεγάλος, πὼς βρίσκομαι στὴν θέσι σου κρατῶντας τὸ ὅπλο στὸ χέρι μου καὶ ὑπερηφανεύομαι ποὺ ἀνέθεσε σὲ μένα ἡ πατρίδα τὴν φύλαξί της. Τὸ πρωΐ ξυπνῶ καὶ βλέπω πὼς ἦταν ἕνα ὡραῖο ὄνειρο τὸ ὁποῖον ὅμως μιὰ μέρα θὰ πραγματοποιηθῆ. Ἐμεῖς ἐδῶ οἱ μικροὶ φαλαγγίτες κάνουμε ὅ,τι μποροῦμε γιὰ νὰ βοηθήσουμε καὶ μεῖς μὲ τὶς μικρές μας δυνάμεις τὸ μεγάλον ἔργον τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κυβερνήτου.

Σοῦ στέλνω ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μου Χρόνια Πολλά.

ὁ μικρὸς συνάδελφός σου
Δημήτριος Κ. Τσόγας
Βεΐκου 84

5) Ἀγαπητὲ

Δὲν σὲ γνωρίζω οὔτε μὲ γνωρίζεις, ἀλλ' ἴσως καὶ νὰ σὲ γνωρίζω καὶ νὰ μὲ γνωρίζης.

Δὲν ξέρω πόθεν κατάγεσαι. Ἀλλὰ γνωρίζω ὅτι εἶσαι ἕνα χρηστὸν τέκνον τῆς Πατρίδος μας Ἑλλάδος.

Σεῖς εἶσθε ποὺ φυλάττετε τὴν Πατρίδα μας, τὴν γλυκειά μας Πατρίδα, μέσα νύκτα ἀνοίγητοι.

Ἀλλὰ εἰς τὰ ἔργον σας μὴν νοιώζετε ὅτι ἐμεῖς οἱ φαλαγγίται δὲν σᾶς ὑποδοκιμάζομε. Ὅπως ἐσεῖς μέρα - νύκτα φυλᾶτε τὴν Πατρίδα μας ἀπὸ κάθε ἐπιδρομὴν ἐχθροῦ, ἔτσι καὶ ἐμεῖς ἐδῶ ἀκούραστοι ἐργαζόμεθα ὑπὸ τὸ βλέμμα τοῦ ἀρχηγοῦ μας κ. Ἰ. Μεταξᾶ, διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς Πατρίδος μας.

Θάρρος! λοιπὸν ἀγαπητέ μου Ἀκρίτα, διότι ἔχομεν ὑποχρέωσιν μεγάλην ἔναντι αὐτῆς, τῆς Πατρίδος μας Ἑλλάδος. Ἐγὼ εἶμαι ἕνας φαλαγγίτης καὶ κατοικῶ εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὀνομάζομαι Γ. Π. Σφηκάκης. Ὅταν μᾶς εἶπον ὅτι ἀποστολὴ τῆς Ε.Ο.Ν. θὰ μεταβῆ εἰς τὰ σύνορα, ἴνα χαιρετίση τοὺς ἀκρίτας, μία χαρὰ μὲ ἐκυρίευσε διότι θὰ ἠδυνάμην νὰ ἐπικοινωνήσω μὲ ἕναν ἀπὸ σᾶς. Λοιπὸν ἀγαπητέ μου δὲν θὰ μὲ ἀπογοητήσης. Σοῦ γράφω τὴν Διεύθυνσίν μου καὶ σὲ παρακαλῶ θερμῶς νὰ μοῦ ἀπαντήσης διὰ νὰ μάθω καὶ ἐγὼ πῶς περνᾶτε σεῖς οἱ φύλακες τῆς πατρίδος μας καὶ νὰ γνωρισθοῦμε ἔστω ἀπὸ μακριά.

Σοῦ εὐχομαι λοιπὸν καλὰ Χριστούγεννα καὶ τὸ νέον ἔτος 1939 μὲ ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν.

Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ σᾶς ἔχη καλὰ καὶ εἴθε μιὰ ἡμέρα νὰ ἀνταμωθοῦμε.

Χαῖρε. Γ. Π. Σφηκάκης
Ἀγγέλου Βλάχου 2, Ἀθῆναι

Σοῦ στέλνω καὶ τὸ γραμματόσημον διὰ νὰ μὴ σὲ ἐπιβαρύνω νὰ μοῦ ἀπαντήσης.

Προσέτι σὲ θερμοπαρακαλῶ λόβε καὶ αὐτὸ τὸ μικρὸν ἐνδύμιον, τὸ ὁποῖον σοῦ τὸ στέλνουμε ἐγὼ καὶ ὁ ἀδελφός μου Κωνσταντῖνος ἀριστερότερος φαλαγγίται τοῦ 25ου ὑποτομέως Ἀθηνῶν.

6) Ἀδελφέ μου Ἀκρίτα.

Σοῦ στέλνω τὶς θερμὲς εὐχές μου γιὰ τὶς μεγάλες γιορτές ποὺ μᾶς ἔρχονται. Σὲ μακαρίζω καὶ σὲ θαυμάζω ποὺ ἔχεις τὴν μεγάλη τιμὴ νὰ φυλᾶς τὰ σύνορα τῆς ἀγαπημένης μας Πατρίδας. Θὰ περάσης τὶς γιορτὲς μακρυὰ ἀπὸ τοὺς δικούς σου, ἀπὸ τὴν προσφιλῆ σου οἰκογένεια. Μὰ ἔνεις ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τὴν ἱκανοποίησι ὅτι δίνεις τὸν ἑαυτό σου στὴν ὑπηρεσία τῆς πατρίδος σας καὶ τοῦ Βασιλῆ σας.

Εἴμαστε καὶ ἐμεῖς μικροὶ στρατιῶται ποὺ ἀκόμα δὲν μποροῦμε νὰ προσφέρουμε περισσότερα ἀπὸ τὸ νὰ σᾶς σκεπτόμεθα καὶ νὰ σᾶς θαυμάζουμε. Σὲ λίγα χρόνια θὰ εἶμαστε καὶ μεῖς στρατιῶτες σὰν καὶ σένα καὶ τότε ἐλπίζω πὼς θὰ μᾶς θυμᾶσαι καὶ σὺ τόσο σπορνὰ ὅπως σὲ σκεπτόμεθα καὶ μεῖς. Γιὰ ἐνθύμησί σοῦ στέλνω ἕνα μικρὸ δῶρο ποὺ σὲ παρακαλῶ νὰ δεχθῆς ἀπὸ ἕνα μικρὸ ἀδελφό σου φαλαγγίτη.

Καλὰ Χριστούγεννα καὶ εὐτυχισμένος ὁ καινούργιος χρόνος.

Γεώργ. Ρούδαλης
Ὑπ)ρης 25ου Ὑπ)μέως
Ἀν. Ζίνη 40 — Ἀθῆναι.

Περιγραφὴν λεπτομερῆ τῆς μεταβάσεως τῶν Φαλαγγιτῶν μας εἰς τὰ σύνορα θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

ΑΙ ΧΕΙΜΕΡΙΝΑΙ ΕΘΝΙΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΝ

Ὁ Γεν. Διοικητὴς Μακεδονίας κ. Κυρίμης, ἐγκαινιάζων τὰς χειμερινὰς ἐθνικὰς συγκεντρώσεις, ὡμίλησε τὴν Δευτέραν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, ἐνώπιον λαμπρᾶς συγκεντρώσεως, εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν Θεσσαλονίκης. Ὁ κ. Κυρίμης ἀνέπτυξε τὸν ρόλον καὶ τὸν προορισμὸν τὸν ὁποῖον ἔχουν νὰ ἐπιτελέσουν οἱ σημερινοὶ σπουδασταί. «Ἔχομεν ἀνάγκην, εἶπεν, ἠθικῶν στοιχείων διὰ νὰ στοιχειοθετήσωμεν τὸ ὑγιὲς Ἑλληνικὸν Κράτος, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀμεληθῆ κατὰ τὸ ἐγγὺς παρελθόν». Παρέχων δὲ παραινετικὰς ὑποθήκας πρὸς τοὺς σπουδαστάς, προέτρεψεν αὐτοὺς νὰ ἐμπνεύσουν εἰς τὰ ἑλληνόπουλα, ὅταν θὰ ἀναλάβουν τὰ καθήκοντα τοῦ Καθηγητοῦ καὶ Διδασκάλου, σαφῆ καὶ βαθεῖαν ἀντίληψιν περὶ τῆς ἠθικῆς ἀποστολῆς ἡ ὁποία ἔχει ἐπιφυλαχθῆ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, τὸ ὁποῖον ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἕνα λαόν, τοῦ ὁποίου ἡ συμβολὴ εἰς τὸν ἀνθρώπινον πολιτισμὸν ἔχει ἱστορικοὺς προσδιορισμούς.

«Ἀναλογισθῆτε τὰς δυνάμεις ἃς διαθέτει, εἶπεν ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Κυρίμης, καὶ τὴν μετ' ἀληθοῦς φανατισμοῦ ἀσκουμένην προσπάθειαν διὰ τὴν ἐδόδωσιν τοῦ μεγαλειώδους ἔργου τῆς Ὀργανώσεως τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας καὶ βοηθήσατε αὐτὸν μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ του. Ἐργασθῆτε πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ἣν ἔδωσεν ἡ μεγάλη διάνοια καὶ ἡ μεγάλη ψυχὴ τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ νὰ εἴσθε βέβαιοι ὅτι ἐργάζεσθε διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος».

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Οἱ Φαλαγγῖται τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας τῆς Δ. Α. Σ. ἔκοψαν τὴν περασμένην Παρασκευὴν, προπαρασκευὴν τῶν Χριστουγέννων, σύμφωνα μὲ τὸ ἔθιμο, τὴν Χριστουγεννιάτικη πήττα.

Ἡ ἑορτὴ ἔλαβε χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τοῦ Μαρασλείου. Κατ' αὐτὴν παρέστησαν ἀνώτεροι βαθμοφόροι τῆς Ὀργανώσεως καὶ οἱ καθηγηταὶ καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν εἰς τοὺς παρευρισκομένους ἡ θαυμασία διακόσμησις τῆς αἰθούσης, ἡ ὁποία εἰς τὸ βάθος μετεσχηματίζετο εἰς φάτνην. Τέλος ἀφοῦ ἐγένετο ἡ ἐκτέλεσις ὑπὸ τῆς Χορῳδίας τῶν Φαλαγγιτῶν τοῦ "Ὕμνου τῆς Νεολαίας καὶ ἄλλων πατριωτικῶν ἀσμάτων Ἐλήξεν ἡ θαυμασία αὐτὴ ἑορτὴ ἱκανοποιήσασα πάντας τοὺς παρισταμένους.

★

— Οἱ Φαλαγγῖται τῆς Ὑποδιοικήσεως Παντείου Δ.Α.Σ. ἔσχον τὴν ἐμπνευσιν νὰ χαρίσουν λίγη χαρὰ εἰς τὰ δυστυχισμένα παιδιὰ τῶν φυλακῶν.

— Φαλαγγῖται τῆς Ὑποδιοικήσεως τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἐπεσκέφθησαν τὰς ἐφηβικὰς φυλακὰς Ἀβέρωφ καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν προσέφεραν εἰς αὐτὰ γλυκίσματα καὶ ἐχάρισαν εἰς κάθε ἕνα ἀπὸ ἓν τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας.

Συγκεκινημένα τὰ δύστυχα παιδιὰ ἀπὸ τὴν εὐγενῆ χειρονομία τῶν Φαλαγγιτῶν ἔσπευσαν νὰ μᾶς χαρίσουν μερικὰ ἀπὸ τὰ τεύχη τοῦ περιοδικοῦ τους «Ἀναμόρφωσις», τὸ ὁποῖον ἐκδίδουν μόνα των καὶ νὰ ζητωκραυγάσουν ὑπὲρ τῆς Νεολαίας καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Κατὰ τὴν γενομένην τὴν Δευτέραν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἄσκησιν Παθητικῆς Ἀεραμύνης ἡ Περιφερ. Διοίκησις Πρωτευούσης μετέσχε διὰ 200 Φαλαγγιτῶν, ἀπὸ τοὺς ἐκπαιδευομένους εἰς τὰ εἰδικὰ σχολεῖα. Οἱ Φαλαγγῖται μας προσέφεραν εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἄσκησιν ἱκανὰς ὑπηρεσίας, ἀποσπάσαντες τὰ συχχαρητήρια τῆς Ἀν. Δ)σεως Ἀντιαεροπορικῆς Ἀμύνης τῆς Χώρας.

— Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐξηκολούθησαν αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀναδάσωσιν τοῦ ἀλσυλλίου τῆς Καισαριανῆς ὑπὸ τῶν λόχων Ἐθελοντικῆς Ἐργασίας τῶν Ὑποτομέων Καισαριανῆς καὶ Παγκρατίου.

— Ἐπίσης θὰ συνεχισθοῦν αἱ ἐργασίαι δενδροφυτεύσεως εἰς ὅλους τοὺς πέριξ τῶν Ἀθηνῶν χώρους, τοὺς κριθέντας ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου

Οἱ Σχηματισμοὶ Πρωτευούσης

Γεωργίας ὡς ἀναδασωτέους. Τὰς ἐργασίας δενδροφυτεύσεως θὰ ἐκτελέσουν οἱ Ὑποτομεῖς τῆς Περιφ. Διοικήσεως διὰ λόχων Φαλαγγιτῶν Ἐθελοντικῆς Ἐργασίας.

— Τὴν Κυριακὴν 8 Ἰανουαρίου θὰ λάβῃ χώραν εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Περιφ. Διοικήσεως ἡ ἑορτὴ τῆς Βασιλόπηττας. Ἅπαντες οἱ Φαλαγγῖται θὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τοὺς Ὑποτομεῖς των καὶ σὰν μέλη μιᾶς οἰκογενείας, τῆς μεγάλης μας οἰκογενείας τῆς Ε.Ο.Ν., θὰ ἑορτάσουν ἀπὸ κοινοῦ τὴν εἴσοδον τοῦ καινούργιου χρόνου.

— Εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν τῶν Φαλαγγιτῶν οἱ ὁποῖοι μετέδησαν εἰς τὰ σύνορα διὰ νὰ συνεορτάσουν μὲ τοὺς Ἀκρίτας μας, τοὺς φρουροὺς τῶν συνόρων τῆς Πατρίδος μας, τὴν Πρωτοχρονιὰ μετέχουν καὶ 45 Φαλαγγῖται τῆς Περιφ. Διοικήσεως Πρωτευούσης.

— Ἀρκετοὶ Φαλαγγῖται τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐβοήθησαν τὰς κυρίας τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος εἰς τὴν διανομὴν εἰδῶν ἱματισμοῦ εἰς ἀπόρους μαθητάς, εἰς τὰς διαφόρους συνοικίας τῆς Πρωτευούσης.

— Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Βορρᾶ καταβάλλονται προσπάθειαι διὰ τὴν κατάρτισιν χορῳδίας. Τὴν διδασκαλίαν τῶν "Ὑμνων τῆς Νεολαίας, τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ ἄλλων ἐθνικῶν καὶ πατριωτικῶν ἀσμάτων ἀνέλαβον διὰ τὸν λόχον Ἡρακλείου ὁ καθηγητὴς κ. Ἀνδρουλῆς, διὰ δὲ τὴν Καλογρέζαν ἡ διδασκάλισσα δις Μακρίδου.

— Τὰς διαλέξεις τῆς Ε.Ο.Ν., αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν τακτικῶς εἰς τὸν ἀνεξάρτητον Ὑποτομέα τοῦ Ψυχικοῦ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Γυμνασίου κ. Παπανικολάου, παρακολουθοῦν μετὰ προθυμίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ οἱ Φαλαγγῖται. Ἐπίσης τὰς διαλέξεις παρακολουθοῦν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κολλεγίου κ. Ντέϊβς, ἅπαντες οἱ καθηγηταὶ τοῦ Κολλεγίου καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Βορρᾶ μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον, ἅπαντες οἱ βαθμοφόροι τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ὑποδιοικητὴν των, μετέδησαν ἐν σώματι εἰς τὸν Ἱ. Ν. τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ ἐκοινώνησαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

— Εἰς τὴν αὐριανὴν τελετὴν ἐπὶ τῇ 1ῃ τοῦ νέου ἔτους ἄπασα ἡ δύναμις τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς θὰ μετάσχῃ τῆς τελετῆς, θὰ παραταχθῇ δὲ ἔμπροσθεν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Πειραιῶς.

ΠΕΡΙΦΕΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

— Ὁ ἐρχομὸς τῶν ἑορτῶν ἔχει δώσει ἕνα ξεχωριστὸ τόνο σὲ ὅλες τὶς Ὑποδιοικήσεις.

— Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Θηλέων Ἀθηνῶν ἤρχισαν αἱ ἑορταὶ τῶν Ὑποτομέων. Τὴν ἀρχὴν ἔκαμεν ὁ 17ος Ὑποτομεύς.

— Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Πειραιῶς ἐξακολουθοῦν νὰ γίνωνται τακτικὰ τὰ μαθήματα καὶ ἡ χορῳδία προετοιμάζεται γιὰ νὰ ψάλῃ τὰ κάλλαντα.

— Εἰς τὸ Ὑποδιαμέρισμα Κηφισιᾶς τῆς Ὑποδιοικήσεως Βορρᾶ ἐγένετο μία ὡραία ὁμιλία καὶ συγκεκριμένως ἡ ἀνάλυσις τῶν λόγων τοῦ Ἀρχηγοῦ: «Πρέπει νὰ εἶσθε πρότυπα τιμῆς καὶ καθήκοντος μέσα εἰς τὴν οἰκογένειάν σας, εἰς τὴν Κοινωνίαν, ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκεσθε», ἀπὸ βαθμοφόρον τῆς Ὑποδιοικήσεως.

— Ἐπίσης ἐγένετο συμβούλιον διὰ τὴν προσφορὰν βοηθείας τῶν Φαλαγγιτισσῶν εἰς τὰ συσσίτια, εἰς ὅλα δὲ τὰ Ὑποδιαμερίσματα πυρετωδῶς προετοιμάζονται γιὰ τὴν γιορτὴ τῆς πήττας, τὴν ὁποίαν θὰ ζυμώσουν μόνες τους οἱ Φαλαγγίτισσες, ὅπως καὶ ὅλα τὰ γλυκίσματα. Ἡ προετοιμασία αὐτὴ τίς κάνει νὰ χαίρωνται ἐξαιρετικά.

— Τὴν Κυριακὴν 18ην τοῦ λήγ. μην. Φαλαγγίτισσαι τῆς Ὑποδιοικήσεως Νότου ἔκαμαν μίαν ὡραιοτάτην ἐκδρομὴν εἰς τὸ Τατόϊ, ὅπου καὶ κατέθεσαν στέφανον εἰς τοὺς τάφους τῶν ἀειμνήστων Βασιλέων, κατόπιν μετέδησαν εἰς τὴν Κιθάραν καὶ πέρασαν μιὰ ἀξέχαστη ἡμέρα μέσα σὲ τραγούδια, χορό, γυμναστική.

—Ἡ Διοικήτρια καὶ Ὑποδιοικήτρια τῆς Ὑποδιοικήσεως ἐπεθεώρησαν ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως καθὼς καὶ τὰ σχολεῖα. Ἀπὸ τὴν ἐπιθεώρησιν ἐμειναν ἀπολύτως ἱκανοποιημέναι.

—Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν 11 π. μ. διεξήχθη λαχειοφόρος ἀγορὰ τοῦ 6ου Ὑποτομέως τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν μὲ Χριστουγεννιάτικη ἑορτή.

— Τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς τὰς 4 μ. μ. εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριον Νεστορίδου διεξήχθη ἡ Χριστουγεννιάτικη ἐπίσης ἑορτὴ τοῦ 14ου Ὑποτομέως τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν.

— Εἰς τὴν Λέσχην τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν διεξήχθη τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἡ ἑορτὴ τοῦ 7ου Ὑποτομέως τῆς Ὑποδιοικήσεως Νότου.

—Ὡσαύτως τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν 3.30' μ. μ. ἔλαβε χώραν τὸ «κόψιμο τῆς πήττας» τοῦ Ἐμήματος Ἀρσακείου τῆς Ὑποδιοικήσεως Βορρᾶ, αὔριον δὲ Κυριακὴν παρομοία ἑορτὴ θὰ γίνῃ εἰς τὸ Ὑποδιαμέρισμα Ἀμαρουσίου.

—Ὁμάς Φαλαγγιτισσῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς θὰ παρακολουθήσῃ αὔριον Κυριακὴν συναυλίαν εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην 28 λήγοντος καὶ ὥραν 7.30' μ. μ. εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ἐγένετο ἡ δευτέρα δημοσία διάλεξις τῆς ὑπὸ τῆς Ε. Ο. Ν. ὀργανωθείσης σειρᾶς. Τὴν διάλεξιν ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ε.Ο.Ν.κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς, γενόμενος μετ' ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ δεκτὸς ὑπὸ τοῦ πλήθους. Προσῆλθεν ἐπίσης μετὰ τοῦ ἐπιτελείου τῆς Ε. Ο. Ν. ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλέξ. Κανελλόπουλος, τὸν ὁποῖον ὑπεδέχθησαν μὲ ἀκράτητον ἐνθουσιασμὸν οἱ Φαλαγγῖται ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς θύρας.

Ὁμιλητὴς ἦτο ὁ τακτικὸς συνεργάτης καὶ διευθυντὴς τοῦ Ἐμήματος τῆς Ἐθνικῆς Ἀγωγῆς παρὰ τῇ Κεντρικῇ Διοικήσει τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀπ. Β. Δασκαλάκης μὲ θέμα: «Τὰ ἰδεώδη τῆς φυλῆς ὡς γνώμων τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος».

Τὴν 5ην Ἰανουαρίου καὶ ὥραν 7ην μ. μ. θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος, ἀναπτύσσων τὸ θέμα: «Ἡ ὠργανωμένη Νεολαία εἰς τὸ Νέον Κράτος».

Τὴν διάλεξιν θὰ τιμήσῃ διὰ τῆς παρουσίας του ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΣΕΛΛΑΣΙΑ

Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἐπιθεώρησις τῶν Ἐμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. παρὰ εἰδικὸς πρὸς τοῦτο σταλέντος ὑπὸ τῆς Περιφ. Διοικήσεως Φαλαγγάρχου, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐπηκολούθησεν ὁμιλία αὐτοῦ πρὸς τοὺς Φαλαγγῖτας μὲ θέμα περὶ τῶν καθηκόντων τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν. πρὸς αὐτὴν ταύτην τὴν Ὀργάνωσιν, τὴν Κοινωνίαν, τὴν Πατρίδα, τὸ Ἔθνος καὶ τὸν Ἀρχηγὸν - Κυβερνήτην μας, διακοπτομένη ὑπὸ τῶν χειροκροτημάτων καὶ τῶν ζωηρῶν ἐπευφημιῶν τοῦ πλήθους καὶ τῶν Φαλαγγιτῶν ὑπὲρ τῆς Λ. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ.

★

ΣΗΜ. Λόγῳ πληθώρας ἐκτάκτου ἐπικαίρου ὕλης ἡ δημοσίευσις τῶν λοιπῶν ἀνταποκρίσεων τῶν ἐπαρχιῶν ἀναβάλλεται διὰ τὸ προσεχές.

Ἀνταποκρίσεις μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ ἐπισήμου ἐγγράφου τοῦ οἰκείου Ἐμήματος ἢ Σχηματισμοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. δὲν δημοσιεύονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΥΠΟΥ
ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ἡ Ε.Ο.Ν. ὀπεσχέθη νά δώση τοὺς καλυτέρους αὐριανοὺς Ἕλληνας, καὶ θά τοὺς δώση διότι τὸ θέλει, θά τοὺς δώση διότι πιστεύει εἰς τὸ ὑπέροχον τῶν ἰδανικῶν της.

Ὁ ἀθλητισμὸς καὶ ἡ σκληραγωγία εἶναι δύο ἀπό τά πρῶτα μέσα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ὁπλισθοῦν οἱ αὐριανοὶ Ἕλληνες διά τὴν καλυτέραν ἐπίτευξιν τῶν μεγάλων ἰδανικῶν καὶ τῶν ὑψίστων σκοπῶν τῆς Νέας Ἑλλάδος.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Γραφείου Φυσικῆς Ἀγωγῆς, πυρετωδῶς ἐργαζόμενον, ὑπὸ τὴν συνεχῆ καθοδήγησιν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Περιφερ. Διοικήσεως, διεκανόνισε τάς τελικάς λεπτομερείας τῶν ἀγώνων, ἐνῷ αἱ Ὑποδιοικήσεις καὶ αἱ Φάλαγγες τῆς Ε.Ο.Ν. ἐργάζονται ἐντατικῶς διά τὴν ἀρτιωτέραν ἐμφάνισιν τῶν ὁμάδων των.

Ἡ βασικὴ γραμμὴ τῆς ἀθλητικῆς ἐξορμήσεως εἶναι ἡ προπαρασκευὴ ὅλων τῶν φαλαγγιτῶν διά τοὺς πάσης φύσεως ἀγῶνας, ὅλων, ἀνεξαρτήτως, ἔστω καὶ μὲ μικράς ἐπιδόσεις, διότι μόνον οὕτω ὁ ἀθλητισμὸς γίνεται κτῆμα ὅλων.

Ἀγρόται, ἐργάται, ἐπαγγελματίαι, μαθηταί, σπουδασταί, θὰ ὁρμήσουν ἀκάθεκτοι πρὸς τοὺς στίβους διά τὰς τακτικὰς προπονήσεις των. Τὰ νειάτα τοῦ βουνοῦ καὶ τοῦ κάμπου, τοῦ ἐργοστασίου καὶ τοῦ σχολείου, ἀδελφωμένα μ' ἐνθουσιασμὸ κάτω ἀπὸ τὴν ὁμοιόμορφον στολὴν τοῦ φαλαγγίτου, εἶναι ἔτοιμα νά ριφθοῦν στὸν εὐγενῆ ἀθλητικὸν ἀγῶνα.

ΤΑ ΤΕΛΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ «ΒΑΔΗΝ»

Τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀγῶνος βάδην τῆς προπαρελθούσης Κυριακῆς, τοῦ προκηρυχθέντος ὑπὸ τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Α') 1) Πρῶτος νικητὴς Λύσσαρης 1.20' 39''.

2) Δεύτερος νικητὴς Φιλιππῆς 1.20' καὶ 40''.

3) Τρίτος νικητὴς Καταφιλῆς.

Ἄπαντες τοῦ 18ου Ὑποτομέως Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν.

Β') Νικήτρια Ὑποδιοίκησις.

1) Ἀθηνῶν μὲ 169 βαθμούς.
2) Πειραιῶς μὲ 43 βαθμούς.

Γ') Νικηταὶ Ὑποτομεῖς.

1) 14ος Ἀθηνῶν.
2) 3ος Πειραιῶς.
3) 1ος Βορρᾶ.
4) 1ος Νότου.

ΤΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΤΩΝ ΤΡΟΧΟΠΕΔΙΛΩΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν, 28ην λήγοντος, ἤρχισαν οἱ ἐσωτερικοὶ ἀγῶνες τῶν Ὑποτομέων Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν. Τὴν ἑπομένην ἐγένετο ἡ ἔναρξις τοῦ αὐτοῦ πρωταθλήματος διά τὴν Ὑποδιοίκησιν Νότου. Τέλος τὴν 28ην ἤρξατο τὸ πρωτάθλημα καὶ εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Βορρᾶ.

Ὡς γνωστὸν τὸ πρωτάθλημα Ὑποδιοικήσεων ὡρίσθη διά τὴν 6ην Ἰανουαρίου 1939. Οἱ δὲ πρῶτοι νικηταὶ ἑκάστης κατηγορίας καὶ ἑκάστης Ὑποδιοικήσεως θὰ συναντηθοῦν τὴν 15ην Ἰανουαρίου διά τὴν ἀνάδειξιν τῶν πέντε πρώτων νικητῶν Περιφερειακῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης.

ΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

— Τὴν 17ην λήγοντος συνηντήθησαν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Πανελληνίου Γυμν. Συλλόγου αἱ Ὑποδιοικήσεις Πολυτεχνείου καὶ Πανεπιστημίου εἰς ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα. Κατόπιν ὡραιοτάτου καὶ θεαματικοῦ ἀγῶνος νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τοῦ Πολυτεχνείου μὲ 2—1. Τὴν νικήτριαν ὁμάδα ἀπετέλουν οἱ: Βλάχος Γ., Σολωμονίδης Γ., Κασιμάτης Σ., Μαγκλιβέρας Σ., Ἀσημακόπουλος, Φραγκάκος Η., Γεωργίου Π., Τέντες Κ., Βαρθολομαῖος Ε., Κουρουσόπουλος Α., Δημούλας Α. καὶ Κακοιμάμης. Διαιτητὴς τοῦ ἀγῶνος: Κωστόπουλος Ἠλ., καλός.

— Εἰς τὴν πρώτην συνάντησίν της, ἡ ὁμὰς τῆς Δ. Α. Σ. εἰς τὸ πρωτάθλημα καλαθοσφαίρας τοῦ Πανελ. Γυμναστικοῦ Συλλόγου, συνηντήθη μὲ τὴν ὁμάδα τοῦ Πανεπιστημίου, κατόπιν πεισματώδους δὲ ἀγῶνος ἡττήθη μὲ 32-25.

— Τὴν 29ην Ἰανουαρίου θὰ ἐκτελεσθῇ ὁ ἀγὼν ἀνωμάλου δρόμου, ὁ προκηρυχθεὶς ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ μετάσχουν ἀπασαι αἱ Ὑποδιοικήσεις τῆς Περιφερείας Διοικήσεως Ἀρρένων Πρωτευούσης καὶ τῆς Δ. Α. Σ.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ὁ ἀγὼν Χριστοφορίδη—Τενέ, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νά λάβῃ χώραν τὴν 12ην Ἰανουαρίου, ἀνεβλήθη διά τὸ Σάββατον 14 ἰδίου μηνός.

— Οἱ πλεῖστοι τῶν Γάλλων εἰδικῶν, μολονότι θὰ ἐπεθύμουν νίκην τοῦ συμπατριώτου των, προεξοφλοῦν νίκην τοῦ Χριστοφορίδη, τὰ στοιχήματα δὲ ἐφθασαν ἤδη περίπου μὲ ἀναλογίαν 1 πρὸς 2 ὑπὲρ τοῦ Χριστοφορίδη.

— Ἡ Οὐγγρικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς «Φερεντσβάρος», συναντηθεῖσα τὴν 25ην Δεκεμβρίου μὲ τὴν μικτὴν ὁμάδα τοῦ Πειραιῶς, ἐνίκησε ταύτην, κατόπιν θεαματικοῦ καὶ πεισματώδους ἀγῶνος, μὲ 5 τέρματα ἔναντι 1.

— Τὴν ἑπομένην, Δευτέραν τῶν Χριστουγέννων, ἡ ἰδία Οὐγγρικὴ ὁμὰς συνηντήθη μὲ τὴν μικτὴν Ἀθηνῶν καὶ κατόπιν πεισματώδους ἀγῶνος, κατά τὸν ὁποῖον ἡ ὁμὰς τῶν Ἀθηνῶν ἀπέδωσεν ἕνα γρήγορο καὶ ὁρμητικὸ παιχνίδι, ἐνίκησε ταύτην μὲ 3 τέρματα ἔναντι ἑνός.

— Λίβριον, 1ην τοῦ ἔτους, ἡ Οὐγγρικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς «Φερεντσβάρος» συναντᾶται μὲ τὴν Ἐθνικὴν ὁμάδα τῆς Ἑλλάδος.

— Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην 29 Δεκεμβρίου συνηντήθησαν εἰς ἀγῶνα ἐπιτραπεζίου τέννις (πίγκ-πόγκ) ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Οὐγγρικῆς ὁμάδος Δρ Σάροσι, εἰς τῶν καλυτέρων παικτῶν τῆς Οὐγγαρίας εἰς τὸ ἄθλημα τοῦτο, καὶ ὁ Ἕλλην κ. Μαντζάρογλου, ἀθλητικὸς συνεργάτης τῆς Ε.Ο.Ν., ἐκ τῶν καλυτέρων παικτῶν τοῦ κόσμου, κατά τὴν ἐποχὴν ποὺ ἡγωνίζετο εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

— Ἐδημοσιεύθη τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἡ προκήρυξις τοῦ διαγωνισμοῦ διά τὴν κατασκευὴν τοῦ μεγάλου κολυμβητηρίου, τὸ ὁποῖον πρόκειται ν' ἀνεγερθῇ εἰς τὸν παρά τὰς στήλας τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς χῶρον. Ἡ προκήρυξις ἐγένετο διά τὴν 18ην Ἰανουαρίου 1939.

— Ἀγγέλλεται ἐξ Ἄμστερνταμ ὅτι ἡ Ὁλλανδὶς πρωταθλήτρια τῆς ὑπτίας κολυμβήσεως Βὰν Φέγγελεν κατέρριψε τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ τῶν 200 μέτρων ὑπτίας κολυμβήσεως, σημειώσασα τὸν ἄφθαστον χρόνον 2' 39''.

Η ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΦΙΛΑΘΛΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Διά τὰ μέτρα τῆς Ε. Ο. Ν. ὑπὲρ τοῦ ἀθλητισμοῦ, τὴν ἐξαγγελθεῖσαν πρωτοφανῆ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀθλητισμοῦ ἐξόρμησίν της, ὁ φιλαθλος κόσμος τῆς Περιφερείας μας ἐκφράζει μὲ ἐνθουσιασμὸν τὴν ἱκανοποίησίν του. Ὁ κόσμος ποὺ ἡγωνίσθη εἰς ὁλόκληρον τὴν ζωήν του διά τὴν πρόοδον καὶ τὴν διάδοσιν τοῦ Ἀθλητισμοῦ εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῶν νέων, βλέπει πραγματοποιούμενον τὸ μεγάλον του ὄνειρον μὲ χαρὰν καὶ ἐκδηλώνει παντοιοτρόπως τὸν ἐνθουσιασμόν του διά τὴν ἀληθῶς ἐθνικὴν προσπάθειαν τῆς Ε. Ο. Ν., τίθεται δὲ σύσσωμος εἰς τὴν διάθεσίν της διά τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλειωδεστέραν ἐπιτυχίαν της.

Γραφεῖον Φυσικῆς Ἀγωγῆς
ΛΕΩΝ ΒΟΛΤΣ

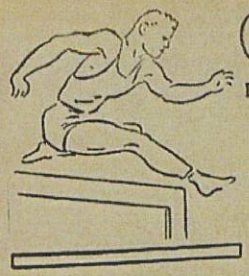

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΠΥΓΜΑΧΟΥ ΓΡΙΣΠΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Ὁ πρωτοπυγμάχος μας τῶν ἐλαφρῶν βαρῶν Δημήτριος Γρίσπος, ἀντιμετωπίσας εἰς τὴν πυγμαχικὴν αἴθουσαν «Ἀκροπόλ» τὸν ἰσχυρὸν Ἄγγλον πυγμάχον τῶν ἐλαφρῶν βαρῶν Πτέιβς Φίνν, ἐνίκησεν αὐτὸν εἰς τά σημεῖα, κατόπιν ἀγῶνος δέκα τριλέπτων γύρων.

Ὁ Γρῖσπος κατά τὴν διάρκειαν τοῦ τετάρτου καὶ πέμπτου ρόουντ, ἐξαπέστειλε τετράκις εἰς τὸ ἔδαφος τὸν ἀντίπαλόν του τὸν ὁποῖον ἔσωσε δὶς τὸ γκόγκ ἀπὸ ἀσφαλὲς νόκ ἄουτ.

Ὁ Ἕλλην πρωτοπυγμάχος, γράφει ἡ «Νταίηλυ Μαίηλ» τοῦ Λονδίνου, ἡγωνίσθη μὲ τὴν συνήθη του ὁρμὴν καὶ μαχητικότητα μὲ τὴν ὁποίαν καὶ ἄλλοτε ἐνεθουσίασε τὰ πλήθη. Ἡ νίκη τοῦ ἠξίζε διότι τόσον εἰς τὴν τέχνην, ὅσον καὶ εἰς τὴν δύναμιν καὶ τὴν πεῖραν ἦτο ἀνώτερος τοῦ ἀντιπάλου του.

Ὁ Φίνν ἔδειξε μεγάλο θάρρος, ἀντίληψιν καὶ ψυχραιμίαν εἰς τὸν τέταρτον καὶ πέμπτον γύρον, κατά τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ὁ δυναμικὸς ἀντίπαλός του μὲ ἰσχυρότατα σουΐγκ τὸν ἐξαπέστειλεν εἰς τὸ ἔδαφος. Ἡ ψυχραιμία καὶ τὸ θάρρος ἔσωσαν τὸν Ἄγγλον ἀπὸ τὸ νόκ ἄουτ.

Μὲ τὸ αὐτὸ ὕφος γράφουν περίπου καὶ τὰ ἄλλα Ἀγγλικὰ φύλλα.

Ὁ Γρῖσπος κατά τὸν ἀγῶνα εἶχε πλήρη ὑπεροχὴν εἰς τοὺς 7 πρώτους γύρους, ἐνῷ ὁ ἀντίπαλός του μόνον εἰς τὸν ὄγδοον εἶχε τὴν ὑπεροχήν. Ὁ ἕνατος καὶ ὁ δέκατος ἦσαν ἰσόπαλοι.

Χάρις εἰς τὴν μεγάλην του ὁρμὴν ὁ συμπατριώτης μας ἐπεβλήθη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀγῶνος. Εἰς τὸ δεύτερον ρόουντ γύρω στὸ δεξὶ μάτι τοῦ Φίνν ἐσχηματίσθη ἕνας ὁλόμαυρος κύκλος ἀπὸ ἕνα ἰσχυρότατο κτύπημα τοῦ Γρίσπου. Εἰς τὸ τέλος τοῦ τετάρτου γύρου ἕνα ἰσχυρότατο σουΐγκ τοῦ Ἕλληνος ἔρριψε στὸ δάπεδο τὸν Ἄγγλο ὁ ὁποῖος ἐσηκώθη στὸ ὄγδοον δευτερόλεπτον.

Ὁ Ἕλλην, ἀντιλαμβανόμενος ὅτι ὁ ἀντίπαλός του ἐκλονίζετο, ἐπολλαπλασίασε τὰς ἐπιθέσεις του, τὸ γκόγκ ὅμως ἔσωσε τὴν τελευταίαν στιγμὴν τὸν Φίνν ἀπὸ τὴν ἀπελπιστικὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο. Εἰς τὸν πέμπτον γύρον ὁ Ἄγγλος ἐκυλίσθη τρὶς εἰς τὸ δάπεδον, ἀλλά κατώρθωσεν ὡς ἐκ θαύματος νά τελειώση ὄρθιος τὸ ρόουντ.

Οἱ κριταὶ ἔδωκαν παμψηφεὶ τὴν νίκην εἰς τὸν πυγμάχον μας, ἐνῷ οἱ θεαταὶ τὸν ἐχειροκρότουν διά τὸν ὡραῖον του ἀγῶνα.

Κατόπιν τελευταίας διαταγῆς τοῦ κ. Ἰζυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου σχετικῶς μὲ ἣν ὀργάνωσιν ἀθλητικῶν τμημάτων εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. καὶ διά τῆς ὁποίας ἐξαίρεται ὁ ἀθλητισμὸς ὡς εἷς ἐκ τῶν μεγάλων σκοπῶν τῆς Ε. Ο. Ν., ἤρχισε πρὸ ἡμερῶν καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἐργασία πυρετώδης καὶ ἐξαιρετικὴ διά τὴν ἀθλητικὴν ἐξόρμησιν.

Τὸ Γραφεῖον τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς ἐξεπόνησεν ἤδη πλήρες σχέδιον δράσεως, ὁ ὁποῖον θὰ ἐκτελεσθῇ εἰς ὅλα τὰ εἴδη τοῦ ἀθλητισμοῦ, ἀπὸ τοῦ κλασικοῦ τοιούτου καὶ τοῦ ποδοσφαίρου μέχρι τῶν ποικίλων ἄλλων παιγνίων καὶ τῆς ἀνεμοπορίας. Ὅλοι οἱ Φαλαγγῖται, ὅλαι αἱ Φαλαγγίτισσαι θὰ κατέλθουν εἰς τὸν στίβον καὶ θὰ ἀγωνισθοῦν ποικίλως, θὰ γυμνασθοῦν γιά ν' ἀποκτήσουν ἀτσαλένια κορμιά καὶ ὑπέροχες ψυχές καὶ ὑγιῆ μυαλά, ὅ,τι χρειάζονται οἱ νέοι Ἑλληνόπαιδες, αὐτοὶ ποὺ θ' ἀπαρτίσουν τὴ νέα γενεὰ τοῦ μεγάλου Ἐθνικοῦ Κράτους τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν Κυριακὴν 18ην λήγοντος ἐγένετο ἡ πρώτη ἐμφάνισις τῶν καταρτισθεισῶν ποδοσφαιρικῶν ὁμάδων, καθὼς καὶ ἡ ἔναρξις τοῦ ποδοσφαιρικοῦ πρωταθλήματος.

Εἰς τοῦτο συμμετέσχον δύο ὁμίλοι: Ὁ πρῶτος ἐξ ὀκτὼ ὁμάδων, τῶν ἑπτὰ φαλάγγων τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς φάλαγγος Λαγγαδᾶ. Ὁ δεύτερος δὲ ἐκ τῶν ὁμάδων τῶν φαλάγγων Βερροίας, Γιδᾶ, Ναούσης καὶ Κατερίνης. Αἱ νικήτριαι ὁμάδες τῶν δύο ὁμίλων θὰ συναντηθοῦν εἰς τελικὸν ἀγῶνα τὴν 7ην Ἰανουαρίου (ἑορτὴν τοῦ Μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ), αἱ πρωταθλήτριαι ἀκολούθως τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων τῆς Ἑλλάδος θ' ἀγωνισθοῦν μεταξύ των καὶ τέλος αἱ καλύτεραι τέσσαρες ὁμάδες θὰ συναντηθοῦν εἰς τελικὸν ἀγῶνα περὶ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἐγένοντο εἰς Θεσσαλονίκην οἱ ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες τοῦ τουρνουὰ τῆς ἐφημερίδος «Βραδυνὴ» ὑπὲρ τῆς στολῆς τοῦ Φαλαγγίτου παρουσίᾳ ἄνω τῶν 10 χιλιάδων φιλάθλων.

— Εἰς τοὺς δύο πρώτους ἀγῶνας ἐτέθησαν ἀντιμέτωποι ὁ Ἄρης ἐναντίον τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ὁ Π.Α.Ο.Κ. ἐναντίον τοῦ Ἡρακλέους.

—Ὁ ἀγὼν Ἡρακλέους — Π.Α.Ο.Κ. διεξήχθη ὑπὸ τὴν διαιτησίαν τοῦ κ. Στεφοπούλου. Εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον αἱ δύο ὁμάδες ἠγωνίσθησαν μὲ πεῖσμα καὶ ἐπέτυχον ἀνά τέσσαρα τέρματα. Εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον ὁ Π.Α.Ο.Κ. ἐπεβλήθη ἀπολύτως τῆς ἀντιπάλου του, σημειώσας τρία ὡραιότατα τέρματα.

—Ὁ δεύτερος ἀγὼν τῆς ἡμέρας μεταξὺ Ἄρεως καὶ Ἀπόλλωνος κατέληξεν ὑπὲρ τοῦ πρώτου μὲ 3 τέρματα ἔναντι ἑνός.

— Τὴν ἑπομένην, δευτέραν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων, ἐγένοντο ἕτεροι δύο ἀγῶνες διά τὴν ἀνάδειξιν τοῦ πρωταθλητοῦ καὶ τοῦ τρίτου νικητοῦ μεταξὺ τῶν δύο νικητῶν καὶ τῶν δύο ἡττημένων. Καὶ ὁ μὲν Ἄρης κατώρθωσε νά ἐπιβληθῇ τοῦ Π.Α.Ο.Κ. μὲ 2 τέρματα ἔναντι οὐδενός, καὶ ὁ Ἀπόλλων κατόπιν πεισματώδους ἀγῶνος ἐνίκησε τὸν Ἡρακλῆ μὲ 6 τέρματα ἔναντι 4.

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ

Ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης, μετὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Γραφείου Φυσικῆς Ἀγωγῆς, προέβη μὲ ταχὺν ρυθμὸν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν τοπικῶν ἀγώνων, εἰς οὓς θὰ συμμετάσχουν οἱ πλέον ἄξιοι ἀπὸ τοὺς περὶ τὰς ἑβδομήκοντα χιλιάδας παρουσιασθησομένους φαλαγγίτας.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΟΖΑΝΗΣ

Ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Κοζάνης προεκήρυξεν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ποδοσφαιρικὸν πρωτάθλημα διά τὴν ἀνάδειξιν τῆς πρωταθλητρίας τῆς Ὑποδιοικήσεώς της, ἥτις καὶ θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτὴν εἰς τὸ γενικὸ πρωτάθλημα μεταξὺ τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων τῆς Ε.Ο.Ν. ὅλης τῆς Ἑλλάδος.

— Εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐδήλωσαν συμμετοχὴν αἱ Ὑποδιοικήσεις Σιατίστης, Γρεβενῶν, Νεαπόλεως, Τσοτυλίου, Πτολεμαΐδος, Σερβίων, ὡς καὶ ἡ τῆς Κοζάνης.

— Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων τῆς ὅης Δεκεμβρίου, οἵτινες ἐγένοντο εἰς τὰς ἕδρας τῶν Ὑπ)σεων Πτολεμαΐδος, Γρεβενῶν καὶ Τσοτυλίου εἶναι: Κοζάνη—Πτολεμαΐς 5—1, Σιάστα—Γρεβενά 2—1, Τσοτύλιον—Νεάπολις 2—1.

— Οἱ ἀγῶνες ἐτελέσθησαν μὲ παραδειγματικὴν τάξιν καὶ πειθαρχίαν.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

Τὴν 11ην Δεκεμβρίου 1938 ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τῆς Ὑποδιοικήσεως Βόλου, συναντηθεῖσα μετὰ τῆς ἰσοτιμοτάτης καὶ ἐπισήμου ποδοσφαιρικῆς ὁμάδος Βόλου Π.Α.Ε.Κ., ἐνίκησε τὴν, κατόπιν πεισματώδους καὶ θεαματικοῦ ἀγῶνος, διά 4 τερμάτων ἔναντι 1.

Αλληλογραφία μας

Δημοτικόν Σχολείον Καρύτσης (Λαρίσης). Ἐλήφθησαν. Ἐπαινήσαν. — Πρόεδρον Κοινότητος Σ.Φ. Ἐνηργήσαμεν συμφώνως πρὸς τὸ τηλεγράφημά σας. — Καθηγητὴν Ἡμῶν μόνον Γεωπόνον. Πολὺ καλά! Ἐλήφθησαν. — Ἀποστόλου Βασιλάκην. Ἐνεγράφητε. — Σοῦ δείξαμεν Ἐργολήπτου, Καρδίτσαν. Ἐνεγράφητε. — Ν. Ἴντζον. Ὑπευθυνοτάρχην. Ἐγένετο ἡ ἐγγραφή. — Μπένον Ἠλιάδην. Ἐλάβομεν τὸ πλῆρες ἐνδιαφέροντος ποίημά σας. — Ἤλιαν Πετροπούλακην. Ἐλάβομεν. Ἔχετε ταλέντο, μὰ πρέπει νὰ τὸ καλλιεργήσετε διαβάζοντας. — Χρήστον Γ. Κανακάρην. Δικαιοσύνη. Μαράθε σας. Τὸ γράμμα σας δείχνει τὸν ἐνθουσιασμό σας. Ἐργασθῆτε λοιπὸν καὶ σεῖς ὁμοίως μὲ τὰς ἰδέας σας τὰς τόσον ὡραίας. — Ἀν. Μπαλλίνη, Ὑποδιοικήσιον Ἀθηνῶν. Πολὺ παρακαλοῦμεν εἰς χεῖρας τῆς κοινοτέρας ἡ ἐπιστολή σας. — Μιχ. Γαλγαρόπουλον. Συνοριακὸν τομέα. Ἀπὸ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν σας ἀποσπάσαμεν τὴν κατωτέρω περικοπήν. Τὴν θεωροῦμεν ὅτι ἀγαίνει ἀπὸ τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν ἀκριτῶν: «Εἶμαι ὑπερήφανος καὶ αὐτός, διότι σὲ μᾶς ἡ Πατρὶς ἐμπιστεύεται τὰ Σύνορά της. Ἡμεῖς δὲ ἐμφρονοῦμεν μὲ τὴν ἰδέαν τοῦ μεγαλυτέρου τρόπου ἀπὸ ἐκείνους ποὺ στέλλουν ἀπὸ τὴν προκοπήν μας ἄλλης τῆς Ἑλλάδος τοὺς πλέον ἐγκαρδίους χαιρετισμοὺς μας, ἀναφωνοῦντες πρὸς τὴν γενεὰν τοῦ Νέου Κράτους πὼς θὰ μείνομεν πιστοὶ τῆς φρουρᾶ σὰν γνήσια τέκνα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. — Νεόφυτον Γεώργιον. Βλέπε. Πολὺ καλὸ τὸ «θέλω». — Κοκκλάκην Κών. Ἐφημέριον κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Θρᾴκην. Ἐὰν ἀποφασίσῃς Ποίημα ἀποστάλαμεν ἐπιτροπῇ. — Ἰ. Δρακάκην. Καὶ τὸ δικό σας. — Δ. Σ. Ραντοπούλον. Ἐλήφθη. Πολὺ καλά! — Μιχ. Καγιζάδελλον. Ἐλήφθη σταυρόλεξον. — Γεώργιον Πασαγιαννίδην. Πολὺ καλό. Θὰ ζητηθῇ ἀρμοδίως ἡ ἔγκρισις διὰ τὴν δημοσίευσίν του. — Διονύσιον Γ. Ρόκον. Ἀλληλοβοήθητος σὲ σὰς στηρίζει τὴν ἐλπίδα τῆς ἡ Ἑλλάς. Ἐργασθῆτε λοιπὸν ἔλκει μὲ ἀφοσίωσιν διὰ νὰ φανῆτε ἀνάξιοι τῶν φροντίδων τῆς μεγάλης Μάνας μας, τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας. Ἰωάννου Μεταξᾶ. — Κ. Ν. Ἀποστολάκην. Τὸ δίκηγμα σας ἀδιάφορον. Πολὺ μεγάλο καὶ γραμμένο στὶς δύο ὅψεις τοῦ χαρτιοῦ. Ξαναγράφατε τὸ συνομωτέρο καὶ ἐπιμορφῶθῆτε σὲ ὅλους τοὺς τρόπους. Ἐγώ, ἔγωμε καταστῆσει γνωστός. — Ὅλγαν Σαλιδάκη. Καὶ μὲ σὰς τὰ ἴδια. «Τὸ λακωνίζειν ἐστὶ φιλοσοφεῖν. Μὴ τὸ ἀγωνίζῃς. — Ζαχαρίαν Βελοῦδον, Ἀγίνιαν. Ἐλήφθησαν. Χρειάζεται νὰ ἐργασθῆτε καὶ καλλιεργήσετε τὸ ταλέντο σας. — Ἰωάνν Σιακάν. Καὶ γιὰ σὰς τὰ ἴδια λέμε. Ἐμεῖς Κατρανάν. Λυπούμεθα πολὺ καὶ σὰς μερεμίζομεν τὴν κρίσιν σας. Πάντως ἔχετε ὀπ' ὄψιν σας ὅτι τὸ σταθῆμα σὰς ἀποτελεῖ πάντοτε λόγον κωλύματος διὰ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἀφ' εἶναι τοῦ καθηγητοῦ. Γιατί δὲν φροντίζετε νὰ σπουδάσετε μίαν ἐπιστήμην ποὺ δὲν ἔχει περιορισμοὺς; — Ἀγαπάσιον Τσιάραν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἐπαίνη εἰς τὸν ἀριθόλογον συνάγοντα. Χαιρόμεθα. Ἀλ. Ἀν. Ἀγωνόπουλον. Ἐλήφθη τὸ κομμάτι σας ποὺ τὸ τιτλοφορεῖτε: «Στὴ Σημαία». Εὐχαριστοῦμεν. Ἐπαίνη πρὸς κρίσιν. — Ὀρφέα Ἰ. Μαρμαρίδην. Ἐλάβομεν τὰς λύσεις. Θὰ ἴδῆτε καὶ μόνος σὰς πόσο τὸ ἐπιτύχατε. — Φλώραν Περαγιά. Αὐτὰ πραγματικὰ εἶναι ἡ ἐλευθερία, ἡ ἀληθὴς ἐλευθερία! Ἡ Ἑνωσις. Στὰ ἄλλα, ὅπως εἶπε καὶ ὁ Ἀρχηγός, δὲν ὑπάρχει ἐλευθερία. Γιατί ἐκεῖνός μας δὲν εἶναι ἐλεύθερος. Ἐμεῖς ὅλοι ὑπηρετᾶ τὴν Πατρίδος. — Ἀποστόλου Βλαστόν, Παγγωναίαν. Πάρα πολὺ καλὴ ἡ ἀφή. Ἀλλὰ τὸ τέλος ὄχι τόσο καλό. Γιατί στὸ τέλος τὸ ἀδυνατίζετε τὸ κομμάτι. Πάντως θὰ προσπαθήσωμε νὰ δημοσιεύσῃ. — Βασίλειον Χ. Πεθάνον. Σκόπιμον. Ἐπαίνη εἰς τὴν ἐπιστολήν σας. — Θεοδώραν Ζαχαροπούλου, Νέαν Φιλαδέλφειαν. Εὐχαριστοῦμεν τὴ μαμά σου καὶ σένα γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Τὸ ποίημά σας πολὺ ὡραῖο καὶ συγκινητικό! — Ἰωάν. Ἀλιδόσιον. Πολὺ καλό. Ἀλλὰ ὄχι διὰ τὸ περιοδικόν. Πρέπει νὰ τρέμε στοὺς νέους γιὰ τόσα ἄλλα βιομηχανικὰ φυτά! — Διονύσιον Βασιλόπουλον. Θὰ δημοσιευθῇ. — Ζαχαρίαν Δημουλέαν. Πολὺ καλὸ αὐτὸ ποὺ μᾶς γράφετε. Ἀλλὰ τὸ θέμα ἀρκετὰ κοινό! Χλιοειπωμένο πράγμα, γραμμένο ὅμως μὲ τέχνη. — Κυριακὴν Δουρμαμίν, Ἀλμωλίαν. Ὄχι τέλειο, ἀλλὰ καλό. Δὲν δημοσιεύεται ὅμως διότι γράφετε καὶ στὶς δύο ὅψεις τοῦ χαρτιοῦ. — Διονύσιον Μαντζίραν. Ἐλήφθη. — Κωνστ. Λεύβιδαν. Δὲν διαβάσαμε τὴν ἐπιστολή σας. Εἶναι γραμμένη καὶ στὶς δύο ὅψεις τοῦ χαρτιοῦ. — Δ. Παναστρεπιναρόλλου, Βέρροιαν. Ἐλήφθη. — Μηνᾶν Ἐμ. Ματσάκην, Πειραιά. Τὰ συγχαρητήριά μας. Πολὺ καλὸ τὸ ἀποσταλέν, τὸ ἀπολὺ θὰ δημοσιευθῇ. Ἰωάννην Ἀλεξόπουλον. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφετε ἀλλὰ στὴ μιὰ ὄψι τοῦ χαρτιοῦ. — Γ. Ἀποστολίδην, Ἀξιούπολιν, Μεράβε σας. Συγχαιρόμεν γιὰ τὰ αἰσθήματα σας. — Δ. Μαρκόπουλον, Καβάλαν. Ἐσταλάσαμε μὲ προσοχὴ τὸ ἀποσταλέν. Πολὺ καλό, βαρὺ ὅμως πολὺ διὰ τὴν «Νεολαία». — Ἐλ. Ἀγιοπούλου, Ἀνταύρα. Εὐχαριστοῦμεν. Τὸ ἐπεξεργάσμα, ὅπως τὸ λέτε, ἀδύνατο νὰ διαβασθῇ. Πολὺ - πολὺ μεγάλο καὶ στὶς δύο ὅψεις τοῦ χαρτιοῦ. — Ἰωάννην Χοντζόπουλον, Λεωνίδιον Κυνουρίας. Ἐφθασε ἡ ἐπιστολή σας ἀφοῦ εἶχε κλείσει πιὰ τὸ φύλλο τῶν Χριστουγέννων. Λυπούμεθα πολύ. — Δημήτριον Ἐ. Κωνσταντόπουλον, Προσέχετε. Αὐτὸ ποὺ μᾶς ἐστείλατε μοιάζει περισσότερο μὲ λόγο παρὰ μὲ ἄρθρο. Πάντως μὴ κατατιάνεσθε μὲ τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ λόγου. Εἶναι τὸ δασκαλότερο. — Μ. Χρυσόπουλον, Ἐλληνῆν, Εὐχαριστοῦμεν. — Ἀστέρην, Φιλιατρά. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Ἀν. Θεμ. Ματσαλιάν, Ὀμοδόκην Ἐ.Ο.Ν. Συγχαιρόμεθα. Πολὺ ὡραῖα τὰ γραφόμενά σας. — Νίκ. Κατσούλον. Ἐστάλη εἰς ἐπιτροπήν. — Δημήτριον Εἰρενόπουλον, Παράκαιρα. Ξαναστείλετέ τα τὰ Χριστουγέννα τοῦ 1939. — Κ. Μικρόν, Γοργοποτάμην Β' Γυμνασίου Ἀρρένων. Ἡ ἀφοσίωσις πολὺ σοφή. Τὴν ἔχομεν ὅλοι ὅλοι σας. Ὁ Ἀρχηγὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν μᾶς ἔδωσε. Ἄλλα ἐὰν γίνεται ὅλα εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς. — Νίκην Δημητροπούλου, Μόρτον Δίμης, Δημήτριον Κωτσοκάλλην, Κ. Ἀποστόλου, Διευθυντὴν Σχολείου, Βράχα, Δημήτριον Βασιλάκην, Ἰωάννην Κωνσταντόπουλον, Βσα. Μόσχόβον, Ἀνδρέαν Παπασπηλιωτόπουλον, Γεώργιον Σιμίτζη, Ἀγγελικὴν Ἀργυροπούλου, Ἀμαλιάδα, Θεόδωρον Ματρόπουλον, Ἀθανάσιον Χρήστου - Τζόκα, Ἰωάν. Μόκαν, Ἀθ. Ἀντ. Τζέκον, Δημ. Κόρκον, Διευθυντὴν Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς Ἡρακλείου Κρήτης (διὰ τοὺς μαθητάς), Λίσιν Γρηγόριον, Γαρδέλλην Διονύσιον, Βατιδὰν Γεώργιον, Σακελλαρίδη Εὐαγγελίν, Παναγόρην Ἀδγερινόν, Βαφειάδου Ἀναστάσιον, Πογλιάν Ἀθανάσιον, Ἀγγελικὴν Γεώργιον. Ἐνεγράφητε. — Ἀποστόλου Σκαλίκην. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — Ἀθηνᾶν Παπαδάκη, Μαρίαν Γιοβατζιδάκη, Ἐλλαμπίαν Τζανιδάκη καὶ Ἐλπίδα Μανουσάκα. Ἐνεγράφητε. — Μηνᾶν Ἐμ. Ματσάκην. Ἐλάβομεν. Εὐχαριστοῦμεν. Πολὺ καλὸ τὸ «Ἐδῶ» τοῦ Γιαννάκη. Ἀλλὰ μᾶς ἤλθε ὅταν πιὰ εἶχεν ἑτοιμασθῇ τὸ πρωτοχρονιάτικο φύλλο. Πάντως θὰ δοῦμε τί θὰ γίνῃ. — Κυριακίδην Ἀρ. Ἐλάβομεν. Μπορεῖ νὰ ἔχετε ταλέντο, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸ καλλιεργήσετε. Οἱ στίχοι σας ἔχουν ρυθμὸ καὶ ἁρμονία, πλὴν ἄχρες ἰδέες καὶ πολὺ κακὰ ἐκφραστικές. — Μαρίαν Ἀν. Κωστέλου. Γιατί τόσα πολλά! Γραμμένο μάλιστα, ἔτσι ὅπως εἶναι, πολυγραμμένο καὶ στὶς δύο ὄψεις τοῦ χαρτιοῦ —, εἶναι ἀδύνατο νὰ ὑπαβασθῇ. Δὲν λυπᾶσθε οὔτε τοὺς τυπογράφους, οὔτε ἐμᾶς. — Σάσαν Τασσόπουλον, Πολύτολο ἄργα πάρωμε τὸ κρυστογεννιάτικό σας. — Κωνσταντίνον Μητσιόν, Ἐνταῦθα. Πολὺ καλὴ ἡ ἔκθεσίς σας. Θὰ δημοσιευθῇ. Ἔχετε ὅμως ὀπ' ὄψιν σας ὅταν μᾶς γράφετε νὰ εἶσθε σύντομος. — Κοινότητα Λιμικείας, Πολὺ καλά. Θὰ χρησιμοποιηθοῦν. Τὰ συγχαρητήριά μας διὰ τὴν δράσιν σας. — Θ. Γούλιαν, Φλαρίναν. Ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Ὑποδιοικήσιν Ε.Ο.Ν. Ἀγρινίου. Ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Γεώργιον Τζοῖτον, Χαλκιάδα. Μᾶς γράφετε: «Εἶμαι καὶ ἐγὼ μιὰ ἀπὸ τὶς θυσιάστρες τοῦ μεγάλου ἔργου τοῦ Κυβερνήτου μας καὶ μέλος τῆς Ἐθνικῆς μας ὀργανώσεως». Ὀχυματίζομαι καὶ ἐγὼ κάθος καὶ ἐσὺ ἕνα λαμπρὸ κοῦκλωμένο μέλλον γιὰ τὴ γλυκειὰ μας Πατρίδα. Ἔδγε σας. Ἔτσι πρέπει νὰ μιλοῦν οἱ Ἑλληνοπουλιές. Πραγματικά. Ὅπως μᾶς γράφετε τὰ παραδείγμα καὶ γενικὰ ἡ πολιτικὴ τοῦ ἀρχηγοῦ μᾶς γεμίζει ὅλους ἀπὸ αἰσιοδοξία. Ἡ ζωὴ τῆς χώρας ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς τὰ κορίτσια. Ἐσᾶς ποὺ θὰ γαλουχήσετε μεθαύριο τοὺς νέους πολίτες τῆς χώρας. — Γ. Δαλλεράκην. Πρόεδρον Κοινότητος Δημητρίας. Ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κωΐτην Σδρούλου, Ἐνταῦθα. Ἐλήφθη. — Πρόεδρον Κοινότητος Κοντοβουνίου. Εὐχαριστοῦμεν. Θὰ σὰς σταλῇ. — Ὑποδιοικήσιν Καστορίας. Ἐλήφθησαν. Μὴ μᾶς στέλλετε ποιήματα γνωστά. Τοῦ Προβελεγγίου εἶναι τόσο γνωστά. — Ἄγγελ. Φιλιππίδην. Εὐχαριστοῦμεν.

Διὰ νὰ μὴ καταστρέφωνται τὰ τεύχη, ἀπὸ τοῦ δεκάτου (10) φύλλου ἀπηλλάξαμεν τοὺς ἀναγνώστας μας τῆς ὑποχρεώσεως νὰ συνοδεύουν τὴν ἀλληλογραφίαν των μὲ τὸ «Δελτίον ἀναγνώστου - συνδρομητοῦ», παρακαλοῦμεν ὅμως τοὺς ἀποστέλλοντας συνεργασίαν νὰ φροντίζουν νὰ ἀναγράφουν ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς των, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, ἡλικίαν καὶ διεύθυνσιν (πόλιν, ὁδόν, ἀριθμόν, ἢ χωρίον πάντοτε δὲ καὶ τὸν Νομόν).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1888

ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΕΔΡΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ
(ΓΑΛΑΤΑ)

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ:

ΓΑΛΑΤΑ
ΓΕΝΗ ΔΖΑΜΗ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΙΣ ΑΔΑΝΑ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΑΘΗΝΑΙ

ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Παραπλεύρως δημοσιεύονται οἱ ὅροι τῶν νέων συνδρομῶν. Παραλλήλως παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Συνδρομηταὶ νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν των καὶ τὰ ἀκόλουθα:

1) Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

2) Συνδρομὴ μικροτέρα τῆς τριμήνου δὲν γίνεται δεκτή. Κατ' ἐξαίρεσιν ὅμως ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τοὺς μαθητάς, Φαλαγγίτας καὶ στρατιώτας νὰ ἐμβάζουν τὴν τρίμηνον συνδρομὴν εἰς δύο δόσεις.

3) Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν συνδρομητῶν ὅπως εἰς τὰς ἐπιστολὰς ἀναγράφουν λεπτομερῶς τὴν διεύθυνσίν των: ἤτοι ὄνομα, ἐπώνυμον, πόλιν ἢ χωρίον, ἐπαρχίαν καὶ Νομόν.

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ καὶ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ἐπιμελείᾳ τῆς Διευθύνσεως Τύπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν.

ΕΤΟΣ Ι. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Πλατεία Συντάγματος, Καραγεώργη 4

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Γ' ὄροφος) ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΕΩΣ Ὁδὸς Σόλωνος 33

Ἀρ. Τεύχ. 12 • 31 Δεκεμβρίου 1938
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικὸ πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, διοικούμενον ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὁστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀποδεικτικὸν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

	Μελῶν καὶ μαθητῶν	μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἐσωτερικοῦ) Δρ.	160	200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ »	80	100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ »	40	50

ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Λίρα Ἀγγλίας 1
Ἀμερικῆς Δολ. 6
Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας):
ΕΤΗΣΙΑ ..... Δρχ. 200

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ - ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «Η ΝΕΟΛΑΙΑ» Κεντρικὴ Διεύθυνσις Ε.Ο.Ν. Πλατεία Συντάγματος, Ἀθῆναι

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς Ὀργανώσεως νὰ παρέχῃ εἰς τὴν ἐλαχίστην τιμὴν τὰ τεύχη τοῦ Περιοδικοῦ εἰς τοὺς συνδρομητὰς καὶ τοὺς ἀναγνώστας, παρετηρήθη ὅτι ἡ ἀρχικῶς καθορισθεῖσα τιμὴ καὶ συνδρομαὶ τῆς «Νεολαίας» καθίσταται ἀδύνατον νὰ διατηρηθοῦν, διότι παρὰ τὴν ἀθρόαν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ πώλησιν, ἡ ἔκδοσις δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς μεγίστας δαπάνας της. Ἡ ἰσχύσασα μέχρι τοῦδε τιμὴ τῶν 3 δραχμῶν καὶ ἡ 100δραχμος ἐτησία συνδρομὴ δὲν ἐκάλυπτε τὸ κόστος ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ, ἀλλ' ἄφηνε ζημίαν καὶ ἡ ζημία ηὔξανεν ὅσον περισσότερον ηὔξανεν ἡ ζήτησις τοῦ περιοδικοῦ. Πλὴν τούτου, ἡ διατήρησις τῶν ὁρισθεισῶν ἀρχικῶς τιμῶν καὶ ἂν ἀκόμη ἤρκουν αὐταὶ νὰ καλύψουν τὰς δαπάνας τοῦ περιοδικοῦ πάλιν θὰ ἦτο ἀδύνατος λόγῳ κωλύματος ἐκ τοῦ Νόμου, τοῦ καθορίζοντος τὰ κατώτερα ὅρια πωλήσεως τῶν περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων, πρὸς τὸν ὁποῖον ὀφείλει νὰ συμμορφωθῇ καὶ ἡ «Νεολαία».

Τούτου ἕνεκα ἐθεωρήθη ἀπαραίτητος ἡ αὔξησις τῆς τιμῆς τῆς πωλήσεως καὶ τῶν συνδρομῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἀρχομένου ἔτους, ὡς ἔπεται:

		Ἐτησ.	Ἑξάμ.	Τρίμ.
Συνδρομαὶ	α) Φαλαγγιτῶν, μαθητῶν καὶ στρατιωτῶν	160	80	40
»	β) Ἰδιωτῶν	200	100	50
»	γ) Δήμων, Κοινοτήτων, Σχολ. Ἐφορ., Νομ. Προσ. Ἰδιωτ. καὶ Δημοσ. Δικ.	300	150	75
»	Ἐξωτερικοῦ γενικῶς ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	1		
»	Ἀμερικῆς ΔΟΛΛΑΡΙΑ	6		

Πάντες οἱ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1939 ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταί, ὡς καὶ οἱ ἐγγεγραμμένοι δι' ὁσονδήποτε χρόνον καὶ μὴ πληρώσαντες ὑπάγονται εἰς τὰ ἀνωτέρω τιμολόγια συνδρομῶν.

Οἱ καταβαλόντες τὰς συνδρομάς των βάσει τῶν παλαιῶν τιμολογίων εἰς οὐδεμίαν πρόσθετον καταβολὴν ὑποχρεοῦνται, μέχρι λήξεώς των.

Ἐξαιρετικῶς οἱ Δῆμοι, Κοινότητες, Νομ. Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ὡς καὶ αἱ Σχολικαὶ Ἐφορεῖαι ὑπάγονται εἰς τὸ παλαιὸν τιμολόγιον μέχρι τέλους Μαρτίου 1939, ἤτοι μέχρι λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου δὲ παρακαλοῦμεν νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ χρεοῦνται διὰ τοῦ νέου τιμολογίου συνδρομῶν, ὥστε νὰ προβλέψωσι τοῦτο εἰς τοὺς νέους προϋπολογισμούς των.

Εὐλογημένο τὸ 1939 ἔτος Σ!